اولین روزنامه سهامداری ایران (خبرنگاران و کارکنان)

صمت
صنعت معدن تجارت

شنبه
• ۲۰ فروردین ۱۴۰۱
• ۷ رمضان ۱۴۴۳
• ۹ آوریل ۲۰۲۲

• سال سی‌ودوم شماره پیاپی ۳۳۴۹ • دوره جدید سال نهم شماره ۲۰۳۱ • ۱۶ صفحه • قیمت: ۵۰۰۰ تومان

www.smtnews.ir - http://Telegram.me/smtnews

سرمقاله

سرزمین میلیاردرهای بی‌پول ۲

نظام دستمزد و توسعه دانش‌بنیان صنعت خودرو ۴

یادداشت‌های امروز

دولت مراقب دلالان باشد ۸

استثمار کارگران تطهیرشدنی نیست ۱۱

غم نان؛ اگر بگذارد ۱۶

گفت‌وگو

جنگ اقتصادی از جنگ نظامی دشوارتر است ۱۰

پرونده

جنگ تن به تن مزد و معیشت

تولید با افزایش حقوق کارگران رونق می گیرد؟ ۴
افزایش دستمزد، وعده توخالی ۶
قیمت تمام شده تولید بالا خواهد رفت ۸
رونق تولید، نان سفره کارگران را داغ می کند ۹
رشد نمایشی دستمزد و سفره خالی کارگران ۱۱
کارگران ساکت و بی‌دفاع ۱۲
مزد منطقه‌ای؛ از نگاه مثبت تا منفی ۱۴
جنگ روانی برای سرکوب بیشتر مزدی ۱۵
چشم‌انداز بیکاری در دولت سیزدهم ۱۶

طرح: آیدا فریدی

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای
نوبت اول

شماره: ۵۲۴۳۷۳۸۴

شرکت فولاد خوزستان «سهامی عام»

مناقصه‌گزار: شرکت فولاد خوزستان
شرح مناقصه: پاکسازی لاین‌های برگشت غبارگیرها
نوع مناقصه: عمومی یک‌مرحله‌ای
مدت زمان: ۱۲ ماه
مهلت اعلام آمادگی: تا پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۰۳ (با ارسال ایمیل به نشانی زیر)
داوطلبان شرکت در مناقصه با مراجعه به وب‌سایت pim.ksc.ir ضمن ثبت‌نام و درج کلیه اطلاعات عمومی و تکمیلی خود، مستندات و مدارک لازم خود را پیوست نمایند.
دریافت اسناد مناقصه (پس از تائید کمیته ارزیابی تامین‌کنندگان) از تاریخ ۱۴۰۱/۰۲/۰۷ به مدت دو روز در قبال واریز مبلغ ۵۰۰،۰۰۰ ریال (غیرقابل استرداد) به صورت آنلاین از طریق آدرس pim.ksc.ir (پس از ورود به سیستم با نام کاربری و رمز عبور / منوی مناقصات / عملیات / خرید اسناد تخصصی)
دریافت الکترونیک فایل اسناد تخصصی مناقصه از طریق آدرس pim.ksc.ir (پس از ورود به سیستم با نام کاربری و رمز عبور/ منوی مناقصات/ عملیات/ اسناد تخصصی)
تاریخ تحویل پیشنهادات: روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۱۹
تاریخ گشایش پاکات پیشنهاد قیمت/ فنی: روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۲۰
مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۱،۰۶۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال
نوع تضمین: ۱) ضمانتنامه معتبر بانکی ۲) چک تضمینی و یا واریز مبلغ در وجه شرکت فولاد خوزستان ۳) انجام بلوکه مالی از مطالبات شرکت‌کننده نزد فولاد خوزستان
نشانی شرکت: اهواز - کیلومتر ۱۰ جاده اهواز بندر امام، شرکت فولاد خوزستان، مدیریت: خرید خدمات و قراردادها
تلفن ۶۴۱۳- ۳۲۱۳- ۰۶۱ **ایمیل:** MI.DEHGHANI@KSC.IR

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۱/۰۱/۲۰ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۱/۰۱/۲۲

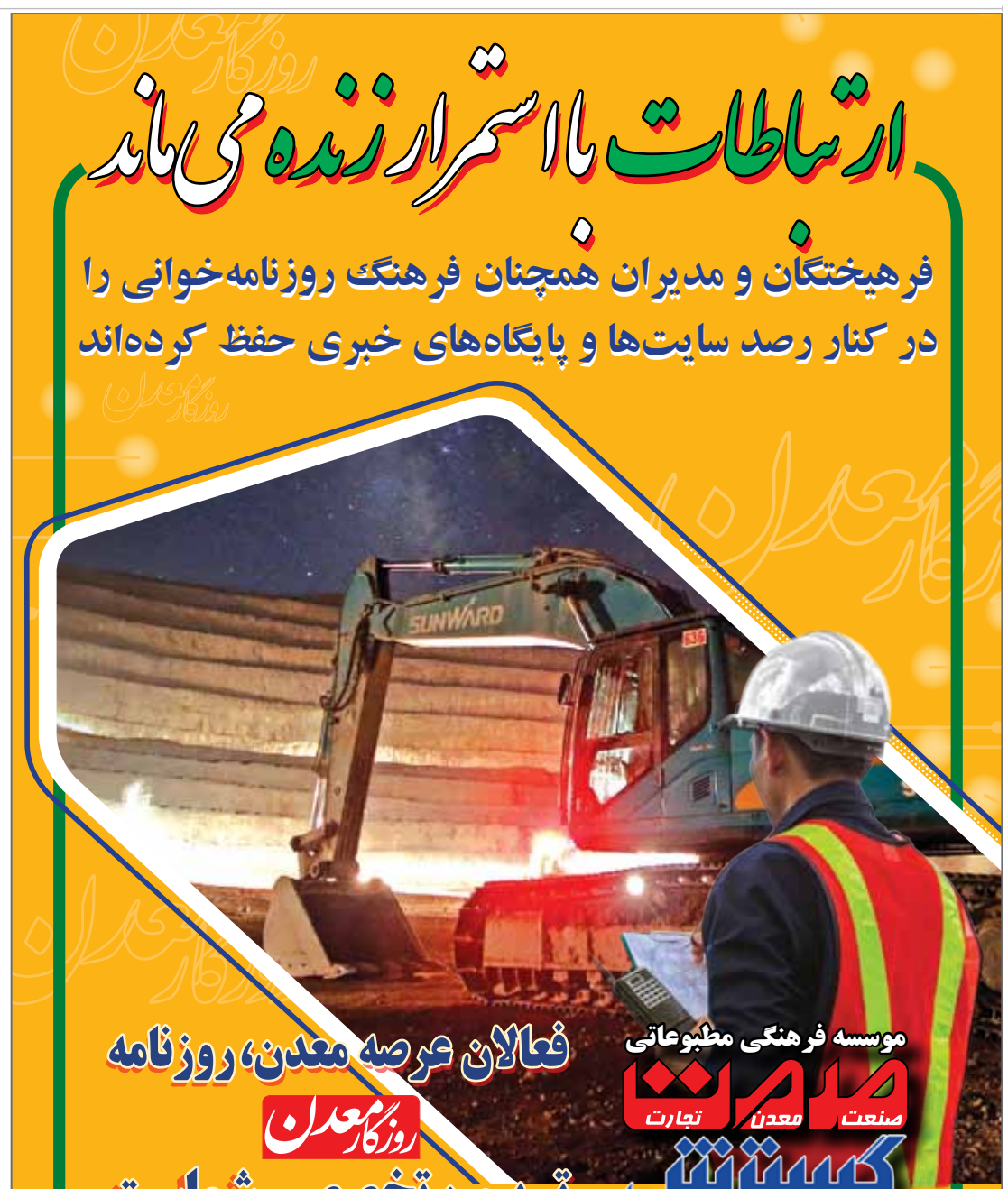
روابط عمومی شرکت فولاد خوزستان

"آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی سالیانه"
شرکت فولادکالافوکا (سهامی خاص)

بدینوسیله از کلیه سهامداران محترم شرکت فولادکالافوکا (سهامی خاص) به شماره ثبت ۲۱۱۸ شناسه ملی ۱۰۲۶۰۴۷۷۴۲۲ دعوت بعمل می‌آید در جلسه مجمع عمومی عادی سالیانه شرکت که در ساعت ۱۰:۳۰ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۱/۳۱ در محل اصفهان، خیابان هزارجریب، خیابان ششم ملاصدرا، پلاک ۱۲/۱ شرکت سرمایه‌گذاری توکافولاد تشکیل می‌گردد حضور بهم رسانند. جهت رعایت حال سهامداران محترم، جلسه به صورت آنلاین نیز برگزار می‌گردد. سهامداران محترم می‌توانند با مراجعه به وب‌سایت شرکت توکا تدارک به آدرس www.tuka-tadarok.ir، لینک آنلاین ورود به جلسه را دریافت و با استفاده از گزینه مهمان به صورت مجازی و آنلاین ما را در برگزاری مجمع یاری فرمایند. ضمناً سوالات سهامداران محترم در زمان برگزاری مجمع، از طریق درگاه سایت پخش‌کننده مراسم قابل دریافت می‌باشد.

دستور جلسه:
۱- استماع گزارش هیات‌مدیره
۲- استماع گزارش حسابرس مستقل و بازرس قانونی
۳- تصویب صورت‌های مالی منتهی به ۱۴۰۰/۱۲/۲۹
۴- انتخاب حسابرس مستقل و بازرس قانونی اصلی و علی‌البدل
۵- تعیین روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت
۶- اتخاذ تصمیم درخصوص تقسیم سود
۷- تعیین پاداش هیات‌مدیره و حق حضور اعضای غیرموظف هیات‌مدیره
۸- تصویب معاملات مشمول ماده ۱۲۹ قانون تجارت
۹- سایر مواردی که در صلاحیت مجمع عمومی عادی سالیانه می‌باشد.

هیات‌مدیره شرکت فولادکالافوکا (سهامی خاص)

سرمقاله

سرزمین میلیاردرهای بی‌پول

ناصر بزرگمهر
nbozorgmehr@yahoo.com
به نام او که هرچه بخواهد همان می‌شود

یکی در دنیای مجازی نوشته:
چرا جدیدا کسی صدایش در نمی‌آید؟
چرا کسی به این تورم اعتراض نمی‌کند؟
چرا کسی درباره این مالیات‌های بی‌ربط نمی‌نویسد؟
چرا نمایندگان مجلس در سرزمین نفت و گاز و طلا و معدن، همه هزینه‌ها را بر دوش مردم گذاشته‌اند؟
چرا اعضای شورای شهر، هر سال با زور گویی شهرداری‌ها همراه می‌شوند و فکر می‌کنند وظیفه‌شان فقط تصویب ۲۰، ۳۰ درصد افزایش قیمت‌ها است؟
چرا هیچ کس از این وضعیت ناراحت نیست؟
یکی دیگر به او به طنز پاسخ داده که داداش دیگه کسی نباید هم به این وضعیت اعتراض بکند، چون ما یک ملت میلیاردر شده‌ایم و همه از این وضعیت به چند دلیل راضی هستیم.
۱ـ برای اینکه قیمت دوچرخه درب‌وداغون بچه‌مون بیشتر از ۱۰ میلیون تومان شده است.
۲ـ برای اینکه نرخ موتورسیکلت درب‌وداغونی که داشتیم بیشتر از ۱۰۰ میلیون شده است.
۳ـ برای اینکه برای پراید ۲۰۰ میلیون تومانی صف می‌کشیم، چون امیدواریم بتوانیم آن را ۳۰۰ میلیون بفروشیم.
۴ـ برای اینکه فقرا دوست ندارند طلا ارزان بشود و النگوی ارث مادر و حلقه عروسی‌شان ارزان بشود و دلال‌ها هم نمی‌خواهند سکه‌های گاوصندوق‌شان کم شود.
۵ـ برای اینکه صرافی‌ها ریال‌ها را دلار کردند و بانک مرکزی ناراحت می‌شود که همکارانش که بازنشسته و شاغل و شریک صرافی‌ها شده‌اند، سرمایه‌شان کاهش پیدا کند.
۶ـ برای اینکه سهامداران مرتب دعا می‌کنند که باران ارزانی نیاید و گرانی بیشتر بشود تا آنها سود بیشتری به‌دست بیاورند.
۷ـ برای اینکه یک زمین ارث پدری در فلان‌ده داشتند که کسی مجانی هم روی آن کشت نمی‌کرد و حالا برای ویلاسازی وسط جنگل و بیابان و کوهستان فرقی نمی‌کند؛ چند میلیارد به او می‌دهند.
۸ـ برای اینکه ۳۰ سال قبل یک آپارتمان فسقلی از تعاونی اداره به‌صورت قسطی ۳، ۴ میلیون تومان خریدند که حالا آن را میلیاردی می‌خرند.
۹ـ برای اینکه قیمت یخچال، اجاق گاز، فریزر، تلویزیون، لباسشویی، مبل، میز و صندلی، کاسه بشقاب، دیگ و پاتیل، قاشق و چنگال، لحاف و پتو، بالش و ملافه و هر آت‌وآشغالی که توی خانه داشتند را باید ضربدر صد و هزار بکنند و میلیارد شده‌اند.
۱۰ـ برای اینکه حتی کاغذ باطله و مقوا و کارتن خالی و پلاستیک‌های درب‌وداغون و شیشه خالی مربا و نون خشک را هم به قیمت خوب می‌فروشند و پول روی پول می‌گذارند.
به‌قول دوستی، ظاهرا ما ملت حاضریم به‌جای گوشت، تخم‌مرغ، شیر، پروتئین، ویتامین و میوه، نان خالی و سیب‌زمینی بخوریم، اما مال و اموال‌مان کم نشود و میلیاردری‌مان خدشه بر ندارد.
حالا اگر ما ملت میلیاردر، میلیاردرهای بی‌پول هستیم، خیلی مهم نیست. همین که ژست میلیاردر بودن را داریم، کافی است.
طرف، قیمت آپارتمانش شده ۵ میلیارد تومان، اما ۵ میلیون تومان ندارد که ایزوگام پشت بام خانه‌اش را تعمیر کند.
طرف، نرخ ماشینش شده یک میلیارد تومان، اما ۱۰ میلیون تومان ندارد که ۴ حلقه لاستیک زیر ماشین بیندازد.
طرف، قیمت خانه‌اش شده ۱۰، ۲۰، ۳۰ میلیارد تومان، اما آنقدر ندارد که هر ماه شارژ خانه‌اش را بدهد.
طرف می‌گوید آقاجان، من ۳۰، ۴۰ سال قبل این خونه رو با قرض و قوله و فروختن هرچه داشتیم، خریدم. اون موقع اینجا بیابون بود، حالا این قدر باارزش و برج‌ها ساخته شده و قیمت پیدا کرده، اما من یک کارمند بازنشسته هستم و حالا که نوه‌دار شدم، عروس و داماد دارم، نمی‌تونم برم توی یه قفس چندمتری؛ تازه مگ آپارتمان ارزونه. حالا ظاهرم دیگران را کشته، باطنم خودم را؛ مگر حقوق بازنشستگی چقدر است که بتوانم از پس این قبض‌های آب و برق و گاز و تلفن و اینترنت و پسماند و عوارض شهرداری و تورم و گرانی اجناس و فلان و بهمان بربیایم.
طرف می‌گوید مگر من این خانه را گران کردم که حالا نمایندگان تصویب کردند که بابتش مالیات بدهم.
در مقابل دولت هم می‌گوید طرف سرمایه‌اش میلیاردی شده اما مرتب گریه نداری می‌کند و حاضر نیست سهم ما را بدهد.
می‌گوید طرف ماشین قراضه‌اش چند میلیارد تومان شده اما حاضر نیست حتی آن را بیمه کند و مالیاتش را بدهد و مرتب غر می‌زند.
دولت می‌گوید آب و برق و گاز و تلفن و بنزین و گازوئیل و آموزش و بهداشت و فلان و بهمان رایگان نداریم؛ رفاه می‌خواهید باید هزینه آن را بدهید.
می‌گوید ملت اگر فکر می‌کنند که ما بی‌حساب و کتاب آنها را میلیاردر کردیم، اشتباه کردند. ما شما را میلیاردر کردیم که از سرمایه‌تان هزینه‌های‌تان را بدهید.
دولت می‌گوید باباجان، ما شما را سه چهار ساله از طبقه فقرا به ثروتمندان تبدیل کردیم. حالا دیگر فرقی بین شمال شهر و جنوب شهر نیست، غرب و شرق با هم فرقی ندارد، همه چیز در جردن و شهرری یک قیمت دارد. قیمت ملک در نازی‌آباد با نیاوران خیلی فرق نمی‌کند، اینور ولیعصر با اون ور ولیعصر نزدیک به‌هم است، راه‌آهن و تجریش نداریم.
تهران و شهرستان نداریم، قیمت آپارتمان در پایتخت از مشهد و اصفهان و شیراز و تبریز ارزان‌تر است.
الان هر جای ایران که بروی آسمان قیمت‌ها یک رنگ است و این نتیجه تدبیر بود که امید را در دل همه روشن کرد.
الان دیگر کسی به یارانه نیاز ندارد. همه میلیاردر هستند. آن که در چادر هم زندگی می‌کند میلیونر است؛ حتی اگر یک قبر هم داشته باشد، میلیونر است و نیازی به یارانه ۴۵ هزار تومانی ندارد.
دولت جدید هم می‌گوید باتوجه به تدبیر دولت قبلی، ما دستور دادیم فقر در ۲ هفته آخر سال از بین برود و هیچ فقیری وارد قرن جدید نشود. الان در قرن پانزدهم هجری شمسی، هیچ فقیری وجود ندارد، پس هر حرفی راجع به حقوق و دستمزد کم، حتما بی‌مورد است.
چشم؛ ما هم چیزی نمی‌نویسیم.

جنگ تن به تن مزد و معیشت

سبد معیشتی امسال با نرخ ۸ میلیون و ۹۷۹ هزار تومان به تصویب رسید. این رقم به‌مراتب کمتر از ارقامی است که در گذشته به‌عنوان هزینه سبد معیشتی به‌طور غیررسمی اعلام می‌شد. پیش از این برخی از اعضای کمیته دستمزد شورای عالی کار نرخ سبد معیشتی حداقلی را حدود ۱۱ میلیون تومان برآورد می‌کردند. از سوی دیگر، با اینکه متولی اعلام خط فقر که وزارت کار است، از اعلام رسمی خط فقر برای یک دهه خودداری کرده اما اظهارات دیگر نهادهای رسمی چون کمیته امداد نشان می‌دهد در مرداد امسال از نظر این نهاد، خط فقر در کشور ۱۰ میلیون تومان بود؛ به عبارت دیگر از نظر کمیته امداد خانواده‌ای که درآمد کمتر از ۱۰ میلیون تومان در ماه دارد، فقیر به‌شمار می‌رود. به این اعتبار می‌توان گفت سبد معیشتی که در نظر گرفته شده باز هم نمی‌تواند یک خانواده را از زیر خط فقر خارج کند. با این همه، سبد معیشتی اعلام شده نشان می‌دهد دستمزد فعلی حتی نیمی از نیازهای یک خانواده را هم تعیین نمی‌کند و چنانچه امسال حداقل دستمزد افزایش ۱۰۰ درصدی هم داشته باشد، باز هم نمی‌تواند به اندازه سبد معیشتی حداقلی خانوار برسد. به‌علاوه اینکه مانند هر سال برخی از کارفرمان نیز با استناد به شرایط روز اقتصاد نسبت به خطر تعدیل نیرو هشدار می‌دهند. صمت در پرونده این شماره برای بررسی ابعاد مختلف موضوع حقوق و دستمزد ۱۴۰۱ نظر بخش‌های درگیر این معادله چندوجهی را جویا شده و با کارگران، کارشناسان، کارفرمایان گفت‌وگو کرده است.

عکس: آیدا فریدی

بنا بر ماده ۴۱ قانون کار دو مولفه برای تعیین حداقل دستمزد باید مبنا قرار بگیرد؛ حداقل تورم رسمی که بانک مرکزی اعلام می‌کند و حداقل هزینه‌های زندگی، به‌نحوی که جدا از شدت کار، حداقل دستمزد بتواند هزینه‌های یک خانواده را تامین کند

دو مولفه موثر در تعیین حداقل دستمزد

به گزارش صمت چند سالی است تعیین سبد معیشت کارگران، به یک موضوع اصلی در جلسات فرعی شورای عالی کار برای تعیین حداقل دستمزد تبدیل شده است. باوجود تاکید قانون تا میانه دهه ۹۰، شورای عالی کار حاضر به محاسبه هزینه‌های زندگی یک خانوار در کشور نبود، این در حالی است که بنا بر ماده ۴۱ قانون کار دو مولفه برای تعیین حداقل دستمزد باید مبنا قرار بگیرد؛ حداقل تورم رسمی که بانک مرکزی اعلام می‌کند و حداقل هزینه‌های زندگی، به‌نحوی که جدا از شدت کار، حداقل دستمزد بتواند هزینه‌های یک خانواده را تامین کند. بی‌توجهی به قانون کار در ۳ دهه گذشته و تعیین حداقل دستمزد به‌شکلی دستوری و براساس منافع کارفرمایان سبب شده فاصله میان مزد و معیشت بیشتر و بیشتر شود، به همین دلیل از میانه دهه ۹۰، کمیته دستمزد به‌عنوان یکی از کمیته‌های فرعی شورای عالی کار به محاسبه حداقل هزینه معیشتی خانوار در کشور بپردازد. این تصمیم از آن جهت اتخاذ شد که بنا بود براساس این سبد هزینه، مزد به‌شکل پلکانی به‌نحوی افزایش یابد که در فاصله ۵ تا ۱۰ ساله حداقل هزینه‌های زندگی را پوشش دهد و به این ترتیب از میزان شاغلان فقیر در کشور کاسته شود.

کمیته دستمزد حداقل هزینه‌های معیشتی خانوار را ۸ میلیون و ۹۷۹ هزار تومان محاسبه کرد. این رقم در حالی تعیین شده که در سال گذشته این سبد ۶ میلیون و ۸۹۵ هزار تومان محاسبه شده بود؛ به این ترتیب در عرض یک سال حدود ۲ میلیون تومان بر میزان این سبد افزوده شده است. در سال ۹۸ هزینه سبد حداقلی معیشت ۴ میلیون و ۹۴۰ هزار تومان به تصویب رسید و این رقم برای سال ۹۷ حدود ۳ میلیون و ۷۵۹ هزار تومان محاسبه شده بود.

کم‌برآوردی در هزینه‌های خوراکی

آمار می‌گوید از سبد معیشتی حدود ۹ میلیون تومانی به تصویب رسیده، ۶۴.۴ درصد هزینه‌ها مربوط به اقلام غیرخوراکی و خدمات می‌شود و مابقی سهم خوراکی‌ها است؛ به‌بیان دیگر از سبد ۸ میلیون و ۹۷۹ هزار تومانی، ۳ میلیون و ۲۸۶ هزار و ۶۱۴ تومان آن مربوط به خوراکی‌ها می‌شود.

این رقم نسبت به مدت مشابه سال گذشته افزایش ۳۰ درصدی داشته است. در مقابل بررسی آمارها نشان می‌دهد نرخ خوراکی‌ها در یک سال گذشته بیش از رقم اعلام‌شده از سوی شورای عالی کار رشد کرده است. مرکز آمار ایران در آخرین گزارش تورمی خود که در دی سال گذشته منتشر کرده به این مسئله پرداخته و تورم یک ساله خوراکی‌ها را بیش از ۵۶ درصد برآورد کرده است.

از سوی دیگر، در طول سال نیز گزارش‌های مختلف رسمی و نیمه‌رسمی از وضعیت فقر و هزینه‌های زندگی در کشور منتشر شد که تمام این گزارش‌ها و نقل‌قول‌ها هزینه زندگی را بیش از رقم مصوب شورای عالی کار نشان می‌دهد.

به‌طور مثال، در مرداد کمیته امداد به‌طور رسمی اعلام کرد خط فقر در کشور ۱۰ میلیون تومان است و هر خانواده‌ای که درآمدی کمتر از این رقم دارد، زیر خط فقر قرار دارد. همچنین اعضای کارگری کمیته دستمزد بارها با اظهاراتی نرخ سبد معیشتی خانوار را در میانه سال حدود ۱۰ تا ۱۱ میلیون تومان برآورد کرده‌اند. زمانی که بحث تعیین حداقل سبد معیشت خانوار مطرح شد، مسئله تعیین حداقل نیازهای زندگی یک خانواده مطرح بود.

پس به‌بیانی مسئله این بود که یک خانواده با چه درآمدی می‌تواند نیازهای متعارف زندگی را در سطح حداقلی تامین کند. با این حال ارقامی که به‌عنوان سبد معیشتی در سال‌های گذشته مطرح شده همواره این پرسش را ایجاد کرده‌اند که آیا کم‌برآوردی رخ داده است؟

تورم فزاینده و شکاف در حال گسترش طبقاتی

تورم مهم‌ترین مولفه‌ای است که می‌تواند از قدرت خرید خانوارهای مزدبگیر بکاهد و همزمان به‌سرعت ثروت ثروتمندان را افزایش دهد. در شرایط تورمی از قدرت خرید حداقل دستمزد کاسته و در مقابل بر ارزش دارایی‌ها به‌طور روزمره افزوده می‌شود. به همین دلیل گفته می‌شود تورم بیش از هر موضوع دیگری می‌تواند به گسترش شکاف طبقاتی در جامعه منجر شود.

کما اینکه در یک دهه گذشته و ب وجود کاهش ۳۳ درصدی سرانه خانوار، فاصله طبقاتی بیش از پیش شده است. درواقع گرچه از میانگین قدرت خرید خانواده‌های کشور یک‌سوم کاسته شده اما این برای همه خانواده‌ها صدق نمی‌کرد.

دهک دهم در این مدت درآمد سرانه بیش از قبل پیدا کرده اما دیگر دهک‌های جامعه با مشکلات بیشتری مواجهند، به همین دلیل گرچه میانگین قیمت خانه در تهران به ازای هر متر ۳۲ میلیون تومان است اما در همین شهر خانه‌هایی وجود دارند که با قیمت متری ۳۰۰ تا ۴۰۰ میلیون تومان هم به فروش می‌رسند.

بحران تورم گرچه یک مشکل قدیمی در اقتصاد ایران است اما در سال‌های گذشته مشکلات ناشی از تورم بیش از گذشته بوده است. در حالی که پس از امضای برجام برای ۲ سال پی در پی تورم در کشور تک‌رقمی شد، از سال ۹۷ دوباره نرخ تورم دورقمی شد و به‌سرعت از کانال ۳۰ درصدی گذشت. این مهم در حالی رخ داده که میانگین تورم در بلندمدت اندکی کمتر از ۲۰ درصد است؛ بنابراین افزایش نرخ تورم به بیش از ۳۰ درصد در اقتصادی مانند ایران که اغلب با تورم‌های دورقمی دست و پنجه نرم کرده هم اتفاقی عجیب به‌شمار می‌رود. باید توجه کرد از سال ۷۵ به این سو و تا تحریم‌های ابتدای دهه ۹۰ با اینکه تورم هیچ‌گاه تک‌رقمی نشد، هرگز از ۳۰ درصد هم بیشتر نشد.

سخن پایانی

در طول ۴ سال گذشته همواره نرخ تورم بیش از ۳۰ درصد بوده است. باید توجه کرد از سال ۹۷ به این سو بانک مرکزی به‌طور رسمی از اعلام نرخ رسمی تورم خودداری می‌کند.

این نهاد گرچه در بولتن‌های داخلی گزارش‌های خود را منتشر می‌کرد، اما از بهمن ۹۹ به این طرف که نرخ تورم از مرز ۵۰ درصد گذشت دیگر در بولتن‌های داخلی هم گزارش‌های تورم منتشر نشد.

این امر سبب شد احسان خاندوزی، وزیر فعلی اقتصاد در فروردین سال گذشته و زمانی که هنوز یک نماینده مجلس بود از شکسته شدن رکورد تورم کشور در ابتدای سال ۱۴۰۰ سخن بگوید.

او ادعا کرده بود تورم از مرز ۵۰ درصد گذشته و بانک مرکزی می‌تواند چنانچه وی حقیقت را نمی‌گوید، گزارش خود را منتشر کند. بانک مرکزی با سکوت خود بر صحبت‌های خاندوزی صحه گذاشت اما حتی پس از وزارت خاندوزی هم دیگر این ارقام محاسبه نشدند؛ البته خاندوزی نیز دیگر اعتراضی به این مسئله ندارد. در هر حال شنیده‌ها حاکی است محاسبات بانک مرکزی تورم را ۱۵ تا ۲۰ درصد بیش از مرکز آمار نشان می‌دهد.

طی ۴ سال گذشته نرخ تورم بین ۳۱.۲ درصد تا ۴۲.۹ درصد در نوسان بوده است. بانک جهانی پیش‌بینی کرده نرخ تورم در سال آینده هم بیش از ۴۰ درصد خواهد بود؛ گرچه کارشناسان معتقدند چنانچه مذاکرات احیای برجام به نتیجه برسد، احتمالا نرخ تورم هم ۱۵ درصد کمتر می‌شود.

نظرگاه

حداقل‌بگیرسازی و امتیازدایی از طبقه کارگر

کاظم فرج‌اللهی- فعال صنفی کارگران و بازنشستگان: تمامی کالاها و انواع خدمات موجود در جامعه به‌نوعی مخلوق نیروی کارِ کارگر است. کار یا نیروی کار بخشی از جسم و جان کارگر است و نمی‌توان مانند یک کالا به‌راحتی بر آن نرخ گذاشت و آن را خرید و فروش کرد، اما در ساختار اقتصادی اجتماعی موجود (نظام سرمایه‌داری) برای نیروی کار کارگران بازار (بازار کار) ایجاد شده و در این بازار، متاثر از عرضه و تقاضا، بر نیروی کار نرخ گذاشته می‌شود. خریداران تلاش می‌کنند اضافه بر دیگر ترفندها، با ایجاد یا افزایش بیکاری نسبت عرضه به تقاضا را افزایش و نرخ این ناکالا یعنی مزد کارگر را هرچه بیشتر کاهش دهند.

اما نگاه دیگری هم وجود دارد: هر فرد حق زندگی دارد و برای گذران زندگی به آب، غذا، مسکن و خدمات بهداشتی و درمانی و آموزشی و... نیاز دارد. در عین حال ضروری است هر عضو جامعه متناسب با توان و تخصص خود و مطابق با نیازهای جامعه کار و خدمتی معین ارائه دهد و جامعه نیز در ازای این خدمت پاداشی به او می‌دهد و فرد به کمک این پاداش زندگی خود را تامین می‌کند. اینچنین است که حق کار و داشتن شغل مناسب و به تبع آن دریافت پاداشِ مطلوب، دقیقا به اندازه حق حیات، حق طَبیعی و مسلم هر انسانی است. جامعه باید این «حق» را محترم بشمارد و در صورت نبود فرصت شغلی یا کار مناسب، به‌منظور تامین هزینه‌های زندگی فرد بیکار، به او حقوق بیکاری پرداخت کند. این همان نگاهی است که در قانون اساسی نیز حاکم است، اما متاسفانه اجرا نمی‌شود.

شواهد حاکی از آن است که مناسبات تعیین دستمزد کارگران ناعادلانه است و نرخ تورم و هزینه‌های زندگی به‌سرعت از افزایش دستمزد پیشی می‌گیرد. در این بین شیوه کنونی محاسبه، تعیین و برقراری حقوق ماهانه بازنشستگان و مستمری‌بگیران سازمان تامین اجتماعی شیوه‌ای نامناسب و به زیان کارگران است اما نحوه افزایش این حقوق را ماده ۹۶ قانون به‌صراحت این‌گونه بیان کرده که «سازمان مکلف است میزان کلیه مستمری‌های بازنشستگی، ازکارافتادگی کلی و مجموع مستمری بازماندگان را در فواصل زمانی که حداکثر از سالی یک بار کمتر نباشد، باتوجه به افزایش هزینه زندگی با تصویب هیات وزیران به همان نسبت افزایش دهد» این ماده تاکنون هرگز به‌درستی اجرا نشده و اجرای کامل آن یکی از مطالبات اساسی بازنشستگان است. باید گفت سیاست جاری و نادرست افزایش حقوق بازنشستگان متاثر از دو متغیر است. متغیر اول میزان مزد کارگران شاغل و به تبع آن حق بیمه‌ای است که به‌طور ماهانه به صندوق سازمان واریز می‌شود که توان مالی سازمان را ارتقا می‌دهد و امکان ارائه خدمات را تامین می‌کند.

متغیر دوم مصوبه شورای‌عالی کار در زمینه حداقل مزد کارگران شاغل و برداشت نادرست از ماده ۱۱۱ قانون تامین اجتماعی است که می‌گوید مستمری ازکارافتادگی کلی و مستمری بازنشستگی و مجموع مستمری بازماندگان در هرحال نباید از حداقل مزد کارگر عادی کمتر باشد.

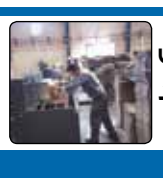
گذشته از اینکه حداقل مزد مورد اشاره خود ناکافی است اما تاکید این ماده که «نباید کمتر باشد» به این معنا نیست که حداقل حقوق بازنشستگان از حداقل مزد کارگران نباید بیشتر باشد.

اصولا هیچ دلیل منطقی وجود ندارد که حقوق ماهانه بازنشسته‌ای که ۳۰ سال کار کرده و به‌طور حتم، براساس سابقه و تخصصی که هنگام کار کسب کرده، در سال‌های قبل از بازنشستگی بیشتر از مزد حداقل دریافت و بر همان اساس هم حق بیمه پرداخت کرده، امروز مساوی با یک کارگر ساده بدون تخصص و سابقه باشد؛ این نهایت ظلم و بی‌عدالتی است.

بنابراین با تاکید بر لزوم اجرای صحیح و بدون تنازل ماده ۹۶ قانون تامین اجتماعی می‌توان گفت در حالی که تورم به یک میزان قدرت خرید همه حقوق‌بگیران را کاهش می‌دهد، هنگام افزایش سالانه حقوق کارگران شاغل و بازنشسته، با ابداع فرمول‌هایی تحت عنوان افزایش سایر سطوح، ترتیبی می‌دهند که حقوق این گروه با درصد کمتری نسبت به حداقل‌بگیران افزایش یابد.

در نتیجه کارگران شاغل و بازنشسته میانه‌بگیر یا سایر سطوح همواره با یک شیب و درصدی متاثر از فرمول ابداع شده، به حداقل‌بگیری نزدیک و نزدیک‌تر می‌شوند و این معنایی جز تلاش برای حداقل‌بگیرسازی و امتیازدایی از طبقه کارگر ندارد.

مستمری بازنشستگان باید به نسبت آورده زمان اشتغال آنها تعیین شود؛ در غیر این صورت اندوخته یک کارگر شاغل در صندوق سازمان، به درد زمان پیری و بازنشستگی نخواهد خورد.

تولید با افزایش حقوق کارگران رونق می‌گیرد

شرط تحقق رشد اقتصادی بلندمدت و پایدار

مزد منطقه‌ای؛ از نگاه مثبت تا منفی

ترخیص خودروها زودتر از موعد مقرر

عکس: صمت

گروه صنعت: وزیر صنعت، معدن و تجارت برای دومین بار پس از صدور فرمان هشت‌ماده‌ای رئیس‌جمهوری در حوزه خودرو، ۱۳ فروردین با حضور در گروه‌های صنعتی ایران‌خودرو و سایپا، ضمن بازدید از پارکینگ، واحد مونتاژ و مرکز تحقیق، طراحی و توسعه، روند حمل و تحویل خودروهای این دو مجموعه و فرآیند کاهش خودروهای کف پارکینگ‌ها را بررسی و اجرای دستور هشت‌ماده‌ای رئیس‌جمهوری را پیگیری کرد.

رده‌بندی سازندگان

سیدرضا فاطمی‌امین، وزیر صنعت، معدن و تجارت در بازدید از گروه صنعتی ایران‌خودرو با مناسب خواندن اقدامات این مجموعه در اجرای فرامین رئیس‌جمهوری، گفت: کاهش تعداد خودروهای کف پارکینگ ایران‌خودرو به ۲۵ هزار دستگاه در پایان فروردین، فراتر از فرمان صادر شده و بسیار مناسب است. به‌گزارش ایدرونیوز، وزیر صنعت، معدن و تجارت با تاکید بر نظارت بر فرآیندهای کیفی محصولات، افزود: با کاهش مدت زمان پرداخت به قطعه‌سازان، مطالبه کیفیت ازسوی خودروساز به‌راحتی امکان‌پذیر خواهد بود. در این زمینه لازم است رده‌بندی سازندگان و ردیابی قطعات نیز با دقت دنبال شود. فاطمی‌امین بر لزوم استفاده از ظرفیت ناوگان حمل ریلی تاکید و بیان کرد: گروه صنعتی ایران‌خودرو می‌تواند با طرح موضوع و پیگیری از طریق معاونت مربوط در وزارتخانه از ظرفیت حمل ریلی برای انتقال محصولات خود استفاده کند که این موضوع سبب کاهش هزینه‌های حمل‌ونقل و لجستیک خواهد شد. وزیر صنعت، معدن و تجارت افزایش مدت گارانتی محصولات ایران‌خودرو به ۳ سال یا ۶۰ هزار کیلومتر پیمایش را نیز از دیگر اقدامات این شرکت در راستای اجرای فرامین رئیس‌جمهوری دانست. طراحی و توسعه محصولات و خروج محصولات قدیمی سمند و پژو۴۰۵ نیز از محورهای مورد تاکید وزیر صنعت، معدن و تجارت بود که به‌گفته مدیرعامل گروه صنعتی ایران‌خودرو، این دو خودرو در ۲ ماه آینده و پس از انجام تعهدات موجود به مشتریان از مدار تولید خارج خواهند شد.

هدف امسال ایران‌خودرو

مهدی خطیبی، مدیرعامل گروه صنعتی ایران‌خودرو در این بازدید گفت: این شرکت در سال ۱۴۰۱، برای تولید ۷۲۵ هزار خودرو سواری و ۲۵ هزار خودرو تجاری برنامه‌ریزی کرده که این میزان حتی بیش از تعداد خودروهای تولیدی مدنظر در دستور رئیس‌جمهوری است.

وی اعلام کرد: دو خودرو پژو۴۰۵ و سمند نیز تا پایان بهار و پس از انجام تعهدات موجود به مشتریان از مدار تولید خارج خواهند شد.

او ادامه داد: پیرو دستور ویژه وزیر صنعت، معدن و تجارت، حداکثر تا اردیبهشت امسال، تعداد خودروهای موجود در پارکینگ‌ها به ۲۵ هزار خودرو کاهش خواهد یافت.

مدیرعامل گروه صنعتی ایران‌خودرو ادامه داد: باتوجه به دستور موکد و پیگیری‌های جدی وزیر صنعت، معدن و تجارت، شرکت ایران‌خودرو تمام اقدامات لازم برای اجرایی شدن بخش‌های مختلف فرمان هشت‌ماده‌ای رئیس‌جمهوری به خودروسازان را در دستور کار خود قرار داده و برای تولیدات سال آینده نیز برنامه‌ریزی‌های لازم انجام شده است.

گامی محکم برای افزایش تولید در سایپا

محمدعلی تیموری، مدیرعامل گروه خودروسازی سایپا نیز در بازدید وزیر صنعت، معدن و تجارت از این شرکت، گفت: در راستای تحقق فرمان هشت‌ماده‌ای رئیس‌جمهوری که به‌تازگی ابلاغ شده، از ۱۴ فروردین امسال، تولید خودرو روزانه به ۱۵۰۰ دستگاه افزایش خواهد یافت و این گام محکمی برای تحقق تولید ۶۵۰ هزار خودرو در سال ۱۴۰۱ است. وی تاکید کرد: بالاترین میزان تحویل با رقم ۴۷ هزار خودرو در بهمن و اسفند سال گذشته انجام شد. تیموری درباره خودروهای کف پارکینگ در این خودروسازی نیز توضیح داد: تعداد خودروهای کف پارکینگ در ۲۳ دی سال ۱۴۰۰، حدود ۸۰ هزار خودرو بود که در اسفند سال گذشته به ۴۹ هزار خودرو کاهش یافته است. مدیرعامل گروه خودروسازی سایپا گفت: تا اول اردیبهشت امسال نیز تعداد خودروهای کف پارکینگ در این شرکت به ۲۰ هزار خودرو کاهش خواهد یافت.

گفتنی است رئیس‌جمهوری ۱۱ اسفند سال گذشته از ایران‌خودرو و سایپا بازدید کرد و در پی صادر کردن دستورالعمل هشت‌ماده‌ای برای خودروسازان، وزیر صنعت، معدن و تجارت ۲۵ اسفند برای پیگیری این دستورالعمل بازدیدی از ایران‌خودرو داشت و در میانه فروردین دومین بازدید برای پیگیری دستورهای صادر شده، انجام شد.

لزوم افزایش ۱.۵ برابری میزان تولیدات خودرویی کشور در سال آینده، افزایش کیفیت تولیدات با چند اولویت ویژه، خروج خودروهای دارای پلتفرم قدیمی از خطوط تولید و جایگزینی محصولات جدید و به‌روز و افزایش گارانتی خودروهای عرضه‌شده از ۲ سال و ۴۰ هزار کیلومتر به ۳ سال و ۶۰ هزار کیلومتر از جمله این دستورها بوده است.

ایدرو و مشارکت با دانش‌بنیان‌ها

معاون پیشین وزیر صنعت، معدن و تجارت و رئیس پیشین هیات‌عامل سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران (ایدرو) باتوجه به شرح ماموریت این سازمان بر تلاش حداکثری سازمان برای تحقق شعار سال ۱۴۰۱ تاکید کرد. محسن صالحی‌نیا با اشاره به نام‌گذاری سال ازسوی رهبر معظم انقلاب با عنوان سال تولید، دانش‌بنیان، اشتغال‌آفرین و توجه خاص معظم‌له به شرکت‌های دانش‌بنیان گفت: گسترش زیست‌بوم دانش‌بنیانی در صنایع کشور جزو اولویت‌های ایدرو است. صالحی‌نیا با بیان اینکه ایدرو پیش‌تر در راستای وظایف توسعه‌ای و تسهیلگرانه خود، زمینه بهم‌رسانی شرکت‌های دانش‌بنیان و فناور با واحدهای دارای نیاز در بخش تولید و صنعت را فراهم آورده، تصریح کرد: اجرای این طرح علاوه بر توسعه داخلی‌سازی محصولات فناورانه و دانش‌بنیان و کاهش واردات این اقلام، موجب توسعه بازار محصولات شرکت‌های دانش‌بنیان شده و افزایش درآمدزایی و اشتغالزایی این گونه شرکت‌ها را که عموما نوپا هستند، در پی داشته است. معاون پیشین وزیر صنعت، معدن و تجارت همچنین با اشاره به همکاری این سازمان با معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری و صندوق نوآوری و شکوفایی و سایر مراکز حمایتی در تامین منابع مالی و پشتیبانی از شرکت‌های دانش‌بنیان ابراز امیدواری کرد این روند حمایتی در سال جدید ابعاد گسترده‌تر و شتاب بیشتری به خود بگیرد. صالحی‌نیا همچنین با اشاره به مهیا شدن زیرساخت‌های لازم در شهرک تحقیقاتی کاوش ایدرو، این شهرک را بستری مناسب برای استقرار شرکت‌های دانش‌بنیان برگزیده عنوان کرد.

رئیس پیشین هیات‌عامل ایدرو با اشاره به اینکه ۴۰ هکتار از شهرک تحقیقاتی کاوش به شرکت‌های دانش‌بنیان که در سطوح بلوغ فناورانه بالا باشند، اختصاص یافته، گفت: ایدرو با این شرکت‌ها که مراحل تحقیقات فناورانه و ایده تا نمونه‌سازی محصول را با موفقیت گذرانده‌اند، برای مراحل تجاری‌سازی محصولات و تولید انبوه صنعتی از طریق مشارکت و الگوهای حمایتی در بستر شهرک تحقیقاتی کاوش همکاری می‌کند.

اساس تولید در چادرملو، تکیه بر دانش روز است

مدیر عامل شرکت معدنی و صنعتی چادرملو در نخستین جلسات کاری خود در سال جدید و دیدار با پرسنل در مجتمع‌های معدنی و صنعتی در گفت‌وگویی با ما با اشاره به نام‌گذاری امسال از سوی مقام معظم رهبری به‌عنوان سال (تولید، دانش‌بنیان و اشتغال‌آفرین) گفت: شرکت معدنی و صنعتی چادرملو از پیشگامان ورود به عرصه بومی‌سازی در فرآیند تولید از معدن تا فولاد و از نخستین شرکت‌هایی است که در سال‌های اخیر، داخلی سازی قطعات و تجهیزات مورد نیاز خود را با تکیه بر خلاقیت و توانمندی صنعتگران داخلی و شرکت‌های دانش‌بنیان به‌طور جدی دنبال کرده و در این راستا سرمایه‌گذاری‌های عظیمی نیز انجام داده است.

مهندس تقی‌زاده از مهم‌ترین اقدامات چادرملو در سال گذشته را تاسیس مرکز نوآوری، تحقیق و توسعه چادرملو در برج فناوری و نوآوری دانشگاه صنعتی امیر کبیر عنوان کرد و گفت: با این اقدام عملاً راه را برای بروز و ظهور خلاقیت جوانان مستعد و تحصیلکرده و نیز همکاری تنگاتنگ با مراکز علمی و دانش‌بنیان را هموار ساختیم چون اعتقاد داریم این همکاری دانشگاه با صنعت، گام عملی و بزرگی است برای نزدیک کردن نگرش‌های آکادمیک و خلاق با نگرش‌های صنعتی و تولیدی، که می‌تواند تحولات عظیمی را در بستر مراکز علمی و تولیدی کشور به ارمغان آورد.

وی افزود: چادرملو به‌عنوان شرکت پیشتاز در تلاش است هوشمندسازی خطوط تولید و گسترش فناوری نوظهور همچون پردازشگرهای کلان داده‌ها، هوشمندسازی سامانه‌ها و فرآیند مواد پیشرفته در ساختار تولیدی شرکت را به‌عنوان رسالتی در جامعه تولیدی و علمی کشور پیاده‌سازی نماید و از شرکت‌های دانش‌بنیان که در عرصه بومی‌سازی قطعات خاص در کشور فعالیت می کنند با اختصاص تسهیلات ویژه حمایت لازم را بعمل می‌آورد.

مدیرعامل چادرملو همچنین انعقاد قرارداد با شرکت فولاد اسفراین، برای بومی‌سازی رولرهای تجهیز HPGR که در واحد خردایش کنسانتره مورد استفاده و نیازمند برخورداری از دانش بالایی است را از جمله گام‌های عملی در جهت بهره‌گیری از دانش فنی داخلی عنوان کرد و گفت: با قبول تمامی ریسک‌های آن سرمایه‌گذاری در این زمینه را آغاز کردیم و امیدواریم این قرارداد که ارزش آن ده‌ها میلیارد تومان است امسال به نتیجه برسد و در فرآیند تولید به کار گرفته شود.

وی افزود: یکی دیگر از قراردادهای مهم چادرملو در سال گذشته با شرکت صنایع مس باهنر جهت ساخت باس تیوب‌های مسی است که در ترانسفورماتور کوره قوس الکتریک و کوره پاتیلی فولادسازی از آن استفاده می‌شود و ساخت این قطعه در این سایز برای اولین بار در کشور انجام می شود.

مهندس تقی‌زاده در ادامه این مصاحبه گفت: تا کنون بالغ بر ۳۰ هزار قطعه صنعتی در چادرملو بومی‌سازی شده است به طوریکه در بخش کنسانتره‌سازی بالای ۹۰ درصد قطعات و تجهیزات ساخت داخل است، در کارخانه گندله‌سازی بالای ۹۵ درصد بومی‌سازی شده است، در کارخانه فولادسازی بالای ۸۰ درصد قطعات بومی‌سازی شده و در کارخانه احیای مستقیم که هنوز نوپا است و دو سال است که بهره‌برداری از آن آغاز گردیده است حدود ۷۰ درصد قطعات و تجهیزات آن بومی‌سازی شده است .

مهندس تقی‌زاده تاکید کرد: ما در بخش مکانیکال نزدیک به ۸۵ درصد از قطعات و تجهیزات را بومی‌سازی کرده‌ایم که پیشرفت قابل قبولی است و به جرات می‌توان گفت که در کارخانه کنسانتره و گندله‌سازی به صورت انگشت شمار قطعاتی هستند که هنوز داخلی‌سازی نشده‌اند.

وی افزود: در نتیجه این رویکرد زیر بنایی توانستیم علاوه بر جلوگیری از خروج و صرفه‌جویی ۲۰ میلیون یورو ارز، زمینه ارتقای دانش فنی متخصصان داخلی را نیز فراهم کنیم.

مدیر عامل چادرملو عمده دلیل مکانیکال بودن قطعات ساخت داخل را ضعف در دانش تولید تجهیزات ابزار دقیق عنوان کرد و افزود: تجهیزات ابزار دقیق از صنایع هایتک در جهان به شمار می‌رود و فناوری تولید بخشی از قطعات آن انحصاراً در اختیار برخی از شرکت‌های بزرگ جهان قرار دارد. از طرفی ساخت و تولید برخی از این تجهیزات با ریسک بالایی همراه است و نیازمند سرمایه‌گذاری بالایی است، با این وجود تعدادی از شرکت‌های دانش‌بنیان با ورود به این عرصه توانسته‌اند ساخت قطعاتی همچون سطح سنج و لول سنج را در داخل کشور آغاز کنند.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۰۶۰۳۰۱۰۷۸۰۰۲۰۸۱ مورخ ۱۴۰۰/۱۱/۱۹ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک یافت‌آباد تهران تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم لعیا رحیمی نژاد فرزند صفرعلی بشماره شناسنامه ۱۵۷۶ صادره از مهربان در ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی در آن به مساحت ۹۰ مترمربع در قسمتی از پلاک ۱۲۳۵ فرعی از ۲ اصلی واقع در بخش ۱۲ تهران خریداری از مالک رسمی آقایان محمدتقی و محمدباقر زندیه محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. (شناسه آگهی ۱۲۸۶۶۲۶)

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۱/۱/۲۰ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۱/۲/۴

۱۵۹۹۷/م الف رئیس ثبت اسناد و املاک یافت آباد تهران- جمشید مهرآسا

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۰۶۰۳۰۱۰۷۸۰۰۲۰۸۰ مورخ ۱۴۰۰/۱۱/۱۹ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک یافت‌آباد تهران تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای جهانگیر رمضانی انچه درق فرزند محمد بشماره شناسنامه ۱۲۶۶ صادره از بستان آباد در ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی در آن به مساحت ۱۰۹/۸۹ مترمربع که مقدار ۶/۳۸ مترمربع آن از قطعه ۶۸ تفکیکی به پلاک ۶۱۳۰ فرعی و مقدار ۱۰۳/۵۱ مترمربع از قطعه ۶۹ تفکیکی از پلاک ۳۹۰۳ فرعی از ۲ اصلی واقع در بخش ۱۲ تهران خریداری از مالک رسمی آقایان حسین ایزد و بهروز صمیمی نسبت به قطعه ۶۹ و ولی اله شهبازی نسبت به قطعه ۶۸ تفکیکی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. (شناسه آگهی ۱۲۹۱۸۱۴)

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۱/۱/۲۰ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۱/۲/۴

۱۶۱۹۸/م الف رئیس ثبت اسناد و املاک یافت آباد تهران- خداداد بشیری

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۰۶۰۳۰۱۰۷۹۰۰۱۸۲ مورخ ۱۴۰۰/۱۱/۳۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک تهرانپارس تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم فاطمه مصطفی زاده فتح‌آباد به شناسنامه شماره ۲۸۳ کدملی ۱۶۲۰۸۴۱۳۰۴ متولد ۱۳۳۶ صادره از گرمی فرزند مرتضی در ششدانگ یک باب خانه مسکونی به مساحت ۶۴ مترمربع از پلاک ثبتی شماره ۷۸۵۴ فرعی از ۸۸ اصلی واقع در تهران بخش ۱۱ خریداری از مالک رسمی آقای یوسف چاپچی تبریزی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. (شناسه آگهی ۱۲۸۷۴۸۹)

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۱/۱/۲۰ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۱/۲/۴

۱۶۰۴۳/م الف رئیس ثبت اسناد و املاک تهرانپارس- رضا النجری

یادداشت

نظام دستمزد و توسعه دانش‌بنیان صنعت خودرو

امیرحسن کاکایی
عضو هیات‌علمی دانشگاه علم و صنعت

ایران‌خودرو و سایپا از منظر حقوق کاملا خصوصی به‌شمار می‌روند. شرکتی که بیش از ۸۰ درصد سهام آن تحت اختیار دولت نیست و دولت الزاما توانایی دستور برای انتخاب حتی یک صندلی از میان ۵ صندلی مدیریتی را ندارد، چه برسد به اینکه مدیرعامل تعیین کند. همچنین وقتی شرکتی از دولت بودجه دریافت نمی‌کند، می‌تواند خصوصی محسوب شود. متاسفانه قوانین ما در این زمینه دارای ابهامات زیادی است و وقتی دولت حتی یک درصد سهام در یک شرکتی داشته باشد، قوانین به آن اجازه دخالت مستقیم می‌دهد که این خود مشکل بزرگی است. این در حالی است که در کشوری مانند چین، با اینکه شرکت‌ها رسما دولتی هستند، عملا تحت مدیریت خصوصی قرار دارند. چرا فکر می‌کنیم یک شرکت خصوصی دارای بهره‌وری بالاتری است؟ چون در نظام خصوصی، حقوق و دستمزد بر مبنای بهره‌وری و نتایج ملموس اقتصادی است. در حالی که در نظام دولتی، حقوق و دستمزد و ارتقای یک روند مکانیکی دارد. متاسفانه در دو شرکت خودروساز بزرگ کشور و تمامی شرکت‌های تابعه، این وضعیت نامطلوب وجود دارد یعنی کارگر و کارمند بر مبنای سوابق و مدارک حقوق می‌گیرند و نه بر مبنای کارآیی واقعی. آنچه در مورد آکورد و رکورد و بهره‌وری در این شرکت‌ها گفته می‌شود، فقط یک عددسازی و بهانه‌ای برای پرداخت‌هاست. بنابراین هر سال که می‌گذرد بدون اینکه لزوما کارآیی افراد و سازمان بالا برود، خودبه‌خود درآمدها بالا می‌رود و البته هزینه تولید و توسعه هم بدون خروجی ملموس افزایش می‌یابد. این بالا رفتن فارغ از بالا رفتن ناشی از تورم است. نتیجه این افزایش نامتناسب با بهره‌وری کاهش معنی‌دار دوگانه در بهره‌وری است. از یک طرف، هزینه مستقیم و بدون رابطه با خروجی با کیفیت و مطلوب مشتری بالا رفته است و از سوی دیگر، افرادی که در این سیستم کار می‌کنند، انگیزه خود را برای ارتقای کارآیی و اثربخشی از دست می‌دهند. در چنین سیستمی خودبه‌خود نوآوری، کار اضافه به‌شمار می‌رود. در حالی که رقبای واقعی، دائم در حال نوآوری و به‌روزکردن محصولات خود هستند، به چنین شرکتی حداقل دو نوع ضرر وارد می‌شود: هزینه‌ها بالا می‌رود (و قیمت تمام‌شده افزایش می‌یابد) و در دنیای رقابت، از عرضه محصولات به‌روز و باکیفیت جا می‌ماند. البته موضوع به همین جا ختم نمی‌شود. به‌تدریج در چنین شرکتی، کیفیت تولید موجود هم پایین می‌آید، چراکه در یک بازه حداکثر ۵ ساله، یک کارگر یا کارمند جدید یاد می‌گیرد نیازی به تلاش اضافه برای بالا رفتن از نردبان سازمانی نیست. اصولا در چنین نظامی از حقوق و دستمزد، مدیریت انسانی، نه بر مبنای بهره‌وری و رقابت‌پذیری و شایسته‌سالاری، بلکه بر مبنای ضوابط خشک و البته روابط پشت پرده شکل می‌گیرد. جالب است بدانید که در چنین سیستمی آنها که مستقیم روی تولید کار می‌کنند از مزایایی بیشتری نسبت به آنها که در بخش‌های نوآوری کار می‌کنند، برخوردار هستند. در چنین شرایطی، مسیر نوآوری مسدود و نوآوران سرکوب می‌شوند. پس شرکت در فضای رقابتی کم می‌آورد. البته موضوع نوآوری و کارهای دانش پایه در صنعت خیلی پیچیده‌تر از این حرف‌هاست و نه‌تنها باید نظام حقوق و دستمزد برای مدیران و کارشناسان مرتبط با نوآوری و توسعه محصول و فناوری در این شرکت‌ها مبتنی بر ریسک‌پذیری و توسعه توان رقابتی در شرکت باشد، بلکه باید در رابطه با پیمانکاران دانش‌پایه مانند دانشگاهیان و شرکت‌های دانش‌بنیان، نظام‌های پیشرفت معاملاتی را در پی‌بگیرند. متاسفانه در این صنعت، دانشگاهیان و دانش‌مداران و فناوران را همانند پیمانکار می‌بینند و قراردادهای دانشی، تفاوت چندانی با قرارداد یک پیمانکار ساختمانی یا لوله‌کشی نمی‌کند. برخورد این شرکت‌ها با دانشگاهیان پروژه‌هایی مانند اینترن‌شیپ، مانند انجام امور خیریه است؛ یعنی اولا تصور مدیران این است که دارند به دانشگاه صدقه می‌دهند و دوم اینکه همزمان می‌خواهند تمام مشکلات آنها در زمینه خاصی با پولی اندک حل شود و همزمان بتوانند این طرف و آن‌طرف پز کارهای دانش‌بنیان را بدهند. البته شاید بپرسید که پس همین معدود کارهای جدیدی که در خودروسازی انجام می‌شود، چگونه انجام می‌شود؟ خیلی ساده است. هر چند وقت یک‌بار که کشور ارز کم می‌آورد و خودروساز دستش از همکاری با خودروسازان و قطعه‌سازان خارجی کوتاه می‌شود، سیاستمداران به مدیران فشار وارد می‌آورند و مدیران هم یاد مهندسان داخل شرکت می‌افتند و آنها هم در نهایت با بی‌میلی تمام دست به نوآوری از طریق انتخاب پیمانکاران خارجی و کمک قطعه‌سازان داخلی می‌زنند و کارهایی با بهره‌وری و کیفیت پایین انجام می‌شود. این وسط هم برای نمایش و پز، گاهی سراغ دانشگاه‌ها و دانشگاهیان می‌روند که بعدا نگویند متخصصان ایرانی را فراموش کرده‌اند. البته از انصاف به دور است که یادآوری نکنم در برخی از شرکت‌ها رویه کاملا متفاوت از این مسائل مطرح‌شده پیگیری می‌شود. فرآیندی که توضیح داده شد، فرآیند عام حاکم بر روند توسعه در این دو خودروسازی کشور است. یادآوری می‌کنم هنوز افراد با انگیزه زیادی در داخل این دو شرکت همیشه چراغ تحقیق و توسعه و نوآوری را روشن نگه‌می‌دارند، هر چند نور آن بعضا در حد یک شمع و در حال خاموشی است. به هر حال امسال که با درایت رهبر معظم انقلاب سال «تولید؛ دانش‌بنیان، اشتغال‌آفرین» نام گرفته، امیدوارم مدیران بیش از پیش به فکر نوآوری دانش‌پایه بهره‌ور و رقابت‌پذیر از طریق ارتباط موثر با دانشگاه‌ها و دانشگاهیان، شرکت‌های دانش‌بنیان و فناوران باشند و قبل از هر چیز، نظام حقوق و دستمزد بخش‌های مسئول نوآوری در داخل این گروه‌های صنعتی اصلاح شود.

امسال درآمد ارزی بالا می‌رود. در چنین حالتی، کدام مدیری است که بخواهد ریسک نوآوری مبتنی بر دانش داخلی را به جان بخرد، در حالی که با ارز بادآورده نفتی، می‌توان به‌راحتی با کمک همکاران خارجی، تولید را بالا برد و پز داد.

جنگ تن به تن تورم با حیات انسانی

تولید با افزایش حقوق کارگران رونق می‌گیرد؟

دستمزد باید به‌عنوان نهاده تولید پذیرفته شود

فاطمه امیراحمدی
editor@smtnews.ir

تورم و بیکاری، نیروی انسانی را واداشته تا با حداقل‌ها کنار آید و دم نزند. از سوی دیگر، کارفرما با بیان اینکه می‌داند حقوق دریافتی کارگرانش کفاف زندگی آنها را نمی‌دهد اما دست او هم خالی است، موضوع را به بن‌بست حقوقی و اجتماعی می‌رساند. بیکاری و صفر شدن درآمد یک فرد یعنی افزایش بزهکاری و هزینه‌ای که باید برای کار و توانمندکردن این فرد پرداخت می‌شد، صرف رسیدگی به جرم‌های احتمالی می‌شود. به‌هر روی پس از کش‌وقوس‌های بسیار بر سر موضوع حقوق و دستمزد کارگران، مقرر شد دریافتی کارگر حداقل‌بگیر بدون سابقه و فرزند برابر با ۵ میلیون و ۶۷۹ هزار و ۷۵۰ تومان باشد؛ همچنین حداقل دستمزد برای کارگر با یک فرزند ۶ میلیون و ۳۰۷ هزار و ۷۲۵ تومان و برای کارگر صاحب دو فرزند ۶ میلیون و ۷۲۵ هزار و ۷۰۰ تومان خواهد بود.

عکس: صمت

تاثیر دستمزد بر قیمت تمام شده

سال گذشته یکی از صنعتگران به صمت گفته بود، امسال (۱۴۰۰) حقوق پایه کارگران ۲۱ درصد افزایش یافت، این درصد در کنار سایر موارد مانند بن کارگری، سنوات و... سبب شده دستمزد کارگران حدود ۴۰ درصد برای بنگاه‌های اقتصادی افزایش پیدا کند. اگر حقوق و دستمزد ۲۵ درصد قیمت تمام‌شده یک محصول باشد در حال‌حاضر حدود ۱۱ درصد به قیمت تمام‌شده محصولات فقط با افزایش دستمزد کارگران افزوده شده است. این موضوع در کنار هزینه‌های سربار، خدمات کارگاهی و پیمانی، افزایش قیمت محصول نهایی را در پی خواهد داشت.

صنعتگر دیگری عنوان کرده بود، افزایش حقوق کارگران به‌ظاهر ۲۱ درصد است اما در عمل این رقم برای تولیدکننده با در نظر گرفتن حق بیمه و سایر خدمات بیش از ۴۰ درصد خواهد بود.

در یکی از نشست‌های خبری پایان سال ۱۴۰۰ یکی از تولیدکنندگان عنوان کرد با توجه به افزایش ۵۷ درصدی حقوق و دستمزد کارگران، صاحبان صنایع ناچار به تعدیل نیرو هستند، زیرا با توجه به کمبود منابع مالی و مشکلات نقدینگی، آنها در خرید مواد اولیه موردنیاز با مشکل مواجه بوده و ناگزیر به کاهش نیروهای خود هستند؛ در نتیجه احتمال کاهش تیراژ تولید نیز وجود دارد.

بزرگنمایی در افزایش حقوق کارگران

علی خدایی یکی از فعالان حوزه کارگری درباره افزایش حقوق کارگران با توجه به کمبود نقدینگی تولیدکنندگان و پیامدهای آن به صمت گفت: پس از تعیین مبلغ دستمزد کارگران در سال ۱۴۰۱ متاسفانه با جریان‌سازی و بزرگنمایی درباره این عدد و درصد افزایش دستمزد در بین صنعتگران مواجه شدیم. شاید درصد افزایش دستمزد عدد قابل‌توجهی به نظر برسد اما با توجه به اینکه پایه دستمزد در کشور عدد کوچکی بود، این عدد درشت به نظر می‌رسد.

وی افزود: این عدد در مقایسه با سایر نهاده‌های تولید هنوز به حد استاندارد خود نرسیده و همچنان شاهد شکاف معیشتی کارگران بین درآمد و هزینه‌ها هستیم.

او ادامه داد: اگر طی سال‌های گذشته دستمزد را به اندازه نرخ تورم افزایش داده بودیم، امسال افزایش کمتر از نرخ تورم هم می‌توانست همین میزان درآمد نقدی برای کارگران مهیا کند.

این فعال حوزه کارگری ادامه داد: اگر از ابتدای تعیین دستمزد تا امروز مقایسه‌ای انجام شود، همواره میزان افزایش دستمزد نسبت‌به نرخ تورم عقب‌تر بوده است.

وی یادآور شد: اگر این ۱۶ درصد بالاتر از نرخ تورم که امسال برای حقوق کارگران در نظر گرفته شده، طی سال‌های قبل ۵ درصد افزایش داده بودیم، مبلغ همین امروز می‌شد. بنابراین جوسازی که در حال حاضر شاهد آن هستیم، نوعی بزرگنمایی درباره عدد و درصد افزایش حقوق و دستمزد کارگران است.

▣ افزایشی کمتر از نرخ تورم

خدایی با بیان اینکه صاحبان بنگاه‌های اقتصادی از این عدد به‌عنوان افزایش نامتعارف دستمزد یاد می‌کنند، گفت: این در حالی است که باید از آنها پرسید، افزایش متعارف چقدر است که با توجه به نرخ تورم ۴۱.۷ درصدی، ۵۷ درصد افزایش نامتعارف است؟ آیا غیر از این است که حداقل مزد کارگران باید به اندازه نرخ تورم باشد؟ نرخ تورم ۴۱.۷ درصد است در حالی که ما از افزایش ۱۶ درصدی صحبت می‌کنیم. اگر این ۱۶ درصد تبدیل به عدد و رقم شود، مبلغی که به دست می‌آید بین ۳۰۰ تا ۴۰۰ هزار تومان به طور ماهانه به‌ازای هر کارگر است. هنگامی که به این اعداد می‌رسیم متوجه بزرگنمایی مورد اعتراض برخی از افراد می‌شویم.

▣ سهم دستمزد در قیمت تمام‌شده

نایب‌رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار گفت: در واقعیت با توجه به سهمی که دستمزد در صنعت دارد، میانگین تاثیر دستمزد در قیمت تمام‌شده کالا و خدمات ۱۰ درصد و پایین‌تر از آن است. تجربه عملی در صنعت نشان می‌دهد صنایعی که دانش‌محور و متکی بر توان تخصصی نیروی انسانی و کارگران است و ماشین‌آلات در آن نقشی ندارد، نهایت سهم دستمزد در بهای تمام شده ۲۰ درصد باشد.

وی ادامه داد: در سایر صنایع به‌ویژه آنهایی که دارای تکنولوژی و فناوری هستند، نیروی انسانی سهم کمتری دارد و سهم دستمزد در بهای تمام‌شده تولید و خدمات به‌طور میانگین ۱۰ درصد و کمتر از آن است.

▣ رونق فعالیت‌های صنعتی

خدایی با اشاره به رونق تولید و بازار بیان کرد: کارشناسان معتقدند افزایش دستمزد منجر به رونق تولید و فعالیت‌های صنعتی خواهد شد. این رونق در صنایع غذایی به‌طور مستقیم قابل مشاهده خواهد بود، زیرا قدرت خرید که افزایش یابد افراد ابتدا برای مایحتاج روزمره هزینه می‌کنند. در صنایعی که با واسطه با مردم و خرید آنها ارتباط داشته باشند، این رونق ممکن است در مدت زمان طولانی‌تری محقق شود. اما برآورد کارشناسان این است که اگر صاحبان صنایع با جوسازی که ایجاد کرده‌اند، تغییراتی نداشته باشند، به طور حتم بین ۳ تا ۶ ماه آینده می‌توانیم شاهد رونق تولید و بازار تقاضا باشیم.

وی تصریح کرد: از سوی دیگر در حال حاضر در بخش صنعت با کمبود نیرو مواجه هستیم. اگر به شهرک‌های صنعتی مراجعه شود صاحبان صنایع با بنرهای بزرگ و مشوق‌هایی که برای افراد در نظر گرفته‌اند، به‌دنبال جذب نیروی انسانی موردنیاز خود هستند. امروز کارگران با این میزان دستمزد حاضر به فعالیت نیستند. در نتیجه صنایع برای جذب نیروی متخصص با مشکل مواجه هستند.

▣ پارادوکس تولید

مشکل دیگر در حوزه صنعت این است که برخی صنعتگران برای جذب نیرو حاضر به افزایش دستمزد نیروهای خود هستند اما عنوان می‌کنند اگر این امر برای تمام واحدهای صنعتی رخ ندهد، آنها در بازار قدرت رقابتی خود را از دست می‌دهد؛ بنابراین در صنعت ناگزیر از این افزایش دستمزد هستیم، زیرا دیگر افراد با این میزان دستمزد حاضر به کار نیستند.

خدایی با بیان اینکه امسال برخی صاحبان صنایع خود خواهان واقعی شدن حقوق و دستمزدها بودند، گفت: آنها خطر کمبود نیرو را زود درک کرده‌اند و به‌دنبال این هستند که معضل نیروی‌کار دامنگیر تولید نشود.

پیش‌تر یکی از تولیدکنندگان به صمت عنوان گفته بود با توجه به شرایطی که صنعت دارد کارگران حاضر به کار در صنایع نبوده و کار در ساخت‌وساز را به کار در واحد تولیدی ترجیح می‌دهند.

▣ مشکل کارگاه‌های کوچک تولیدی

نایب‌رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار در ادامه به کارگاه‌های کوچک تولیدی اشاره و عنوان کرد: در حوزه افزایش ۵۷ درصدی حقوق در صنعت جایی که می‌توان نگران بود، کارگاه‌های کوچک هستند؛ کارگاه‌هایی که زیر ۵ نفر نیرو دارند البته باز هم نه در تمام آنها. این کارگاه‌ها باید شناسایی شوند. البته در صنایع مختلف باز هم این موضوع متفاوت است.

طی گفت‌وگویی که صمت با برخی از تولیدکنندگان صنایع خرد از جمله تولیدکنندگان کفش داشت، عنوان شد به‌دلیل مشکلات نقدینگی و بالا رفتن اجاره‌بها برخی از افراد مبادرت به اجاره زیرزمین برخی مساجد کرده‌اند و در این محل‌ها فعالیت تولیدی دارند. خدایی در این‌باره گفت: اتفاقا در برخی صنایع از جمله همین صنعت کفش متاسفانه روش کار، پرداخت حداقل دستمزد به کارگران است. آنها کارها را به صورت کنتراتی و دانه‌ای به کارگران واگذار می‌کنند. در بیشتر این کارگاه‌ها موضوع حداقل دستمزد مطرح است.

او اظهارکرد: برای رفع مشکل کارگاه‌های کوچک، وزارت کار و وزارت صنعت، معدن و تجارت جلسات بسیاری داشتند و بناست بسته حمایتی برای کارگاه‌های آسیب‌پذیر در نظر گرفته شود.

▣ دستمزد یکی از نهاده‌های تولید است

خدایی در ادامه سخنان خود با بیان اینکه دستمزد کارگران را باید به‌عنوان یکی از نهاده‌های تولید در نظر گرفت، گفت: هر صنعتگری نسبت به این موضوع گلایه دارد پیشنهاد می‌شود نرخ هر یک از نهاده‌های تولید مانند مواد اولیه، اجاره‌بها، انرژی، حمل‌ونقل و... را با حقوق و دستمزد کارگران مورد مقایسه قرار دهد. تمام افزایش قیمتی که در نهاده‌های تولید رخ داده با عنوان تورم و قیمت تمام‌شده به کارگران تحمیل شده است. کارگران مصرف‌کنندگان محصولات صنعتی هستند. آنها بار تورم ناشی از افزایش ردیف‌های نهاده‌های تولید را تحمل کردند اما در بحث دستمزد که یکی از نهاده‌های تولید است کم کاری شده و فشار بر معیشت و زندگی کارگران را دوچندان کرده است.

▣ ضرورت آموزش

خدایی با اشاره به ضرورت آموزش در بخش مدیریت منابع انسانی افزود: انتظار است کارفرماهای بزرگ به سایر صنعتگران آموزش مدیریت نیروی انسانی بدهند. برخی کارفرماها بیش از اینکه نیاز به نقدینگی و مشوق داشته باشند، نیاز به مشاوره نسبت به منابع انسانی دارند. امروز هر کارفرمایی که عنوان می‌کند برای افزایش دستمزد ناچار به تعدیل نیرو است، خطای بزرگی در بخش تولید مرتکب می‌شود؛ علاوه‌بر اینکه نباید منتی بر سر کارگر باشد که نگرانی بیکاری آنها هستند، زیرا بحث، مسئله اقتصادی است. صنعت به این نیروی کار نیاز دارد. آیا قرار است با تعدیل نیرو کاهش تیراژ تولید داشته باشیم؟ اگر این‌گونه باشد باید توضیح داده شود با چه منطقی چنین برنامه‌ای از سوی صنعتگر تدوین شده است. تاکید می‌کنم افزایش قدرت خرید مردم نویدبخش رونق بازار و البته تولید است. آیا عقلانی است با افزایش تقاضا، تیراژ تولید کاهش پیدا کند؟ نیروی آموزش‌دیده و متخصصی که سال‌ها برای آن هزینه‌شده تعدیل شود و در ادامه به‌دنبال جذب کارگران جدید باشیم که تخصص لازم را ندارند؟ بنابراین معتقدم برخی از صاحبان صنایع نیاز به آموزش دارند. او اظهارکرد: برخی در این هیاهوی انتقادها، چون از دانش کافی برای مدیریت کارگاه‌های تولیدی خود برخوردار نیستند، تحت‌تاثیر این جو روانی ایجادشده، مبادرت به تعدیل نیرو می‌کنند. بنابراین بر عهده بزرگان و پیشکسوتان صنایع است که مشاوره‌های لازم را به آنها بدهند.

▣ ظرفیت‌های خالی تولید و اشتغالزایی

این فعال حوزه کارگری عنوان کرد: افراد زیادی می‌پرسند آیا افزایش دستمزد منجر به افزایش تورم و تعدیل نیرو می‌شود؟ پاسخ این است که افزایش دستمزد، قدرت تعدیل نیرو و افزایش تورم را ندارد اما بار روانی که برخی در این حوزه ایجاد کرده‌اند، می‌تواند هر دو این موضوع‌ها (افزایش تورم و تعدیل نیرو) را برای جامعه رقم بزند، زیرا عده‌ای تحت‌تاثیر این سخنان به‌دلیل نداشتن دانش و آگاهی کافی، دست به تعدیل نیرو خواهند زد.

خدایی درباره افزایش دستمزد و رونق تولید هم گفت: هنگامی که نیروی‌کار از شرایط کاری خود راضی باشد، منجر به افزایش بهره‌وری می‌شود و افزایش بهره‌وری پیامدهای خوبی برای تولید و رفاه اجتماعی دارد. از سوی دیگر، به لحاظ اقتصادی طی سال‌های گذشته با کاهش قدرت خرید مردم روبه‌رو بودیم. اگر به آمارهای رسمی مراجعه شود، میزان سرانه مصرف خوراکی‌ها کاهش بسیاری داشته است. مصرف گوشت کاهش ۵۰ درصدی داشته یا مصرف شیر ۳۰ درصد کم شده است. این مصرف مازاد نیست، بلکه ضروریات زندگی است. اگر این روند ادامه پیدا کند، کشور دچار نوعی رکود تورمی می‌شود.

وی افزود: در حال‌حاضر آمارها نشان می‌دهد در حوزه صنعت ۵۰ درصد ظرفیت بنگاه‌های تولید خالی است این امر یعنی تورم مضاعف. به این ترتیب، تولیدکننده‌ای که برای تولید ۱۰۰ محصول برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری کرده، بیش از نیمی از آن را نتوانسته محقق کند؛ بنابراین کاهش تیراژ تولید؛ یعنی از بین رفتن یک زنجیره اشتغال. هر چه مصرف کاهش پیدا کند، به همان میزان تولید هم پایین می‌آید.

> علی خدایی: با توجه به سهمی که دستمزد در صنعت دارد، میانگین تاثیر دستمزد در قیمت تمام‌شده کالا و خدمات ۱۰ درصد و پایین‌تر از آن است

> ایرج نورخدا: افزایش ۵۰ درصدی حقوق و دستمزد تاثیر زیادی در وضعیت رفاه کارگران نخواهد داشت و شاید در حوزه مایحتاج روزانه به بهبود وضعیت آنها کمک کند

فاصله زیاد تا رفاه اجتماعی

در ادامه صمت به سراغ یکی از کارگران بازنشسته در حوزه صنعت رفت. ایرج نورخدا که امروز با ۳۰ سال فعالیت حقوق ۵ میلیون و ۸۸۰ هزار تومانی دارد، عنوان می‌کند برای تامین مخارج زندگی ناچار است در تاکسی اینترنتی فعالیت داشته باشد.

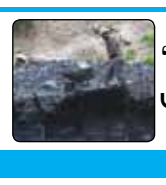
نورخدا عنوان کرد: حتی افزایش ۵۰ درصدی حقوق و دستمزد تاثیر زیادی در وضعیت رفاه کارگران نخواهد داشت و شاید در حوزه مایحتاج روزانه به بهبود وضعیت آنها کمک کند.

این در حالی است که حدود نیم قرن پیش کارگران با ۳ سال کار می‌توانستند یک وسیله نقلیه شخصی خریداری کنند و با ۵ سال کار، خانه شخصی داشته باشند.

وی گفت: کارگران متاهل هزینه تحصیل فرزندان یا تهیه وسایل موردنیاز فرزندانشان برای ازدواج را دارند اما با وضعیت فعلی دستمزدها، شدنی نیست و ناچار زیربار فشار وام به سختی مجبور به مدیریت مالی خانواده خود هستند.

سخن پایانی

به نظر می‌رسد در صورت تحقق افزایش ۵۷ درصدی حقوق و دستمزد کارگران همچنان بین تورم و قدرت خرید مردم شکاف زیادی وجود داشته باشد اما بنا به نظر کارشناسان حوزه کارگری این امر می‌تواند منجر به رونق تولید شود.

افزایش دستمزد، وعده توخالی

رشد نمایشی دستمزد و سفره خالی کارگران

کارگران ساکت و بی‌دفاع

عکس: آیدا فریدی

دفاع ایمپاسکو از عملکرد سال گذشته

حمایت از ایده‌های دانش‌بنیان در دستور کار دولت باشد

رویکرد نهادهای دولتی در مدیریت بخش معدن و صنایع معدنی می‌تواند نقشی تاثیرگذار بر توسعه و بهبود روند فعالیت معادن و زنجیره‌های وابسته به آن داشته باشد. غیر از سیاست‌گذاری‌های کلان این بخش، برنامه‌ریزی روند فعالیت شرکت‌های دولتی که در امور معدنی فعال هستند، می‌تواند تاثیر پررنگی بر اقتصاد معادن داشته باشد. باید بر این نکته تاکید کرد که تسهیل فعالیت‌های معدنی و در ادامه رونق زنجیره ارزش افزوده آن، به‌طور مستقیم منجر به ترمیم کلی اقتصاد کشور خواهد شد.

جذب سرمایه‌گذار برای تجهیز معادن

محمدرضا کریمی، مدیر اقتصادی ایمپاسکو، شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران را به‌عنوان بازوی اجرایی سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (ایمیدرو) معرفی کرد و گفت: ایمیدرو در راستای سیاست‌های دولت و در جهت اجرای قوانین و جلوگیری از خام‌فروشی مواد معدنی، استفاده در زنجیره مصرف و نیاز به احداث کارخانه فرآوری و نبود امکان فروش مستقیم ماده معدنی، اقدام به واگذاری مجتمع‌ها و طرح‌های تحت پوشش بخش خصوصی کرده است. به گزارش معدن ۲۴ مدیر اقتصادی ایمپاسکو ادامه داد: واگذاری مجتمع‌ها و طرح‌های تحت پوشش به بخش خصوصی در قالب چند روش انجام می‌شود؛ جذب سرمایه‌گذار برای تجهیز معادن و احداث کارخانه فرآوری که در این روش سرمایه‌گذار آماده‌سازی و تجهیز معدن، احداث کارخانه، تولید و فروش محصول را به مدت چند سال برعهده خواهد داشت و هنگام فعالیت، درصدی از محصول تولیدی را به‌عنوان حق‌السهم به سرمایه‌پذیر واگذار خواهد کرد. کریمی تصریح کرد: روش دیگر روش راهبری است که در این روش کارخانه‌های زیرمجموعه با توجه به استهلاک نیاز به سرمایه‌گذاری دوباره، به‌صورت راهبری (تامین مواد اولیه، تولید و فروش محصول) به سرمایه‌گذار برون‌سپاری می‌شود و سرمایه‌گذار باید هنگام فعالیت، درصدی از تولید را به‌عنوان حق‌السهم به سرمایه‌پذیر واگذار کند. در این روش کلیه نیروی انسانی موجود، مطابق با قراردادهای قبلی، به سرمایه‌گذار منتقل می‌شوند.

تامین مشروط مواد اولیه معدنی

کریمی در ادامه توضیحات خود به اهمیت فعالیت واحدهای فرآوری اشاره کرد و گفت: توسعه کارخانه فرآوری روش دیگری است که باتوجه به ممکن نبودن سرمایه‌گذاری دولتی (باتوجه به اصل ۴۴)، تامین خوراک ازسوی سرمایه‌پذیر و احداث کارخانه و تولید محصول توسط سرمایه‌گذار انجام می‌پذیرد و طی آن سرمایه‌گذار باید به‌ازای ارزش مواد اولیه تحویلی سرمایه‌پذیر هنگام فعالیت، درصدی از محصول تولیدی کارخانه را به‌عنوان حق‌السهم به سرمایه‌پذیر بپردازد. مدیر اقتصادی ایمپاسکو ادامه داد: در روش مشارکت برای سرمایه‌گذاری در قالب تشکیل شرکت مجری باتوجه به تبصره ۳ بند الف ماده ۳ اصل ۴۴ قانون اساسی پس از تصویب طرح در هیات وزیران، نسبت به برگزاری مزایده سرمایه‌گذاری در قالب تشکیل شرکت مشترک اقدام می‌شود که بر همین اساس مشارکت ۵۱ به ۴۹ (سرمایه‌پذیر به سرمایه‌گذار) به مزایده گذاشته می‌شود و سرمایه‌پذیر به نسبت سهام خود (براساس قانون تجارت) نسبت به پرداخت هزینه‌ها اقدام می‌کند. مدیر اقتصادی ایمپاسکو تصریح کرد: در روش مشارکت برای سرمایه‌گذاری در قالب قراردادهای اکتشافی سرمایه‌گذاری، بخش خصوصی در مزایده سرمایه‌گذاری اکتشافی شرکت و پس از برنده شدن نسبت به انجام عملیات اکتشاف اقدام می‌کند. نحوه برنده شدن براساس بیشترین درصد اعلامی از ذخیره است. در این روش امکان استخراج و بهره‌برداری و ادامه فعالیت توسط سرمایه‌گذار وجود دارد.

میزان سرمایه‌گذاری در معادن

کریمی میزان سرمایه‌گذاری ایمپاسکو در بخش معدن را در سال ۱۴۰۰ افزون بر ۱۴ هزار میلیارد تومان اعلام کرد و گفت: معادن واگذار شده در سال ۱۴۰۰ شامل زغال‌سنگ گلندرود، آنتیموان سفیدآبه، حیدرآباد، شورچاه و توزگی، معدن C۱۳-C۱۷- در استان یزد، معدن طلای سیاه‌جنگل سیستان‌وبلوچستان، معدن تراورتن انگوران، معدن زغال‌سنگ بلوک ۶ پرووده ۴ طبس، کارخانه اسیدفسفریک چرام و استخراج و فروش معدن گزستان، معدن مس و طلای جانجا، معدن طلای خونیک، معدن سنگ‌آهن صاحب سقز بوده است. مدیر اقتصادی ایمپاسکو ادامه داد: بزرگ‌ترین واگذاری در این بین معدن مس جانجا واقع در استان سیستان‌وبلوچستان بوده که میزان سرمایه‌گذاری در آن افزون بر ۳ هزار میلیارد تومان است. این عدد در مقایسه با سال گذشته بیش از ۴ برابر افزایش داشته است. سنگ آهک پیربکران، مزایده راهبری معدن بوکسیت سرچاوه آباد بوکان، معادن مس کلوت، کلاته مهران، چاه فراخ و چشمه شیرین و معدن تراورتن چاه دریا نیز از جمله معادنی بودند که در سال ۱۳۹۹ واگذار شده‌اند. از دیگر برنامه‌های واگذاری ایمپاسکو در زمینه جذب سرمایه‌گذار برای سال ۱۴۰۱، معدن زغال‌سنگ کوچکعلی جنوبی طبس، معدن سنگ‌آهن زاغیا، سنگ‌آهن بیشه و معدن سنگ آهن شیطور خواهد بود. مدیر اقتصادی ایمپاسکو ادامه داد: شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران در زمینه جذب سرمایه‌گذار و فروش سنگ آهن معدن آنومالی لکه سیاه استان یزد، جذب سرمایه‌گذار برای عملیات آماده‌سازی، باطله‌برداری و استخراج در معدن سنگ‌آهن چاه گز و استخراج و فروش معدن سنگ آهن برای سال آینده برنامه‌ریزی کرده است.

حمایت قانونی از ایده‌ها

رئیس کمیسیون معادن و صنایع معدنی اتاق ایران معتقد است حمایت قانونی از مالکیت فکری در حوزه‌های دانش‌بنیان مهم‌ترین اقدام برای توسعه و رشد این حوزه است. به گزارش دنیای معدن، ابراهیم جمیلی ادامه داد: در تمام دنیا مالکیت فکری دارای حق و حقوق قانونی است اما بی‌توجهی به این موضوع در ایران بیش از همه، دست‌اندرکاران شرکت‌های دانش‌بنیان را با مشکل مواجه کرده است؛ بنابراین حمایت قانونی از مالکیت فکری باید اولویت دولت باشد. او تاکید کرد: برای این حمایت اگر لازم است باید قانون مورد بازنگری قرار بگیرد و هیات دولت و مجلس به‌شکل جدی‌تری وارد شوند. جمیلی با اشاره به اینکه اخیرا کنسرسیوم شرکت‌های دانش‌بنیان در حوزه معدن تاسیس شده، بیان کرد: اقداماتی که شرکت‌های دانش‌بنیان در حوزه معدن انجام می‌دهند، می‌تواند جهشی را در تمام بخش‌های معدنی اعم از استخراج، اکتشاف، فرآوری و نحوه کنترل معادن ایجاد کند و کاهش هزینه‌های تمام‌شده را در این بخش به دنبال داشته باشد، به همین دلیل توجه به این شرکت‌ها باید در اولویت بخش معدن نیز باشد.

رفع خمودگی اقتصاد

رئیس کمیسیون معادن و صنایع معدنی اتاق ایران با تاکید بر پرهیز از شعارگرایی در مواجهه با حوزه دانش‌بنیان گفت: بهتر است با مشارکت خود شرکت‌های دانش‌بنیان، راهکارهای حمایت و توسعه این شرکت‌ها را از دست‌اندرکاران این حوزه بپرسید و به‌دور از شعارزدگی عمل کرد. جمیلی تاکید کرد: توجه به اقتصاد دانش‌بنیان یکی از راهکارهای برون‌رفت از شرایط فعلی خمودگی اقتصاد کشور است.

او با بیان اینکه باید الزامات تغییر در جهان را پذیرفته و خود را با رویدادهای روز دنیا هماهنگ کنیم، ادامه داد: در حال حاضر دانش‌بنیان‌ها در بخش‌های اقتصاد اعم از تولیدی و نحوه توزیع و چگونگی اداره کشور حرف اول را می‌زنند. خوشبختانه امسال رهبر معظم انقلاب توجهی ویژه به اقتصاد دانش‌بنیان داشته و نام‌گذاری امسال می‌تواند توجه به گسترش حوزه دانش‌بنیان را افزایش‌تر کرده و بیش از گذشته در اولویت قرار دهد.

سخن پایانی

نگاه تک‌بعدی به فعالیت‌های بخش معدن مهم‌ترین آسیبی است که رویکرد دولتمردان را تهدید می‌کند، چراکه در این شرایط سیاست‌ها و برنامه‌های تدوین شده، بدون در نظر گرفتن تاثیر آن بر زنجیره‌های تولیدی و اقتصادی خواهد بود که به‌طبع معایب و خسارات زیادی را به همراه خواهد داشت.

نوبت دوم

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای
شماره: ۵۲۴۴۶۹۰۱

شرکت فولاد خوزستان
صهامی عام

مناقصه‌گزار: شرکت فولاد خوزستان
شرح مناقصه: حمل‌ونقل زمینی و تخلیه و بارگیری محصولات صادراتی شرکت
نوع مناقصه: عمومی یک‌مرحله‌ای
مدت زمان: ۳ سال
مهلت اعلام آمادگی: تا پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۱/۲۷ (با ارسال ایمیل به نشانی زیر)
داوطلبان شرکت در مناقصه با مراجعه به وب‌سایت pim.ksc.ir ضمن ثبت‌نام و درج کلیه اطلاعات عمومی و تکمیلی خود، مستندات و مدارک لازم خود را پیوست نمایند.
دریافت اسناد مناقصه (پس از تائید کمیته ارزیابی تامین‌کنندگان) از تاریخ ۱۴۰۱/۰۱/۳۱ به مدت دو روز در قبال واریز مبلغ ۵۰۰،۰۰۰ ریال (غیرقابل استرداد) به صورت آنلاین از طریق آدرس pim.ksc.ir (پس از ورود به سیستم با نام کاربری و رمز عبور / منوی مناقصات / عملیات / خرید اسناد تخصصی)
دریافت الکترونیک فایل اسناد تخصصی مناقصه از طریق آدرس pim.ksc.ir (پس از ورود به سیستم با نام کاربری و رمز عبور / منوی مناقصات / عملیات / اسناد تخصصی)
تاریخ تحویل پیشنهادات: روز شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۱۷
تاریخ گشایش پاکات پیشنهاد قیمت/ فنی: روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۱۸
مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۳۸،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال
نوع تضمین: ۱) ضمانتنامه معتبر بانکی ۲) چک تضمینی و یا واریز مبلغ در وجه شرکت فولاد خوزستان ۳) انجام بلوکه مالی از مطالبات شرکت‌کننده نزد فولاد خوزستان
نشانی شرکت: اهواز - کیلومتر ۱۰ جاده اهواز بندر امام، شرکت فولاد خوزستان، مدیریت: خرید خدمات و قراردادها
تلفن ۶۴۳۵-۳۲۱۳-۰۶۱ **ایمیل:** KO.NARIMANI@KSC.IR
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۱/۰۱/۱۷ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۱/۰۱/۲۰ روابط عمومی شرکت فولاد خوزستان

نوبت اول

«آگهی فراخوان»
شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان

ردیف	نوع فراخوان	شماره	موضوع	مهلت ارائه پیشنهاد	زمان بازگشایی پاکات
۱	مناقصه	۱۴۰۰۰۶۳۳۴	پانزده ردیف تیغه قیچی	۱۴۰۱/۰۱/۳۰	۱۴۰۱/۰۱/۳۱
۲	تجدید مناقصه	۱۴۰۰۰۴۶۲۳-۸۹۶۱۹-۲	خرید ۲ عدد گیربکس سه مرحله‌ای فولادسازی	۱۴۰۱/۰۱/۲۷	۱۴۰۱/۰۱/۲۸
۳	تجدید مناقصه	۸۴۶۱۲-۲	خرید یک ست بلوک‌های نگهدارنده برج اسید شماره ۲ کارگاه اسید تولیدات کک و مواد شیمیایی	۱۴۰۱/۰۱/۲۳	۱۴۰۱/۰۱/۲۴
۴	مناقصه	۱۴۰۰۱۰۰۳۸	فعالیت اجرایی تخریب و نسوزکاری نورد ۵۰۰	۱۴۰۱/۰۱/۲۷	۱۴۰۱/۰۱/۲۸
۵	تمدید فراخوان	۹۰۶۲۸	انجام کلیه فعالیت‌های مربوط به عملیات سرویس‌های دوره‌ای نگهداری و تعمیرات، تکمیل، بهینه‌سازی، اصلاح سیستم‌های تصویری و سنسورهای حفاظتی ذوب‌آهن اصفهان و خرید تجهیزات مربوطه	۱۴۰۱/۰۱/۲۹	۱۴۰۱/۰۱/۳۰
۶	مناقصه	۹۹۰۵۱۹۳	خرید کولر اسپیلت و پنجره ای به تعداد ۱۴۰ دستگاه	۱۴۰۱/۰۱/۲۶	۱۴۰۱/۰۱/۲۸

ضمناً لیست استعلام‌های مربوط به خریدهای متوسط (بدون برگزاری مناقصه) در سایت شرکت به آدرس ذیل درج می‌گردد.

سایر موارد:
۱- **زمان دریافت اسناد:** از تاریخ نشر آگهی نوبت اول تا پایان ساعت اداری مهلت دریافت اسناد (مندرج در جدول)
۲- جهت دریافت اسناد و کسب اطلاعات بیشتر به آدرس www.esfahansteel.ir مراجعه فرمایید.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۱/۰۱/۲۰ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۱/۰۱/۲۲ روابط عمومی ذوب آهن اصفهان

آگهی فقدان سند مالکیت

نظر به این‌که آقای حیدر افتخاری به‌موجب وکالتنامه شماره ۲۱۷۷۳ مورخ ۱۴۰۱/۱/۷ تنظیمی دفتر ۱۰۶۶ تهران به وکالت از طرف آقای علی افتخاری با اعلام گم شدن سند مالکیت ملک مورد آگهی با تسلیم استشهادیه گواهی امضا، شده به شماره شناسه یکتا ۱۴۰۱۰۲۱۵۲۱۱۷۰۰۰۰۰۶ و رمز تصدیق ۶۹۳۰۱۳ و شماره ۱۰۳۶۶ مورخ ۱۴۰۱/۱/۸ دفترخانه ۱۰۶۶ تهران طی درخواست وارد شماره ۱۴۰۱۸۵۶۰۱۰۲۶۰۰۰۱۰۸ مورخ ۱۴۰۱/۱/۸ و گواهی‌نامه شماره ۱۴۰۱/۵۶۰۷/۵۵۱۴۹۹/۳ تاریخ ۱۴۰۱/۱/۶ کلانتری واوان اسلامشهر ضمن اعلام سرقت سند مالکیت پلاک ثبتی واقع در بخش ۱۱ تهران تقاضای صدور سند المثنی سند مالکیت را نموده‌است که مراتب در اجرای ماده ۱۲۰ آیین‌نامه قانون ثبت به شرح زیر آگهی می‌گردد: ۱- نام و نام خانوادگی مالک: علی افتخاری ۲- شماره پلاک: ۷۷۵۶ فرعی از ۴۶ اصلی واقع در بخش ۱۱ تهران -علت گم شدن: سرقت ۴- خلاصه وضعیت مالکیت: سند مالکیت کاداستری شش‌دانگ یکدستگاه آپارتمان پلاک ثبتی ۷۷۵۶ فرعی از ۴۶ اصلی مفروز از ۵۳۲ فرعی از اصلی مذکور واقع در بخش ۱۱ تهران قطعه هفتم تفکیکی به مساحت ۹۶/۶ مترمربع واقع در سمت غربی طبقه سوم که مقدار ۱/۰۳ متر مربع آن بالکن است به‌انضمام انباری قطعه ۱ تفکیکی به مساحت ۵/۷۲ مترمربع به‌انضمام پارکینگ قطعه چهارم تفکیکی به مساحت ۱۰/۸۰ مترمربع - که انباری شماره هفتم و انباری شماره هشتم از این پارکینگ حق عبور دارند به مالکیت علی افتخاری فرزند حیدرعلی شماره شناسنامه ۲ تاریخ تولد ۱۳۳۵/۴/۶ صادره از آوج دارای شماره ملی ۵۳۸۹۷۱۴۳۲۶ با جز سهم ۶ از کل سهم ۶ به‌عنوان مالک شش‌دانگ عرصه و اعیان با شماره مستند مالکیت ۱۸۳۹۸ تاریخ ۱۳۹۹/۶/۴ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۱۰۶۶ شهر تهران استان تهران موضوع سند مالکیت اصلی به شماره چاپی ۱۴۰۷۵۸ سری الف سال ۹۹ با شماره دفتر الکترونیکی ۱۳۹۹۲۰۳۰۱۰۲۶۰۱۹۸۱۸ ثبت گردیده‌است لذا با توجه به اعلام فقدان سند مالکیت ملک فوق‌الذکر و درخواست صدور المثنی آن مراتب اعلام تا هرکس نسبت‌به ملک مورد آگهی معامله کرده که در قسمت چهارم این آگهی ذکر نشده و یا مدعی وجود سند مالکیت نزد خود می‌باشد باید تا ۱۰ روز پس‌از انتشار آگهی به ثبت محل مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله تسلیم نماید و اگر ظرف مهلت مقرر اعتراض نرسد و یا در صورت اعتراض اصل سند مالکیت یا سند معامله ارائه نشود اداره ثبت المثنی سند مالکیت و طبق مقررات صادر و متقاضی تسلیم خواهد کرد ۴ شناسه آگهی: ۱۲۹۶۶۴۱

۱۰۰۳۹/م الف رییس واحد ثبتی حوزه ثبت ملک قلهک تهران- مهدی شعبانی

آگهی فقدان سند مالکیت

خانم مریم بدری فرزند یوسف با تسلیم دو برگ گواهی استشهادیه مصدق ذیل شماره ۱۱۸۰۰ مورخ ۱۴۰۰/۱۰/۱۵ دفترخانه شماره ۳۸۲ شهر تهران اعلام نموده سند مالکیت شش‌دانگ عرصه و اعیان یکدستگاه آپارتمان مسکونی قطعه ۴ تفکیکی به مساحت ۳۷/۴ مترمربع واقع در طبقه سوم به شماره ۴۲۶۸۲ فرعی از ۲۳۹۸ اصلی مفروز و مجزی شده از شماره ۷۲۵۹ فرعی از اصلی مذکور واقع در بخش ۱۰ تهران که ذیل ثبت دفتر الکترونیکی شماره ۳۰۲۱۶ صفحه ۲۸۷ دفتر جلد ۱۹۰ املاک با شمار چاپی ۰۴۱۲۳۱ سری الف سال ۹۱ بنام پویا ریاضی خواه ثبت و صادر شده‌است سپس شش‌دانگ برابر سند قطعی شماره ۹۶۸۴۳ مورخ ۱۳۹۵/۹/۳ دفترخانه ۷۳ تهران به یوسف بدری منتقل گردیده‌است و برابر سند رهنی شماره ۹۶۸۴۹ مورخ ۱۳۹۵/۹/۳ دفترخانه مذکور در رهن بانک مسکن قرار گرفته‌است سپس نامبرده برابر گواهی حصر وراثت شماره ۸۳۷۸۶۴۳ مورخ ۱۴۰۰/۷/۲۸ شورای حل اختلاف منطقه ۱۰ تهران فوت نموده و وراث حین‌الفوت وی مریم بدری می‌باشد به‌علت جابه‌جایی مفقود گردیده و به‌موجب درخواست شماره ۱۰۷۸۰۳۷۱۳۹ مورخ ۱۴۰۰/۱۰/۲۰ تقاضای صدور المثنی سند مالکیت شش‌دانگ پلاک مذکور را نموده‌است لذا در اجرای ماده ۱۲۰ آیین‌نامه اصلاحی قانون ثبت (مصوب ۸۰/۱۱/۸) مراتب در یک نوبت آگهی می‌شود تا چنانچه شخص یا اشخاص مدعی انجام معامله نسبت‌به ملک مرقوم یا وجود سند مالکیت نزد خود می‌باشد ظرف مدت ۱۰ روز پس‌از انتشار این آگهی اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله به این منطقه واقع در تهران خیابان دامپزشکی بعد از تقاطع جیحون اداره ثبت اسناد و املاک منطقه یافت‌آباد تسلیم و رسید دریافت نمایند بدیهی در صورت انقضای مهلت مقرر و عدم وصول اعتراض و یا در صورت اعتراض و عدم ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله طبق مقررات المثنی سند مالکیت صادر و تسلیم خواهد شد ۴شناسه آگهی: ۱۲۹۶۷۴۵

۱۰۰۴۰ / م الف سرپرست واحد ثبتی حوزه ثبت ملک یافت‌آباد تهران- خداداد بشیری

خبر

ظرفیت فولاد سبا برای تولید گریدهای جدید

شرکت فولاد سبا به‌عنوان زیرمجموعه فولاد مبارکه از ظرفیت‌های ویژه‌ای در صنعت فولاد کشور برخوردار است. مدیرعامل شرکت فولاد مبارکه در بازدید از مجتمع فولاد سبا با اشاره به ظرفیت قابل توجه فولاد سبا برای تولید گریدهای جدید گفت: رکوردزنی این مجموعه قابل تقدیر و نشانگر عزم کارکنان برای رسیدن به اهداف گروه فولاد مبارکه است. به گزارش ایراسین، محمدیاسر طیب‌نیا، مدیرعامل شرکت فولاد مبارکه به همراه جمعی از معاونان و مدیران این شرکت از مجتمع فولاد سبا بازدید کرد. مدیرعامل شرکت فولاد مبارکه به پاس قدردانی از تلاش‌های شبانه‌روزی کارکنان مجتمع فولاد سبا در ایام نوروز و ثبت رکورد تولید و دستیابی به امکان تولید محصولات ویژه در دیدار با کارکنان این مجموعه اظهارکرد: رکوردزنی این مجموعه قابل تقدیر و نشانگر عزم کارکنان برای رسیدن به اهداف گروه فولاد مبارکه است اما به این میزان هم نباید قانع شویم و باید درصدد رکوردزنی‌های بیشتری باشیم. وی در ادامه پس از بازدید از روند اجرای پروژه VOD-V.D مجتمع فولاد سبا، افزود: برای ارتقای رضایت مشتریان و ایجاد تنوع در سبد محصولات، نیازمند ورود به چنین پروژه‌هایی هستیم که امیدوارم موانع اجرای هرچه سریع‌تر این پروژه نیز برداشته شود تا در موعد مقرر به بهره‌برداری برسد، چراکه ظرفیت فولاد سبا برای تولید گریدهای جدید قابل توجه است. مدیرعامل شرکت فولاد مبارکه در ادامه بازدید از مجتمع فولاد سبا با تاکید بر ضرورت حفظ و ارتقای کیفیت سنگ آهن خاطرنشان کرد: همکاری با شرکت‌های دانش‌بنیان در این زمینه ضمن جلوگیری از خروج ارز، منجر به کاهش هزینه تولید و اشتغال‌آفرینی در استان، منطقه و کشور خواهد شد.

سود تولید در جیب دلال و مافیاست

افزایش دستمزد، وعده توخالی

مرضیه احقاقی
editor@smtnews.ir

تعیین درصد افزایش دستمزد کارگران به‌ویژه در سال‌های اخیر که شاهد تورم قابل ملاحظه‌ای بوده‌ایم، بیش از پیش اهمیت یافته است. متاسفانه باید اقرار کرد که در این سال‌ها دیگر حقوق کارگران کفاف تامین حداقل نیازهای روزمره آنها را نمی‌دهد. همزمان باید تاکید کرد که کار در معدن در رده دشوارترین کارها قرار دارد که آسیب‌های جسمی بسیاری را به کارگران وارد می‌کند؛ درنتیجه متقاضیان فعالیت در این بخش عموما از تسهیلات و امتیازات بیشتری نیز برخوردار می‌شوند. اما این امتیازات به کارگران بخش معدن در ایران به‌ویژه آنهایی که در قالب قراردادهای پیمانکاری فعالیت می‌کنند، اختصاص نمی‌یابد. در چنین شرایطی، این کارگران خود را بخش فراموش شده جامعه می‌پندارند و تاکید دارند افزایش ۵۷ درصدی حقوق و دستمزد تنها یک نمایش است و تامین معیشت کارگران هر روز دشوارتر از قبل می‌شود.

یدالله زمانی

یدالله زمانی، رئیس شورای اسلامی کار منطقه زغال‌سنگ پابدانا واقع در شهرستان‌های زرند و کوهبنان استان کرمان در گفت‌وگو با صمت و در پاسخ به سوالی مبنی بر ارزیابی رشد حقوق و دستمزد در سال جاری و تاثیر آن بر بهبود معیشت خانواده‌ها، عنوان کرد: افزایش ۵۷.۵ درصدی حقوق و دستمزد در سال ۱۴۰۱ که از آن صحبت می‌شود، تنها به حقوق پایه تعلق می‌گیرد؛ بنابراین تاکید بر این ارقام برای گمراه کردن افکار عمومی است. وی افزود: جامعه کارگری در طول سال‌های اخیر زیر خط فقر رفته است. در چنین شرایطی با افزایش‌های محدود یادشده، تغییر محسوسی در زندگی کارگران حاصل نخواهد شد.

هر روز فقیرتر می‌شویم

زمانی گفت: کارگران معدن زغال‌سنگ استان کرمان متعلق به بخش خصوصی در سال گذشته با احتساب تمام مزایا، اضافه‌کاری و تعطیل‌کاری، ۸ میلیون تومان دریافتی داشتند. این دریافتی در سال جاری به حدود ۱۰ میلیون تومان افزایش خواهد یافت. این افزایش حقوق برای کارگری که ۱۰ یا ۱۵ سال سابقه کار دارد، ناچیز است و مشکلی از مشکلات این طبقه را رفع نخواهد کرد.

این فعال کارگری افزود: این افزایش حقوق تنها برای افرادی که در سال‌های ابتدایی فعالیت خود هستند، به چشم می‌آید اما برای یک کارگر باسابقه که خانواده و فرزند دارد، به چشم نمی‌آید. در واقع این تاکید بر افزایش حقوق و دستمزدها، بیشتر جنبه نمایش و تبلیغات دارد اما تاثیری بر بهبود شرایط زندگی مردم نخواهد داشت. در واقع گویا مسئولان تنها به‌دنبال فریب افکار عمومی هستند؛ این تلاش‌های پوپولیستی در شرایطی است که هر روز سفره کارگران کوچک‌تر می‌شود.

مهدی قنبری

وی در پاسخ به سوالی مبنی بر تاثیر افزایش دستمزد بر بروز موج بیکاری گفت: طرح این‌گونه موارد تماما جنبه فریب افکار عمومی را دارد. زمانی با اشاره به روند رو به رشد قیمت فلزات و محصولات معدنی در بازارهای جهانی افزود: طی چند ماه اخیر شاهد رشد قابل توجه بهای زغال‌سنگ، فولاد و سایر فلزات و حتی محصولات پتروشیمی و کشاورزی در بازار جهانی بوده‌ایم. بدون تردید این رشد قیمتی زمینه افزایش قیمت محصولات یادشده را در بازار داخلی را فراهم خواهد کرد. درنتیجه تولیدکنندگان هیچ‌گاه متضرر نمی‌شوند.

وی تاکید کرد: فعالیت در معادن زغال‌سنگ جزو آسیب‌زاترین مشاغل است. افراد با انواع بیماری‌ها روبه‌رو می‌شوند و سلامت آنها تهدید می‌شود. کما اینکه در روزهای نخست امسال یکی از همکاران خود را به‌دلیل عوارض ناشی از کار در این محیط از دست دادیم اما مرگ ما برای هیچ‌کدام از مسئولان اهمیت ندارد. در واقع ما فراموش شده‌ایم و بیشترین ظلم به کارگران معادن زغال‌سنگ می‌شود.

بی‌توجه به حداقل‌های معیشتی

مهدی قنبری، عضو شورای اسلامی کار معدن هشونی در بخش معادن زغال‌سنگ کرمان در گفت‌وگو با صمت عنوان کرد: بیش از ۴ دهه است که کارگران معادن از مشکلات بسیاری در روند فعالیت خود رنج می‌برند. با این وجود، دشواری‌های زندگی این افراد به فراموشی سپرده شده است. کار در معادن زغال‌سنگ با دشواری‌های به مراتب بیشتری روبه‌رو است. در چنین شرایطی، نه‌تنها حداقل خواسته‌های معیشتی کارگران معدن نادیده گرفته می‌شود، بلکه قوانین و مقررات نیز برخلاف منافع کارگران تنظیم می‌شود.

قنبری در ادامه افزود: کارگران معادن زغال‌سنگ با دشواری‌های متعددی در مسیر فعالیت خود روبه‌رو هستند. با این وجود، حداقل دستمزد را دریافت می‌کنند که کفاف تامین نیازهای آنها و خانوادشان را نمی‌دهد. بسیاری از این کارگران ناچار هستند برای مقابله با تورم روزافزون، ساعت‌های به‌مراتب طولانی‌تری را کار کنند. این در حالی است که کار در معدن به‌ویژه در حوزه زغال‌سنگ در رده مشاغل دشوار قرار دارد و کار طولانی‌تر، مشکلات متعددی برای فعالان این صنعت ایجاد می‌کند.

این فعال کارگری اظهارکرد: کارگران معادن زغال‌سنگ کرمان در طول سال‌های اخیر، بارها خواستار بازگشت حقوق قانونی خود شده‌اند. این حقوق عبارتند از ضریب شغلی دو برابری معدنکاران با توجه به طول عمر کارگران معدنکار، اجرای قانون ماده ۷ قراردادهای کار مستمر و مزایای قرارداد دائم و ایجاد امنیت شغلی، رونق بخشیدن به تولید و نجات معادن از زیر سلطه پیمانکاران و سرمایه‌داران، رسیدگی به وضعیت بیمه‌ای و بیماری‌های ناشی از کار در معادن، ایجاد بیمه تکمیلی درمان معتبر برای کارگران و خانواده‌های کارگری و تشکیل کارگروه ویژه برای رسیدگی به مشکلات کارگران معادن دولتی و خصوصی.

قنبری گفت: در چنین شرایطی همه عواید، سود و منفعت حاصل از فعالیت در صنعت زغال‌سنگ، نصیب دلالان و مافیای ثروت، قدرت و سیاست می‌شود. همزمان نیز در رسانه‌ها از کارگران با عنوان سرمایه‌های انسانی یاد می‌شود. در همین حال با بوق و کرنا چند سبد کالا یا کارت هدیه یا چند ساعت اضافه‌کاری با دعوا و جنجال و هزاران منت در اختیار کارگران قرار می‌گیرد. با این وجود، دستمزد کارگران همچنان هیچ تغییری نکرده و در مواردی حتی کاهش هم یافته است.

این فعال کارگری افزود: متاسفانه با وجود تمام اعتراضات، دستمزد و حقوق کارگران براساس حداقل حقوق‌بگیران اداره کار بسته می‌شود و مابقی آیتم‌های اضافه شده حقوق نیز طبق توافق‌ها و رایزنی‌های نفس‌گیر شوراها بوده است. امیدواریم دستمزد و حقوق کارگران معدن متناسب با سختی‌های کار آنها تعیین شود تا دیگر کارگری شرمنده خانواده‌اش نباشد.

عکس: صمت

در کشور ما مناسبات کارگری تغییر کرده و به نفع طرف‌های سرمایه چرخیده است. در چنین شرایطی، کارگران به‌ویژه آنها که محروم‌تر هستند، بیشتر نادیده گرفته می‌شوند

سخن پایانی

در حالت کلی انتظار می‌رود قانون کار از کارگران حمایت کند. این حمایت در قالب تدوین مقررات سخت‌گیرانه برای ارائه انواع بسته‌های حمایتی از کارگران و همچنین در تعیین حقوق و دستمزد کارگران معنی می‌یابد. با این وجود، در کشور ما مناسبات کارگری تغییر کرده و به نفع طرف‌های سرمایه چرخیده است. در چنین شرایطی، کارگران و به‌ویژه آنها که محروم‌تر هستند، بیشتر نادیده گرفته می‌شوند و آسیب‌های بسیاری به زندگی آنها وارد می‌شود.

سرمایه‌گذاری در توسعه زیرساخت‌ها، الزامی برای افزایش تولید

تامین به موقع خوراک کارخانه‌های فولاد و مدیریت زمان تعمیرات، سبب افزایش تولید فولاد طی ۲ ماه گذشته در کشور شد.

محمد آقاجانلو، مدیرعامل شرکت ملی فولاد ضمن بیان این مطلب گفت: سرمایه‌گذاری برای تامین و توسعه زیرساخت‌ها، از الزامات رشد ظرفیت و تولید این فلز است.

به گزارش روابط‌عمومی ایمیدرو، آقاجانلو که در برنامه میز اقتصاد شبکه خبر با عنوان «الزامات حفظ رتبه نخست رشد تولید فولاد» سخن می‌گفت، تصریح کرد: اگرچه در ماه‌هایی از سال گذشته، قطعی برق و گاز برای واحدهای فولادسازی و آهن اسفنجی چالش ایجاد کرد اما این شرکت‌ها توانستند با مدیریت درست زمان تعمیرات (در دوره قطعی برق و گاز) شرایط رشد تولید را ایجاد کنند. علاوه بر این، تامین به موقع خوراک کارخانه‌ها (کنسانتره و گندله سنگ آهن)، افزایش تولید فولاد در ۲ ماه پایانی سال شمسی یا دو ماه ابتدایی سال جدید میلادی را رقم زد که در گزارش اخیر انجمن جهانی فولاد منعکس شد.

وی ادامه داد: اکنون نیز تولید با همین روند ادامه دارد تا در زمان اوج مصرف برق و پس از آن گاز، کاهش تولیدات، جبران شود.

مدیرعامل شرکت ملی فولاد گفت: تا پایان سال، ۲ کارخانه فولادسازی سفیددشت و نی‌ریز وارد مدار تولید می‌شوند و سپس در پایان سال جاری یا ابتدای سال آینده کارخانه جدید فولاد قائنات به بهره‌برداری می‌رسد. آقاجانلو به الزامات رشد تولید اشاره کرد و افزود: در زنجیره فولاد، حوزه اکتشاف تا احداث واحدهای فرآوری و همچنین تامین زیرساخت‌ها نقش چشمگیری در رشد تولید دارند. به گفته وی، اکتشافاتی که طی چند سال اخیر از سوی مجموعه ایمیدرو و شرکت‌های تابعه انجام شد، طی ۳۰ سال اخیر بی‌نظیر بوده است.

وی افزود: این سازمان براساس قانون رفع موانع تولید، در عمل تولید معادن را در اختیار بخش خصوصی قرار داده و همین امر سبب افزایش تولید معادن شده است.

مدیرعامل شرکت ملی فولاد همچنین توسعه زیرساخت‌ها را حیاتی خواند و گفت: تامین به موقع گاز، برق، آب و توسعه جاده، بنادر و حوزه ریلی، جزو نیازهای اصلی رشد تولید زنجیره فولاد به‌شمار می‌رود.

به گفته وی، در حالی که افزایش ظرفیت تولید تا مرز ۵۵ میلیون تن به ۵ میلیارد دلار سرمایه نیاز دارد، برای توسعه زیربناها (به جز گاز) نیاز به حدود ۱۰ میلیارد دلار سرمایه است.

آقاجانلو یادآور شد: زمانی که شرکت‌های فولادی مجوز برق دریافت کردند، مشکلی برای درصد مصرف اعلام نشده بود اما در زمان پیک مصرف، فولادسازان تنها بخشی از برق موردنیاز خود را دریافت می‌کنند که این امر تولید را در برخی ماه‌ها دچار مشکل می‌کند.

مدیرعامل شرکت ملی فولاد در عین حال اظهارکرد: تعدادی بسته سرمایه‌گذاری برای تامین و توسعه زیرساخت‌ها (تامین برق، آب و توسعه خطوط ریلی) با مشارکت شرکت‌های بزرگ معدنی و صنایع معدنی تعریف شده است.

ضرورت مدیریت واحد زنجیره فولاد

مدیریت واحد زنجیره فولاد الزامی برای تکمیل زنجیره ارزش، شفاف‌سازی و پیشبرد اهداف این صنعت است. به گزارش روابط عمومی ایمیدرو، امیر صباغ، مدیر اقتصادی و توسعه سرمایه‌گذاری ایمیدرو گفت: روال است که در صنعت فولاد دنیا واحدها (بالادستی و پایین‌دستی) تجمیع شوند تا در قالب یک زنجیره عمل کنند. وی یادآور شد: اما در طول سال‌های گذشته و به‌دنبال روش خصوصی‌سازی شرکت‌ها، این واحدها اکنون در قالبی مستقل عمل می‌کنند و شاهد گسست زنجیره فولاد هستیم.

به گفته صباغ، فعالیت در حلقه‌های گوناگون صنعت فولاد از بالادست تا تولید محصول نهایی به زنجیره‌ای متفاوت با سهامداران مختلف تبدیل شده است. در ادامه با ورود تولیدکنندگان مختلف این زنجیره در بورس، قابلیت مذاکره از سهامداران سلب شد. مدیر اقتصادی و توسعه سرمایه‌گذاری ایمیدرو با بیان اینکه فقط ۶۶ درصد ظرفیت ایجاد شده فولاد کشور در حال تولید است، عنوان کرد: یکی از دلایل این امر به مدل خصوصی‌سازی برمی‌گردد.

صباغ ادامه داد: سرمایه‌گذاری در صنعت فولاد باید به‌گونه‌ای باشد که به سمت تاسیس هلدینگ‌های بزرگ در زنجیره فولاد حرکت کنیم. به‌گفته وی، تاسیس چند هلدینگ بزرگ موجب تجمیع واحدهایی می‌شود که بخشی از آن در قالب طرحی کلان (نقشه راه) در حال تدوین بوده و این استراتژی در آن دیده شده است.

وی اعلام کرد: از سوی دیگر، بخشی از سیاست‌گذاری‌ها باید در صدور مجوزها اعمال شود؛ به طوری که مجوزهای توسعه‌ای باید در جهت تکمیل زنجیره ارزش این هلدینگ‌ها باشد و نقاط خالی را هدف‌گیری کند. صباغ افزود: در نقشه راه این موارد دیده شده است.

مدیر اقتصادی و توسعه سرمایه‌گذاری گفت: پیش از این قرار بود، قبل از اینکه سیاست خصوصی‌سازی مطرح شود، زنجیره فولاد ایران دارای ذی‌نفع واحد باشد. طرح جامع فولاد، سال ۸۲ تدوین شد و یک نقشه راه ۲۰ ساله بود. در این نقشه مشخص شد هر واحد فولادی در کجا جانمایی شود و توسعه یابد. همچنین خوراک آن و اینکه به کدام صنایع اختصاص یابد، تعیین شد. البته در نهایت این طرح به نتیجه نرسید.

شرکت نفت مناطق مرکزی ایران
شرکت بهره‌برداری نفت و گاز شرق

تجدید فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه عمومی دومرحله‌ای
شماره ۹۹۳۱۲۳۸–SKS
شناسه نوبت اول ۱۲۹۸۰۲۴

۱- موضوع: تجدید فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه عمومی دومرحله‌ای شماره SKS-۹۹۳۱۲۳۸ راجع به خرید لوازم یدکی انواع شیرهای توپی ساخت داخل کشور.
۲- محل و مدت انجام کار: استان خراسان رضوی، سرخس، منطقه عملیاتی خانگیران به مدت ۱۲ ماه.
۳- نام و نشانی مناقصه‌گزار: شرکت بهره‌برداری نفت و گازشرق- مشهد، بلوارخیام، بلوارارشاد، خیابان مهندس، نبش مهندس ۶، پلاک ۱۸.
٤- شرایط مناقصه‌گر:
٤-۱- دارابودن شخصیت حقوقی، کد اقتصادی و شناسه ملی.
٤-۲- داشتن توانائی مالی، تجربه، تخصص و سوابق کافی در زمینه موضوع قرارداد.
٤-۳- توانایی تهیه ضمانت‌نامه شرکت در فرآیند ارجاع کار (مناقصه) به مبلغ ۱/۲۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال و در صورت برنده شدن ارائه تضمین معتبر بانکی انجام تعهدات به میزان ۱۰ درصد مبلغ پیشنهادی.
٤-٤- درضمن ۲۵ درصد بار مالی معامله به برنده مناقصه به‌عنوان پیش‌پرداخت در قبال اخذ ضمانتنامه معتبر بانکی مورد قبول مناقصه گزار پرداخت خواهد گردید.
۵- کلیه مراحل از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.SETADIRAN.IR انجام خواهد شد. لازم است متقاضیان در صورت عدم عضویت قبلی در سامانه مذکور، مراحل ثبت‌نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در فرآیند از طریق سایت سامانه محقق سازند. شماره فراخوان ارزیابی کیفی در سامانه ستاد ایران ۲۰۰۱۰۹۲۲۵۸۰۰۰۰۰۹ می‌باشد.
۶- کشایش پاکت های مناقصه پس از انجام مراحل ارزیابی کیفی، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) با اطلاع‌رسانی قبلی انجام خواهد شد.
۷- در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر ، متقاضیان می‌توانند با تلفن‌های ۳۳۳ و ۳۷۰۴۷۳۳۷-۰۵۱ تماس حاصل نمایند.
ضمناً آگهی فوق در سایت WWW.SHANA.IR و WWW.ICOFC.IR و WWW.EOGPC.IR درج می‌باشد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۱/۰۱/۲۰ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۱/۰۱/۲۲
روابط عمومی شرکت بهره‌برداری نفت و گاز شرق

آگهی مفقودی

برگ سبز و سند خودرو پراید دی ام هاچ بک مدل ۱۳۸۶ به رنگ مسی به شماره پلاک ۳۸س ۸۱۲ایران ۳۱ به شماره موتور ۱۹۰۱۲۷۶و به شماره شاسی S۱۴۴۲۲۸۶۱۸۴۰۲۲به نام اقای بابک گودرزی مفقود گردیده و از اعتبار ساقط است.
خرم‌آباد

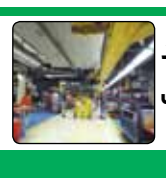
آگهی دعوت به مجمع عمومی فوق العاده صاحبان سهام
شرکت بازرگانی معادن و صنایع معدنی ایران (سهامی خاص)
ثبت شده به شماره ۵۵۸۲۵ و شناسه ملی ۱۰۱۰۱۰۰۹۳۵۴

بدینوسیله از کلیه صاحبان سهام یا نمایندگان قانونی آنها دعوت می‌گردد در جلسه مجمع عمومی فوق العاده این شرکت که در ساعت ۱۰:۰۰ صبح روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۱/۳۰ در ساختمان تجلی به نشانی: تهران، میدان آرژانتین، خیابان احمد قصیر، خیابان هجدهم، پلاک ۴، طبقه ششم برگزار می‌گردد، حضور به هم رسانند.

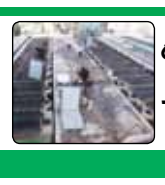
دستور جلسه مجمع عمومی فوق العاده:
۱- تصمیم گیری در خصوص افزایش سرمایه و اصلاح ماده مربوطه در اساسنامه.
۲- سایر مواردی که در صلاحیت مجمع باشد.

هیأت مدیره
شرکت بازرگانی معادن و صنایع معدنی ایران (سهامی خاص)

با ما سبک زندگی اقتصادی را گسترش دهید
آخرین اخبار و تازه ترین تحلیل ها را در پایگاه خبری گسترش دنبال کنید
www.Gostaresh.news

قیمت تمام شده تولید بالا خواهد رفت

رونق تولید، نان سفره کارگران را داغ می‌کند

جنگ اقتصادی از جنگ نظامی دشوارتر است

وجود فضای کاری متفاوت در مناطق آزاد

ملیکا انصاری: براساس تبصره ۱۹ برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به دولت اجازه تاسیس ۳ منطقه آزاد تجاری-صنعتی داده شد؛ بر اساس همین مصوبه هیات دولت ۷ بهمن ۱۳۶۹ جزیره قشم و کیش در ۱۸اردیبهشت ۱۳۷۰ محدوده‌ای از خلیج چابهار را به‌عنوان منطقه آزاد تجاری نام‌گذاری کرد.

اواخر شهریور ۱۳۸۳ با تصویب مجلس شورای اسلامی، مناطق آزاد ارس، انزلی و ارووند و در سال ۱۳۸۶ منطقه آزاد ماکو به مناطق آزاد کشور افزوده شد.

نبود سلسله مراتب و تشریفات اداری، معافیت مالیاتی، آسان بودن فرآیند صادرات و واردات، جذب سرمایه‌گذاری خارجی و بخشودگی سود و عوارض گمرکی از مهم‌ترین ویژگی‌های این مناطق است که فعالیت اقتصادی در آن را برای فعالان اقتصادی آسان می‌کند.

صمت در این گزارش نگاهی به فضای کاری متفاوت در مناطق آزاد دارد.

مهم‌ترین مزیت‌های اقتصادی منطقه آزاد نسبت به سایر مناطق از جمله مناطق ویژه اقتصادی، معافیت‌های مالیاتی و گمرکی صادراتی و وارداتی، جذب سرمایه‌گذاری خارجی، افزایش درآمد ناشی از فعالیت‌های خدماتی (حمل‌ونقل، بارگیری و تخلیه، بانکداری، بیمه‌گری و توریسم) است. در سایه این ویژگی‌ها بستر برای ایجاد اشتغال مولد در این مناطق بیشتر فراهم است و دولت نیز برای حمایت از این هدف، عوارض گمرکی صدور مجوز اقتصادی و ورود ماشین‌آلات خط تولید را حذف کرده است. با این روند نیروی شاغل و کارفرمایان این مناطق نیز باتوجه به قیمت تمام‌شده کالا با شرایط متفاوتی مواجه خواهند بود.

اشتغال مولد بر پایه عدالت

محسن پوراحمدی، مدیر امور حقوقی دبیرخانه شورای‌عالی مناطق آزاد و ویژه اقتصادی:

مدل ساختار و قانون مناطق آزاد، از کشورهای توسعه‌یافته برگرفته شده و قانون مناطق آزاد در کشور ما نیز از این قاعده مستثنا نیست. یکی از فاکتورهای اصلی مندرج در این قانون، نحوه کارکرد نیروی انسانی در این مناطق است. براساس ماده ۱۲ این قانون، ضوابط اشتغال در مناطق آزاد و ویژه منفک از مقررات کار و براساس آیین‌نامه‌ای است که به تصویب دولت می‌رسد. تمرکز در این قانون با نگاه رونق اقتصادی، توسعه کسب‌وکار و ایجاد اشتغال مولد بر عدالت و انصاف و تساوی مزد بدون نگاه جنسیتی، سن و سوابق و قومیت است. در این قانون ایجاد امنیت سرمایه‌گذاری و امنیت شغلی با توافق و حفظ حقوق طرفین و ضمانت اجرا و نظارت حاکمیت بنا شده است. به‌علاوه اینکه حمایت از تولید و جذب سرمایه‌گذاری در این مناطق در اولویت قرار دارد؛ بر همین اساس برای ایجاد فضای رقابتی با کشورهای همسایه، کاهش هزینه تولید یکی از مکانیسم‌های اعطای مشوق سرمایه‌گذاری در مناطق آزاد به‌شمار می‌رود. با همین استدلال این مناطق از مقررات قانون کار و تامین اجتماعی در روابط کارگری و کارفرمایی مستثنا هستند. قانون‌گذار اختیار هرگونه توافق کارگری و کارفرمایی را متناسب با درآمد و کارآیی (جز آنچه در ۵۱ ماده ذکر شده) به طرفین واگذار کرده، نه قانون کار؛ بنابراین کارگران شاغل در این مناطق باید از تفاوت مقررات روابط کار آگاه شده و بدانند که در فضای متفاوتی اشتغال دارند.

ضرورت ایجاد انگیزه برای سرمایه‌گذاران

فرهاد شیخی، مشاور روابط کار مناطق آزاد:

نقش مناطق آزاد تجاری-صنعتی در توسعه اقتصادی کشورهای در حال توسعه بر کسی پوشیده نیست. دولت با وضع قوانین و مقررات انعطاف‌پذیرتر از قوانین حاکم بر سرزمین اصلی درصدد ایجاد انگیزه برای سرمایه‌گذاران داخلی یا خارجی برای حضور در این مناطق است. یکی از دغدغه‌های اصلی صاحبان سرمایه، نحوه تنظیم رابطه با نیروی کار است، این در حالی است که الزامات قانون کار و روابط کارگر و کارفرما براساس این قانون، یکی از موانع رشد سرمایه‌گذاری خارجی به‌شمار می‌رود.

با توجه به توسعه روزافزون تعداد مناطق آزاد تجاری-صنعتی، مناطق ویژه اقتصادی و پارک‌های علم و فناوری (مناطق معاف از قانون کار) باید در مقررات روابط و قراردادهای کار در این مناطق بازبینی شود و اصلاحاتی صورت گیرد.

کارگران شاغل در این مناطق باید از تفاوت مقررات روابط کار در این مناطق با سایر مناطق کشور آگاه شوند و بدانند در فضای متفاوتی اشتغال دارند؛ فضایی که متفاوت از مقررات حمایتی خاص قانون کار بوده و به معادلات این قانون ربطی ندارد. در این فضای متفاوت کارگران فرصت دارند در صورت شناخت توانایی‌های شخصی و مهارتی خود و دارا بودن انگیزه برای ارتقا و عرضه این توانایی‌ها، گام‌هایی در جهت بهبود شرایط شغلی و حمایت از توسعه منطقه بردارند.

الزام مناطق آزاد به طبقه‌بندی مشاغل

علی‌حسین رعیتی‌فرد، دبیر شورای عالی کار:

ارتقای بهره‌وری کار و پایداری مشاغل در راستای تاکیدات وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی و از اهداف معاونت روابط کار وزارت کار است؛ بر همین اساس سامانه پایش کار به‌منظور ارزیابی هر چه بهتر راه‌اندازی شد تا از طریق آن موضوعاتی نظیر بهبود وضع معیشت و سلامت شغلی کارگران، اجرای قانون کار و حقوق قانونی نیروهای کار پیگیری شود. یکی از مباحثی که با راه‌اندازی این سامانه دنبال خواهیم کرد، طبقه‌بندی مشاغل است.

بسیاری از واحدها و کارگاه‌های تولیدی نیازمند بازنگری در زمینه جایگاه شغلی هستند و طبقه‌بندی مشاغل در آنها باید بروز شود تا حقوق و دستمزد برمبنای موقعیت کارگر در یک واحد یا مجموعه پرداخت شود.

همچنین تشکیل تشکل‌های قانونی در مناطق آزاد و واحدهای تولیدی در کشور از دیگر اهداف پیش‌بینی شده این سامانه است. براساس آمار هم‌اکنون حدود ۱۳ هزار تشکل کارگری داریم که نسبت به تعداد واحدهای تولیدی در کشور عدد خوبی نیست و باید تلاش کنیم آمار تشکل‌ها افزایش یابد.

سخن پایانی

ثبات قوانین مطلوب و کارآ، دفع مقررات زائد، وضع نکردن مقررات و قوانین متعارض، متضاد و مزاحم منجر به توسعه و پیشرفت کشور و نظام اقتصادی به‌ویژه برای مناطق آزاد خواهد شد؛ بنابراین هرگونه تصمیم برای مناطق آزاد خارج از چارچوب تعریف‌شده‌ای که در تمام کشورهای توسعه‌یافته و کشورهای همسایه وجود دارد، موجب رکود و تعطیلی مناطق آزاد تجاری-صنعتی و خروج از فلسفه اصلی این اقدام خواهد شد.

با ایجاد مناطق آزاد، بخش خصوصی در این مناطق فعال می‌شوند و فرصت‌های شغلی فراوانی در سطوح مختلف ایجاد می‌شود. در طرف دیگر نیز دولت مجبور به حضور فعال‌تر در این مناطق است و فرصت‌های شغلی دیگری نیز از این طریق به‌وجود می‌آید. جمع این دو می‌تواند موجب رونق اقتصاد و رشد بلندمدت این مناطق شود که این رشد مهم‌ترین حامی نیروی کار در این مناطق خواهد بود. با رونق مناطق آزاد و ویژه اقتصادی، نه‌تنها فرصت‌های شغلی فراوانی برای افراد بومی ایجاد خواهد شد، بلکه تقاضای رو به رشد بازار می‌تواند بهترین حامی برای نیروی کار باشد.

شرکت فولاد سترگ پارس شرق

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی

پیمان پویش پرمان

جهت برگزاری مناقصه عمومی احداث کارخانه گندله‌سازی

نوبت اول

شرکت فولاد سترگ پارس شرق منطقه آزاد چابهار

شرکت فولاد سترگ پارس شرق منطقه آزاد چابهار درنظر دارد اجرای پروژه احداث کارخانه گندله‌سازی در منطقه آزاد چابهار را از طریق مناقصه عمومی دومرحله‌ای و به‌صورت EPC+F به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید. لذا از کلیه متقاضیان دعوت می‌گردد حداکثر تا یک هفته پس از تاریخ انتشار این آگهی، جهت کسب اطلاعات بیشتر و دریافت مدرک "فراخوان اسناد جهت ارزیابی کیفی مناقصه‌گران"، به آدرس اینترنتی http://file.parman-co.com با کد کاربری CHPL1 و پسورد contractor مراجعه نمایند.

کارفرما: شرکت فولاد سترگ پارس شرق منطقه آزاد چابهار به آدرس تهران، خیابان نلسون ماندلا بالاتر از اسفندیار، کوچه ایرج، پلاک ٤، طبقه دوم، واحد۳

مدیریت طرح (برگزارکننده مناقصه): شرکت مهندسی و خدمات مدیریت پرمان پویش به آدرس تهران، خیابان شیخ بهایی جنوبی، پایین تر از بزرگراه حکیم، بلوار آزادگان، خیابان ۲٤ شرقی، پلاک ٤٤، طبقه دوم **تلفن: ۷-۰۲۱۸۸۳۵۲۵۷۱** و کدپستی: ۱٤۳٦۷۸۳۳۵۵

شرایط شرکت در مناقصه:

- داشتن شخصیت حقوقی
- مطابقت اساسنامه شرکت با موضوع مناقصه
- عدم تداخل مسئولیت
- توانایی ارائه ضمانتنامه بانکی شرکت در مناقصه به مبلغ ۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال و یا معادل ارزی آن به نرخ روز سامانه سنا (فروش اسکناس) و یا تلفیق ارز و ریال با مجموع مبلغ مذکور و رعایت نرخ ارز روز سنا (فروش اسکناس)
- رتبه یک طرح و ساخت با زمینه صلاحیت صنعت و معدن برای یک شرکت مستقل و یا دارا بودن رتبه یک پیمانکاری در رسته صنعت و معدن به همراه شرکت مشاور رتبه یک در رسته صنایع فلزات اساسی برای مشارکتی با حضور دو شرکت پیمانکار و مشاور
- تجربه موفق در اتمام احداث حداقل یک واحد گندله سازی به ظرفیت ۲.۵ میلیون تن در سال به عنوان پیمانکار اصلی و یا مشاور اصلی

تذکر: هر شرکت مشاور صرفاً در یک مشارکت امکان حضور خواهد داشت.

- ارائه تفاهمنامه با حداقل یکی از شرکت‌های صاحب دانش به روش زنجیر متحرک (Straight Traveling Grate) - لورگی

متقاضیانی که دارای شرایط شرکت در مناقصه بوده و آمادگی اجرای کار را دارند، می‌توانند حداکثر ظرف مدت ۱۵ روز کاری پس از تاریخ درج این آگهی، ضمن ارسال نامه اعلام آمادگی خود به شرکت مدیریت طرح (مطابق دستورالعمل)، مدارک خواسته شده را به مدیریت طرح ارسال نمایند. چنانچه مدارک توسط شرکت‌های متقاضی پس از موعد مقرر دریافت گردد به هیچ عنوان مورد بررسی قرار نخواهد گرفت.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۱/۰۱/۲۰ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۱/۰۱/۲۷

شرکت فولاد سترگ پارس شرق منطقه آزاد چابهار

وزارت راه و شهرسازی
سازمان بنادر و دریانوردی
اداره کل بنادر و دریانوردی استان هرمزگان

شناسه: ۱۲۹۵۰۶۹

P.M.O

((آگهی تجدید مناقصه عمومی یک مرحله‌ای))

شماره: ۲/فنی /۱۴۰۱

موضوع مناقصه: سرویس، نگهداری و انجام تعمیرات جاری و اساسی خودروهای سبک و سنگین، موتورسیکلت‌ها و تجهیزات آتش‌نشانی بندر شهیدرجایی

- مهلت و نحوه دریافت اسناد:

متقاضیان شرکت در مناقصه می توانند از تاریخ ۱۴۰۱/۰۱/۲۰ تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۱/۰۱/۲۸ ساعت ۱۴:۰۰ با مراجعه به سایت www.setadiran.ir نسبت به دریافت (خرید) رایگان اسناد اقدام نمایند.

*ضمناً دریافت آگهی از سایت‌های www.shahidrajaeeport.pmo.ir - iets.mporg.ir نیز امکان‌پذیر و رایگان می‌باشد.

- مهلت و محل تسلیم پاکات و بارگذاری اسناد:

متقاضیان باید پیشنهادات خود را تا ساعت ۱۴:۰۰ مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۱۸ در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد ایران) به آدرس www.setadiran.ir بارگذاری نمایند.

تبصره۱: متقاضیان مکلفند علاوه بر بارگذاری اسناد خود در سایت مذکور نسبت به تحویل فیزیکی صرفاً پاکت الف محتوی ضمانتنامه شرکت در مناقصه حداکثر تا مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۱۹ ساعت ۱۴:۰۰ به دبیرخانه مرکزی اداره کل بنادر و دریانوردی استان هرمزگان – مجتمع بندری شهیدرجایی – ساختمان مرکزی – طبقه همکف اقدام نمایند.

تبصره۲: کلیه مراحل برگزاری از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و گشایش پاکت الکترونیکی از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد ایران) آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند بدیهی است در صورت عدم انجام فرایند در سامانه مذکور پیشنهاد ارائه شده به صورت فیزیکی مورد قبول واقع نمی گردد.

- تضمین شرکت در مناقصه: مناقصه‌گران می‌بایست ضمانتنامه بانکی بدون قید و شرط و قابل تمدید به دفعات یا اصل فیش واریز وجه به حساب شماره ۴۱۰۱۰۶۴۵۷۱۲۱۴۸۵۳ بنام تنخواه‌گردان پرداخت بندر شهید رجایی نزد بانک مرکزی به مبلغ ۵,۲۵۷,۶۰۰,۰۰۰ (پنج میلیارد و دویست و پنجاه و هفت میلیون و ششصد هزار) ریال ارائه نمایند.

- شماره اقتصادی کارفرما: ۴۱۱۳-۱۹۵۷-۷۹۸۶

- شناسه ملی: ۱۴۰۰۰۱۸۰۶۱۴

- شماره شبا: IR ۹۲۰۱۰۰۰۰۴۱۰۱۰۶۴۵۷۱۲۱۴۸۵۳

- آدرس دستگاه مناقصه‌گذار: بندرعباس – مجتمع بندری شهید رجایی – اداره کل بنادر و دریانوردی استان هرمزگان – واحد مهندسی و عمران – اداره پیمان و رسیدگی و مدیریت پروژه – **تلفن: ۰۷۶۳۲۱۲۳۶۰۶**

- برآورد اولیه مناقصه: ۱۰۵,۱۵۲,۰۰۰,۰۰۰ (یکصد و پنج میلیارد و یکصد و پنجاه و دو میلیون) ریال

- مدت اجرای کار: ۱۲ ماه

- شرایط اختصاصی:

۱- کسب حداقل ۶۰ امتیاز ارزیابی کیفی طبق معیارهای ارزیابی کیفی

۲- ارائه تصویر گواهینامه صلاحیت ایمنی معتبر شرکت

- زمان و محل بازگشایی پیشنهادات:

تاریخ ۱۴۰۱/۰۲/۲۰ ساعت ۰۹:۰۰ مجتمع بندری شهیدرجایی – ساختمان مرکزی اداره کل – طبقه سوم – دفتر مدیر کل

تبصره: دریافت اسناد، مراحل ثبت‌نام و بارگذاری کلیه اسناد و مدارک می بایست از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) انجام پذیرد.

- اسناد باید با کیفیت بالا و خوانا (۴۰۰ یا ۳۰۰ dpi) اسکن و بارگذاری گردد. در صورت ناخوانا بودن ، به اسناد مذکور ترتیب اثر داده نخواهد شد.

اداره ارتباطات و اطلاع‌رسانی اداره کل بنادر و دریانوردی استان هرمزگان بندر شهیدرجایی

آگهی دعوت به مجمع عمومی فوق‌العاده

شرکت نوین الکترود اردکان (سهامی خاص) شماره ثبت ۱۲۶۵

بدینوسیله از کلیه صاحبان سهام و یا نمایندگان قانونی آنها دعوت می‌گردد تا در جلسه **مجمع عمومی فوق‌العاده** این شرکت که درساعت **۱۰** صبح روز **چهارشنبه** مورخ **۱۴۰۱/۰۱/۳۱** در محل سایت کارخانه به آدرس *اردکان، کیلومتر ۱۵ جاده اردکان به نایین ابتدای جاده پادگان حضرت ولیعصر(عج)*، شرکت نوین الکترود اردکان برگزار می‌گردد حضور بهم رسانند.

دستور جلسه: ۱- افزایش سرمایه

هیات‌مدیره شرکت نوین الکترود اردکان

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
حوزه ثبت ملک کرج - ناحیه سه

آگهی فقدان سند مالکیت

آقای علیرضا شیرمحمدی ضمن تسلیم دو برگ استشهادیه تصدیق شده اعلام نموده است که سند مالکیت سه‌دانگ مشاع از ششدانگ یک واحد تجاری به مساحت ۲۸.۶۵ مترمربع قطعه ۱۹ تفکیکی به شماره ۷۱۷۰ فرعی از ۱۷۲ اصلی مفروز از پلاک ۳۵۱۸ فرعی از اصلی مذکور واقع در اراضی حوزه ثبتی شهرستان کرج به شماره چاپی ۷۹۵۱۹۱ مورد ثبت صفحه ۳۱۷ جلد ۲۲۱.۵ به نام مشارالیه صادر گردیده است به علت سهل‌انگاری مفقود گردیده و تقاضای صدور سند مالکیت المثنی نموده است لذا مراتب به استناد تبصره یک اصلاحی به ماده ۱۲۰ آیین‌نامه قانون ثبت در یک نوبت آگهی می‌شود تا چنانچه کسی مدعی وجود سند مالکیت نزد خود و یا انجام معامله نسبت به ملک مذکور باشد از تاریخ انتشار این آگهی به مدت ده روز اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت به این اداره تسلیم تا وفق مقررات عمل گردد بدیهی است چنانچه ظرف مدت مقرر اعتراضی واصل نشود و یا در صورت اعتراض اصل سند ارائه نگردد سند مالکیت المثنی طبق مقررات به متقاضی تسلیم خواهد شد.

فریدون شیاسی‌دهسوری، سرپرست اداره ثبت اسناد و املاک ناحیه سه کرج

یادداشت

دولت مراقب دلالان باشد

علیرضا حسنی-عضو کمیسیون تولید و صادرات اتاق اصناف ایران

پایه حقوق کارگری برای سال ۱۴۰۱، حدود ۵۷ درصد رشد داشته که می‌توان پیامد این اتفاق را از چند بعد بررسی کرد. در گام نخست افزایش هزینه تمام‌شده تولید، نتیجه‌ای بدیهی و غیرقابل انکار است. اما تاثیرات آن تنها به این مورد محدود نشده و به صورت زنجیروار شاهد پیامدهای مخرب آن در بازار خواهیم بود. با افزایش هزینه تولید، تمامی کالاها به همان نسبت یا حتی بیشتر، افزایش بها خواهند داشت و شاهد تورم در سطوح مختلف جامعه خواهیم بود. در واحدهای تولیدی، مواد اولیه رشد قیمتی خواهند داشت که برای کارگاه‌ها، به منزله افزایش چندبرابری هزینه‌های تولید است. بدین ترتیب تا عرضه محصول نهایی، این چرخه و رشد فزاینده قیمتی ادامه خواهد داشت. از این‌رو اغلب افزایش چشم‌گیر حقوق، عامل مهمی در تشدید تورم عنوان می‌شود. هر چند این موضوع، اتفاقی غیرقابل کنترل است و نمی‌توان انتظار داشت با افزایش سنگین و چشم‌گیر هزینه تولید، نرخ محصولات برای مصرف‌کننده هیچ تغییری نداشته باشد، چراکه تولیدکنندگان نیز تحت فشارهای مالی حاکم هستند. در فعالیت‌های بازرگانی و صادراتی نیز افزایش دستمزد و رشد چندبرابری بهای محصولات تولید شده، علاوه بر تورم‌آفرینی برای بازارهای داخلی، تاثیرات خارجی هم خواهد داشت که نباید آن را نادیده گرفت. زمانی که بهای نهایی کالاها به شکل غیرقابل کنترلی افزایش یابد، فعالان حوزه صادرات و تجارت با مشکلاتی وسیع‌تر و مهم‌تر مواجه خواهند بود. از دست رفتن مزیت رقابتی برای حضور در بازارهای جهانی باعث حذف شدن فعالان تجاری از عرصه‌های بین‌المللی شده و صادرات ایران به طرز چشم‌گیری کاهش خواهد یافت. در این شرایط، فرصت‌های صادراتی حذف شده و جایگاه خود را در عرصه‌های تجاری بین‌المللی از دست خواهیم داد. بنابراین افزایش حدود ۶۰ درصدی پایه حقوق کارگری، نه‌تنها در بازار داخلی، بلکه در تجارت خارجی نیز آثار منفی خود را گذاشته و به هیچ‌وجه آن را نمی‌توان در جهت حمایت از تولید و صادرات دانست. راه‌حل قطعی و مشخصی را نمی‌توان برای کاهش آسیب این تصمیم دولت در تغییر میزان حقوق‌ها عنوان کرد. تنها باید صبر کرد و مقابله و رویکرد بازار (هر دو طرف تولیدکننده و مصرف‌کننده) را در برابر آن دید. اما با وجود تمامی این مسائل باید به نقش دلالی در تشدید بحران‌های اقتصادی توجه کرد. در گذشته ثابت شده افراد سودجو به‌طور معمول از هر نوسان خواسته و ناخواسته ایجاد شده، استفاده کرده و با بدتر کردن شرایط زمینه را برای تامین منافع خود فراهم می‌کنند. با افزایش حقوق کارگران و بهای مواد اولیه، ممکن است واسطه‌گران از جمله احتکار یا دیگر فعالیت‌های اینچنینی، به تورم و افزایش هزینه‌ها دامن بزنند. بنابراین مهم‌ترین کاری که باید دولت برای جلوگیری از افزایش فشارهای مالی بر جامعه انجام دهد، استمرار و بهبود نظارت‌ها و کنترل بر بازار است. با بازرسی‌های تخصصی بر فعالیت‌های بازار، افراد سودجو مجال کمتری برای منفعت‌طلبی داشته و تا حدی می‌توان از سیر صعودی تورم‌های فزاینده جلوگیری کرد.

هر چند مجدد باید تاکید کرد تورم‌هایی که در چند سال اخیر بر جامعه حاکم بوده، ناشی از سیاست‌های نادرست دولت بدون در نظر گرفتن نظر کارشناسان و فعالان صنفی بوده است.

تنها با بررسی‌های کارشناسی و در نظر گرفتن ابعاد گوناگون اقتصادی می‌توان به برنامه‌ریزی‌های درست و کاربردی برای کاهش فشارهای مالی برای تمام بخش‌های جامعه دست یافت.

شوک افزایش دستمزد به تولیدکنندگان

قیمت تمام شده تولید بالا خواهد رفت

ملیکا انصاری
editor@smtnews.ir

اعلام رشد حدود ۵۷ درصدی حقوق پایه کارگری از سوی دولت برای سال جدید، مخالفان و موافقان زیادی داشت. اتحادیه‌های کارگری همچنان از این میزان راضی نبوده و فاصله حقوق عنوان شده تا تورم روزافزون حاکم بر جامعه را زیاد می‌دانند. از سویی دیگر، تولیدکنندگان و صاحبان اصناف، از ناتوانی برای پرداخت دستمزدها می‌گویند و آن را یک معضل و گرفتاری مهم در بخش تولید معرفی کرده‌اند. آنها معتقدند تورم برای تمامی اقشار جامعه وجود داشته و صنعتگران و تولیدکنندگان نیز تحت همین فشارهای مالی قرار گرفته‌اند. همچنین آنها معتقدند رکود بازار فروش و مصرف باعث شده روش افزایش تولید برای کاهش فشارهای مالی کارساز نباشد و اگر شرایط به همین ترتیب پیش رود، ممکن است چرخ تولید برای ادامه فعالیت با بحران جدی روبه‌رو شود. تعدیل نیرو، رکود واحدهای تولیدی، بسته شدن کارگاه و در پایان افزایش نرخ بیکاری و فقر از پیامدهای مهم رشد سنگین حقوق‌ها در سال ۱۴۰۱ عنوان شده است. درباره تاثیری که افزایش دستمزد می‌تواند بر واحدهای صنفی و تولیدی داشته باشد و همچنین راهکاری که برای جلوگیری از بروز بحران در بخش تولید کشور در دستور کار قرار داد، صمت با کارشناسان و صاحب‌نظران این حوزه به گفت‌وگو پرداخته است.

عکس: صمت

تفاوت شیوه تعیین دستمزدها در بازار

حسین آقاکوچکی، رئیس اتحادیه صنف پیراهن‌دوزان و پیراهن‌فروشان تهران در گفت‌وگو با صمت نسبت به افزایش افزون بر ۵۰ درصدی پایه حقوق واکنش نشان داد.

او پیش از پرداختن به پیامدهای اعلام این افزایش حقوق از سوی دولت، به اهمیت کیفیت فضای کاری برای افراد اشاره کرد و در این‌باره توضیح داد: در گام نخست باید عنوان کرد هر واحد تولیدی و صنفی برای فعالیت خود نیازمند تعدادی کارمند و کارگر بوده و وظیفه اداره آنها بر عهده مدیر و مسئول آن مجموعه است.

در این میان، اگر افراد احساس کنند در محل کار خود مشکلات مختلفی اعم از فشار کاری یا ناعادلانه بودن میزان دستمزد داشته و سایر تولیدی‌ها شرایط بهتری دارند، بدیهی است که فضای کاری خود را تغییر خواهند داد. آقاکوچکی ادامه داد: پرداخت براساس قانون کار، تعاریف و حدود مشخصی دارد.

در بخش عظیمی از کارهای آزاد در بازار اصناف، دستمزد به شکل توافقی تعیین می‌شود که این توافق ارتباط مستقیمی با توانایی افراد دارد. اغلب هم شاهد هستیم افراد شاغل در این بازارها به سرمایه‌های کلان یا حداقل وضعیت مالی مناسب دست پیدا می‌کنند. این نوع پرداخت دستمزد نیز مشمول قانون کار نشده و کارمندان و کارگران به هر میزان که توانمندتر و متخصص‌تر باشند، حقوق بیشتری دریافت خواهند کرد. وی افزود: صاحبان مشاغل و کسب‌وکارها به هیچ وجه تمایل ندارند نیروی کار ورزیده و توانمند خود را به‌راحتی از دست بدهند.

اما روند در نظر نگرفتن شایستگی و محدود بودن دستمزد در کارهای اداری دیده می‌شود که افراد را دچار مشکلات مالی مختلف کرده است.

رکود بازار مصرف

آقاکوچکی در ادامه به تاثیر افزایش پایه حقوق در روند فعالیت تولیدی‌ها اشاره کرد. او افزایش فشار مالی بر تولیدکنندگان و صاحبان اصناف را نتیجه این اتفاق دانست و گفت: زمانی که دولت به سیاست‌گذاری‌های کلان و مهم اقتصادی بدون در نظر گرفتن نظر کارشناسان و فعالان مربوطه می‌پردازد، نتیجه جز افزایش مشکلات نخواهد بود.

درباره میزان افزایش دستمزدها، از نظر تخصصی نمایندگان اصناف استفاده نشد و در ادامه شاهد اعداد و ارقام سنگین اعلام‌شده بودیم.

رئیس اتحادیه صنف پیراهن‌دوزان و پیراهن‌فروشان تهران خاطرنشان کرد: با اعلام دولت مبنی بر افزایش ۵۷ درصدی پایه حقوق در سال جدید، به‌طور قطع هزینه فعالیت واحدهایی صنفی و بهای تمام‌شده تولید به صورت چشم‌گیری افزایش می‌یابد. حال اگر رکود فعلی بازار مصرف و مشکلات جاری در بحث فروش را به چالش‌های مالی ایجاد شده اضافه کنیم، خواهیم دید تولیدکنندگان و صاحبان کارگاه‌ها برای ادامه فعالیت خود با بحران جدی مواجه هستند. در این شرایط، صاحبان مشاغل برای کاهش هزینه‌های خود تنها دو راه پیش‌روی خود دارند.

راه‌حل‌های مقابله با افزایش هزینه‌ها

آقاکوچکی در ادامه صحبت‌های خود به راهکارهای موجود برای صاحبان مشاغل در راستای مقابله با افزایش هزینه‌های تولید اشاره کرد و در این‌باره توضیح داد: نخستین راهکار برای کاهش هزینه‌های تولید، تعدیل نیرو است.

به عبارتی دیگر، تولیدکنندگان در برخی موارد چاره‌ای جز کاهش نیروی انسانی خود ندارند. راه‌حل دیگری که دسته‌ای دیگر می‌توانند متناسب با شرایط فعالیت خود در نظر گیرند، افزایش تولید با همان میزان نیروی کار قبلی است. به معنایی دیگر صاحبان کارگاه‌ها بدون تعدیل نیرو، به افزایش تولید پرداخته تا بتوانند هزینه دستمزد کارگران را پوشش دهند. وی خاطرنشان کرد: عملیاتی شدن راهکار دوم مشروط به وجود بازار تقاضا و فروش مناسب تولیدات است. در شرایط فعلی با رکود بازارها و کاهش معاملات مواجه هستیم و این موضوع سبب شده صاحبان مشاغل نتوانند نسبت به افزایش تولید و سوددهی بازار مطمئن باشند. تمامی این چالش‌ها به‌دلیل نبود سیاست‌های درست و اجرایی نشدن برنامه‌های موثر اقتصادی دولت در بازار است.

بهره‌گیری از متخصصان اقتصادی

رئیس اتحادیه صنف پیراهن‌دوزان و پیراهن‌فروشان تهران همچنین از پایین بودن میزان دستمزدها به‌طور کلی گلایه کرد. او حقوق‌های فعلی را جوابگوی نیاز جامعه ندانست و درباره نظر خود توضیح داد: به‌طور کلی نمی‌توان انکار کرد که دستمزدها نسبت به هزینه‌ها و تورم حاکم بر کشور بسیار پایین است و اغلب مردم با چالش‌های اقتصادی مهمی روبه‌رو هستند. تورم جاری که روزانه به میزان آن افزوده می‌شود، برای تمام مردم بوده و زندگی اقشار مختلف به‌ویژه جامعه کارگری و کارمندی را تحت‌تاثیر قرار داده است. آقاکوچکی به اهمیت وجود نظر کارشناسان و متخصصان در امر سیاست‌گذاری‌های اقتصادی تاکید کرد. او معتقد است برنامه‌ها و تصمیمات درست اقتصادی می‌تواند ضمن کاستن از تورم و رکود در جامعه، به ثبات و بهبود وضعیت معیشتی اقشار مختلف مردم منجر شود. او ادامه داد: بکارگیری متخصصان و افرادی که صلاحیت‌های لازم را برای مدیریت و کنترل شرایط اقتصادی دارند، می‌تواند یکی از راهکارهای خروج کشور از بحران باشد. همچنین می‌توان به گذشته و عملکرد سایر کشورهای توسعه‌یافته در زمان بحران نگاه کرد. به بیانی دیگر می‌توان از الگوی رفتار اقتصادی کشورهای موفق برای رفع مشکلات خود، درس گرفت و از آنها برای رفع چالش‌های فعلی ایران استفاده کرد.

درخواست کاهش مالیات اصناف

آقاکوچکی در پایان به تشریح راهکارهای مناسب برای رفع مشکلات مالی صاحبان صنایع و تولیدی‌ها در کنار افزایش حقوق کارگری پرداخت. او نقش دولت را در رفع این معضلات پررنگ توصیف کرد و در این‌باره گفت: دولت باید ضمن افزایش حقوق کارگران، از تولیدکنندگان نیز حمایت لازم را به عمل آورد. همکاری با اتحادیه‌های صنفی برای کاهش هزینه‌های تولید، مهم‌ترین سمت‌وسوی عملکرد دولت باید باشد. برقراری تسهیلات مالی مناسب برای حمایت از واحدهای تولیدی که توان پرداخت تمام افزایش حقوق فعلی را ندارند از مهم‌ترین راهکارهای یادشده است. رئیس اتحادیه صنف پیراهن‌دوزان و پیراهن‌فروشان تهران ادامه داد: دولت می‌تواند تسهیلات و ذخیره مالی مناسبی را در بانک‌ها برای تولیدکنندگان و صاحبان اصناف گذاشته و افراد وام‌های مطلوب با سود بسیار پایین دریافت کنند. همچنین یکی دیگر از راهکارها می‌تواند کاهش مالیات واحدهای تولیدی و اصناف برای حمایت از کسب‌وکارها باشد.

ناتوانی در پرداخت حقوق

علی عوض‌پور، دبیر کل اتاق بازرگانی استان فارس در گفت‌وگو با صمت نبود بسترهای مناسب در واحدهای تولیدی برای افزایش حقوق پایه کارگری را یکی از مشکلات مهم عنوان کرد و توضیح داد: دولت اعلام کرده پایه حقوق کارگری در سال جاری حدود ۵۷ درصد افزایش یابد.

باید تاکید کرد سایر مزایا نیز به تبع با نسبت‌های مشخصی تغییر خواهند کرد و این نشانگر افزایش هزینه دستمزد بیش از رقم اعلام شده است. تولید به وجود کارگران وابسته بوده و دستمزد کارگران مهم‌ترین مولفه تاثیرگذار بر میزان هزینه تمام‌شده تولید است. از این‌رو با افزایش سنگین دستمزد، بهای تمام‌شده محصولات نیز تغییرات چشم‌گیری خواهد داشت.

وی ادامه داد: فشارهای مالی بر واحدهای تولیدی که تعداد زیادی کارگر دارند، بیشتر بوده و ممکن است با مشکل پرداخت در دستمزدها مواجه و در ادامه مجبور به تعدیل تعدادی از نیروی کار خود شوند. فراهم نبودن بسترهای مناسب برای این افزایش چشم‌گیر دستمزد را می‌توان از علت‌های مهم و اساسی بروز مشکلات برای صاحبان کارگاه‌های تولیدی معرفی کرد. یکی از راهکارهای مناسب برای کاهش فشارهای مالی به بخش تولید، افزایش پلکانی دستمزد است؛ رشد یکباره حقوق، فشار سنگینی است که تمام واحدهای تولیدی نمی‌توانند از عهده آن برآیند.

ضرورت حمایت‌های غیرمالی دولت

عوض‌پور همچنین به اهمیت توجه دولت به انجام حمایت‌های غیرمالی موثر برای مردم و به‌ویژه قشر آسیب‌پذیر جامعه تاکید و آن را روش مناسب‌تری برای کاهش مشکلات اقتصادی معرفی کرد. او در این‌باره توضیح داد: معتقدم به جای افزایش پرداختی‌های مالی، ارائه خدمات و حمایت‌های غیرمادی توسط دولت می‌تواند تاثیر مطلوب‌تری در جامعه داشته باشد. از جمله این حمایت‌های غیرمالی می‌توان به توسعه پوشش‌های تامین اجتماعی، پرداخت بخش بیشتری از هزینه درمان افراد و موارد اینچنینی اشاره کرد. باید توجه داشت حمایت‌های کلیدی و غیرمستقیم دولت ضمن تاثیر بر بهبود کیفیت زندگی افراد، می‌تواند به مهار تورم کمک کند. اما تنها افزایش پرداخت دستمزد نمی‌تواند راهگشای مشکلات فعلی باشد.

دبیر کل اتاق بازرگانی استان فارس بالا بودن هزینه تمام‌شده تولید در ایران را یک معضل چند ساله دانست و گفت: همان‌طور که پیش‌تر اشاره شد، افزایش هزینه تمام‌شده تولید نخستین پیامدی است که افزایش دستمزد برای تولید خواهد داشت. این اتفاق بر فعالیت‌های صادراتی نیز تاثیر مستقیم دارد. نرخ تولید در کشور ما نسبت به سایر کشورهای همسایه بسیار بالاتر است و همین موضوع سبب‌شده مزیت رقابتی از تولیدات ایران سلب شود. البته بالا بودن هزینه‌ها فقط در چند مدت اخیر نبوده و سال‌هاست بهای تولید در ایران زیاد است.

چالش حفظ بازارهای صادراتی

دبیر کل اتاق بازرگانی استان فارس به تشریح تاثیر افزایش دستمزد بر تولید و فعالیت‌های بازرگانی پرداخت و گفت: مهم‌ترین مولفه تاثیرگذار بر صادرات، بهای عرضه کالا در بازارهای جهانی است. برای مناسب بودن قیمت‌ها در ابتدا باید هزینه تمام‌شده تولید، مناسب بوده و سپس با اضافه کردن ارزش‌افزوده مناسب، به صادرات بپردازیم. اما در شرایط فعلی، مزیت رقابتی تولیدات ایران در بازارهای جهانی از بین رفته که این موضوع صادرات کشور را تحت‌تاثیر قرار خواهد داد. وی ادامه داد: در دو سال گذشته شیوع ویروس کرونا بازارهای جهانی را تحت‌تاثیر قرار داد و در کل با یک رکود نسبی در فعالیت‌های بازرگانی مواجه بودیم.

حال با بهبود شرایط بازار جهانی، رونق مجددی ایجادشده و ایران نیز باید از فرصت شکل گرفته نهایت استفاده را داشته باشد. به این معنا که ضمن حفظ بازارهای فعلی، به سمت توسعه بازارهای جهانی برای صادرات خود پیش رود. اما با افزایش یکباره حقوق و در ادامه تاثیر بر هزینه تمام‌شده تولید، به نظر می‌رسد در ادامه بازرگانان و فعالان تجاری برای حفظ بازار خود یا کسب بازارها جدید با مشکل روبه‌رو خواهند شد.

> اگر رکود فعلی بازار مصرف و مشکلات جاری در بحث فروش را به چالش‌های مالی افزایش دستمزد امسال اضافه کنیم، خواهیم دید تولیدکنندگان و صاحبان کارگاه‌ها برای ادامه فعالیت خود با بحران جدی مواجهند

سخن پایانی

باید اذعان کرد در کنار درست بودن مطالبه کارگران و کارمندان برای افزایش حقوق نسبت به تورم جامعه، ناتوانی برخی از بخش‌های تولیدی در پرداخت این ارقام ممکن است دردسرساز باشد. در این میان، وظیفه اصلی و رسمی دولت ایجاد توازن و همچنین رفع مشکلات اقتصادی و مالی مردم و بنگاه‌های تولیدی است. بنا بر نظر کارشناسان دولت باید با فراهم آوردن بسترها و زیرساخت‌ها مناسب، نسبت به برآورده کردن نیاز هر دو بخش، توجه ویژه‌ای داشته باشد.

آگهی فقدان سند مالکیت

مشخصات ملک : سند مالکیت شش‌دانگ یک قطعه زمین به شماره ۱۲۴۵۸ فرعی از ۴۶۷۸ اصلی مفروز و مجزا شده از ۳۸۳۰ فرعی از اصلی مذکور قطعه ۲ تفکیکی واقع در بخش ۷ ناحیه ۰۰ حوزه ثبت ملک خاوران تهران استان تهران به مساحت ۷۵/۹۵ مترمربع مشخصات مالکیت: مالکیت فرشید عشقی فرزند علی‌اصغر شماره شناسنامه ۰۷۸۰۲۳۰۷۸۷ تاریخ تولد ۱۳۶۹/۱۰/۲۰ صادره از سبزوار دارای شماره ملی ۰۷۸۰۲۳۰۷۸۷ به‌عنوان مالک شش‌دانگ عرصه و اعیان موضوع سند مالکیت اصلی به شماره چاپی ۷۱۸۴۹۷ سری الف سال ۰۰ با شماره دفتر الکترونیکی ۱۴۰۰۲۰۳۰۱۰۵۴۰۴۴۲۶۲ ثبت گردیده‌است اینک آقای فرشید عشقی با ارائه دو برگ استشهادیه که به امضا شهود رسیده‌است و ذیل یکی از آن‌ها طی ذیل گواهی شماره ۷۲۴۳ مورخ ۱۴۰۰/۱۲/۳ دفترخانه ۸۸۱ تهران گواهی امضا، گردید مدعی است که اصل سند مالکیت بعلت اسباب‌کشی و جابجایی مفقود گردیده است و تقاضای صدور المثنی سند مالکیت ملک مذکور را نموده لذا مراتب به استناد ماده ۱۲۰ آیین‌نامه قانون ثبت در یک نوبت آگهی می‌شود تا چنانچه کسی مدعی انجام معامله نسبت و یا در اختیار داشتن سند مالکیت نزد خود باشد ظرف مدت ۱۰ روز از انتشار این آگهی به منطقه مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت اقدام نماید بدیهی است دراین‌صورت پس‌از تنظیم صورت‌مجلس اصل سند مالکیت به ارائه‌کننده مسترد خواهد شد و پس‌از انقضاء مدت مذکور و عدم هر گونه اعتراض این منطقه نسبت‌به صدور المثنی سند مالکیت اقدام خواهد نمود۳ شناسه آگهی : ۱۲۹۶۸۰۴

۱۰۰۴۲/م الف

رییس اداره ثبت اسناد و املاک خاوران – جواد گرجی‌زاده گودرزی

پیش‌نویس آگهی فقدان سند مالکیت

آقای دانیال حسامی وکالتاً از طرف غلامحسین حسامی طبق وکالت‌نامه شماره ۷۰۸۵۲ مورخ ۱۴۰۰/۵/۱۰ دفتر ۶۹۱ و با تسلیم استشهادیه گواهی شده به شماره رمز تصدیق ۸۷۰۱۶۱ دفتر اسناد رسمی شماره ۶۹۱ تهران طی دستور مورخ ۱۴۰۰/۵/۱۲ با اعلام این‌که سند مالکیت شش‌دانگ یکدستگاه آپارتمان واقع در جنوب طبقه همکف مساحت ۵۷/۷۴ مترمربع که مقدار ۵/۳۴ متر مربع آن بالکن است قطعه ۶ تفکیکی به‌انضمام یک باب انباری واقع در زیر زمین به مساحت ۱۰/۸۰ مترمربع قطعه اول تفکیکی به شماره ۱۰۷ فرعی از ۳۸۹۳– اصلی مفروز و مجزی شده از پلاک ۲۲ فرعی از اصلی مذکور واقع در بخش ۳ تهران ذیل ثبت شماره ۱۰۰۹۱۶ صفحه ۴۸۶ دفتر ۷۰۰ املاک طی شماره چاپی ۸۶۵۸۴۶ به نام آقای خانم نصرت رقیب ثبت و صادر و تسلیم گردیده و سپس طبق سند قطعی شماره ۳۱۴۸۰ مورخ ۸۸/۱۲/۱۸ دفتر ۴۱۵ تهران به آقای غلامحسین حسامی منتقل گردیده و طبق سند رهنی شماره ۱۴۸۶۵ مورخ ۹۲/۱۱/۲۰ دفتر ۷۲۳ تهران در رهن بانک ملی ایران قرار گرفته که بانک مذکور طی شماره‌نامه ۴۲ مورخ ۱۴۰۰/۷/۱۸ موافقت خود را اعلام نموده و سند مالکیت بعلت جابجایی مفقود گردیده تقاضای صدور المثنی سند مالکیت پلاک مذکور را نموده‌است در اجرای ماده ۱۲۰ آیین‌نامه قانون ثبت (اصلاحی ۸۰/۱۱/۸) مراتب در یک نوبت آگهی می‌شود تا چنانچه شخص یا اشخاصی مدعی انجام معامله نسبت‌به ملک مرقوم یا وجود سند مالکیت نزد خود باشند ظرف مدت ۱۰ روز پس‌از انتشار این آگهی اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله به این اداره تسلیم و رسید دریافت نمایند بدیهی است در صورت انقضاء مهلت مقرر و عدم وصول اعتراض و یا در صورت اعتراض اصل سند مالکیت یا سند معامله ارائه نگردد طبق مقررات المثنی سند مالکیت صادر و تسلیم خواهد شد رونوشت : ستاد اجرایی فرمان حضرت امام (ره) جهت اطلاع ۳ شناسه آگهی : ۱۲۹۶۸۹۸

۱۰۰۴۴/م الف

مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک ولیعصر تهران– مجید زاهدی منش

رونق تولید، نان سفره کارگران را داغ می‌کند

گروه گزارش
editor@smtnews.ir

عکس: صمت

در تمام دولت‌ها در ماه‌های پایان و شروع هر سال در جریان تعیین حقوق و دستمزد، اعلام حداقل رقم موردنیاز برای تامین معیشت خانوار و رقم خط فقر، داغ کارگران و گروه‌های آسیب‌پذیر را تازه کرده و موجی از انتقاد به‌راه می‌اندازد. در این بین، نکته قابل‌تامل و مشترک، وظیفه دولت‌ها در تامین معیشت شهروندان است؛ وظیفه‌ای که قانون اساسی آن را بر گرده دولت گذاشته و بر همین اساس تامین معیشت کارگران، یکی از شعارهایی است که همواره در صدر شعارهای نامزدهایی قرار می‌گیرد که برای کسب رای به رقابت‌های انتخاباتی می‌پردازند. در این بین، فارغ از ابعاد سیاسی، آنچه مورد تاکید و توافق همه کارشناسان است، رابطه مستقیم رونق تولید با معیشت کارگران و حفظ اشتغال است.

مسیر حرکت هر اقتصادی به سوی توسعه، از کانال تولید و بخش‌های مولد می‌گذرد اما عملکرد اقتصادی ایران حاکی از آن است که همواره بخش‌های غیرمولد و سوداگر در صدر فعالیت‌های دولت‌ها قرار گرفته و در نهایت دود آتش نیمه‌افروخته تولید به چشم کارگران می‌رود

«وضعیت نابسامان تولید، سال‌هاست قدرت خرید کارگران را کاهش داده است». این را فعالان کارگری می‌گویند و معتقدند در شرایط اقتصادی که همواره بر اقتصاد ایران حاکم بوده، این کارگران هستند که قدرت چانه‌زنی خود را از دست داده‌اند و همراهی آنها با کارفرمایان تنها برای تامین معیشت خود و خانواده‌شان و از سر اجبار است. از سوی دیگر، این واقعیتی انکارناپذیر است که اساس حرکت هر اقتصادی به‌سوی توسعه، از کانال تولید و بخش‌های مولد می‌گذرد اما عملکرد اقتصادی ایران حاکی از آن است که همواره بخش‌های غیرمولد و سوداگرانه در صدر فعالیت‌های دولت‌ها قرار گرفته که در نهایت دود آتش نیمه‌افروخته تولید به چشم کارگران می‌رود. شواهد حاکی از آن است که قوانین دست‌وپاگیر و در برخی موارد ضدتولید از یک‌سو و نبود سیاست‌های مالی و پولی در راستای حمایت از این بخش از سوی دیگر، تولید را به‌کنار میدان برده و سوداگری و دلالی را وارد گود اقتصاد ایران کرده است؛ آفتی که تمام دولت‌ها کمابیش با آن دست به گریبان بوده‌اند و هریک در خور توان و برنامه، سعی در بهبود این شرایط داشته‌اند؛ امری که به‌جرأت می‌توان آن را به اشکالات موجود در ساختار نهادی کشور و برنامه‌ها و سیاست‌های گروه‌های ذی‌نفع نسبت داد. گروه‌های ذی‌نفع و صاحب‌نفوذی که بازار دلالی را چنان چرب دیدند که شرافت تولید را به حقارت سوداگری فروختند و نان را از سفره کارگران کم کردند.

▣ سایه سنگین غیرمولدها بر اقتصاد

نگاهی به بسته سیاستی دولت برای خروج غیرتورمی از رکود این مسئله را به‌رخ می‌کشد که نمی‌توان امید چندانی به کمرنگ شدن بخش‌های غیرمولد در اقتصاد ایران داشت، زیرا همچنان رگه‌های پررنگی از این نفوذ در این بسته به‌چشم می‌خورد. از سویی لایحه «رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور» نیز باوجود قدم‌هایی که در جهت بهبود وضعیت تولید در کشور برداشته اما همچنان امتیازهای بی‌شماری را برای نظام بانکی کشور برجای گذاشته است. حتی اگر این موارد را نادیده بگیریم، وجود انحصارات در اقتصاد ایران، عرصه را چنان بر تولیدکنندگان تنگ کرده که حتی نای نفس کشیدن در این هوای مسموم را نیز از آنها گرفته است. دود هوای سنگین تولید هم بعد از کارفرما به چشم کارگر می‌رود و بس!

با نگاهی به آمار و ارقام درآمدهای نفتی در سال‌های گذشته به این مهم می‌رسیم که به‌ویژه در دولت نهم و دهم، درآمدهای نفتی صرف سرمایه‌گذاری‌های بی‌بازگشت و غیرسودده و در عمل به خواب سرمایه بدل شده است. برای جلوگیری از تکرار این اتفاقات، باید این نکته مورد بررسی قرار گیرد که سرمایه‌گذاری در چه بخش‌هایی می‌تواند مولد و سودآور باشد؟!

شواهد و قرائن حاکی از آن است که برای استفاده درست از درآمدهای نفتی که یک موهبت الهی برای کشور است، باید دو موضوع، موردتوجه باشد، نخست، شناخت دقیق از نیازهای کشور و تشخیص راهکارهای سرمایه‌گذاری برای رفع این نیازها و دوم، اراده جدی برای مقابله با منافع افرادی که از فعالیت‌های غیرمولد سود می‌برند. در صورت تامین چنین شرط‌هایی می‌توان امید داشت دلارهای نفتی ایران در بخش‌های مولد سرمایه‌گذاری شود تا آیندگان نیز از عواید آن بهره‌مند شوند. به‌علاوه سرمایه‌گذاری در بخش‌های مولد می‌تواند ضامن اشتغال امروز و فردای کارگران و چرخاندن چرخ‌های تولید هم باشد.

▣ آرایش ضدتولیدی ساختار اقتصاد کشور

بسیاری از کارشناسان و تحلیلگران اقتصادی که فرشاد مومنی نیز در آن زمره است، بر این اعتقادند که بقا و بالندگی کشور بیش از هر چیز بر بنیه تولیدی اقتصاد ملی تکیه دارد. بر همین اساس تلاش این است تا آرایش کلی بر ساختار نهادی اقتصاد در جهت تسهیل و تقویت تولید و کنترل زیاده‌خواهی‌های غیرمولدها باشد؛ چیزی که امروز متاسفانه عکس آن را شاهد هستیم. به این معنا که ساختار نهادی کنونی ایران به‌صورت نظام‌وار علیه تولید آرایش پیدا کرده و نتیجه ورود سیل غیرمولدها در اقتصاد به سقوط تولید و افزودن گره‌ای دیگر بر ریسمان معیشت کارگران می‌انجامد.

فرشاد مومنی معتقد است سیاست‌های پولی، مالی، تجاری، نرخ ارز و... عموما علیه تولید و به‌نفع غیرمولدها آرایش پیدا کرده و این بزرگ‌ترین تفاوت میان این دوره و دوران جنگ‌تحمیلی است. به این خاطر است که می‌بینیم در آن دوره باوجود چالش‌ها، عدم‌اطمینان‌ها و تعرض‌های نظامی انجام‌شده در کنار تحریم‌های چند ۱۰ برابری کنونی، اقتصاد ایران با کمتر از ۱۰ میلیارد دلار بودجه سالانه بدون بحران اداره می‌شد. در حالی که در سال‌های ۸۷ به بعد، اقتصاد ایران سال‌هایی را تجربه کرد که باوجود درآمد سالانه بیش از ۱۰۰ میلیارد دلار با بحران‌های بسیار سهمگین‌تر روبه‌رو بود.

▣ سیاست‌های اقتصادی تولیدمحور شود

بسیاری از کارشناسان تاکید دارند که برای رفع ریشه‌ای مشکل اشتغال، تولید باید محور برنامه‌ها و سیاست‌های اقتصادی کشور باشد و غیر از این راهی نیست.

حسین راغفر از جمله این کارشناسان اقتصادی است که اعتقاد دارد پول باید تولیدمحوری پیشه کند، زیرا بایسته‌های تولیدمحوری همگی مضمون توسعه‌ای دارند و تنها در سایه این توسعه است که اشتغال ایجادشده، معیشت را رونق می‌بخشد. به‌علاوه این حقیقتی انکارناپذیر است که بهبود معیشت کارگران در گرو بهبود وضعیت کارفرمایان است. این بدان معناست که معیشت کارگران در گرو سودآوری کارفرمایان نیز چاره‌ای نیست، جز رونق تولید. دولت و بخش‌خصوصی نیز هریک بخشی از این بار را بردوش دارند.

▣ فاصله حقوق و دستمزد ما و آنها

نظام حقوق و دستمزد یکی از ریشه‌ای‌ترین و بحث‌برانگیزترین نظام‌ها در همه کشورهای جهان است. این تفکر همواره وجود داشته که در تعیین حداقل دستمزد، دولت همیشه نفع کارفرما را در نظر گرفته و نه کارگر. مشکلات قراردادها در صدر فهرست مشکلات کارگران است. در دنیای کنونی به کار و میزان عملکرد، حقوق و دستمزد پرداخت می‌شود و نه به نوع قرارداد. اما در ایران بیشتر اوقات براساس نوع قرارداد حقوق پرداخت می‌شود و میزان عملکرد، کمترین تاثیری در میزان پرداختی ندارد و به‌اصطلاح «چه کارکنان کار کنند و چه کار نکنند، سطح حقوق و مزایای یکسانی دارند» و اینطور نیست که در برابر کار بیشتر، حقوق بیشتری دریافت کنند. در ایران انواع قراردادها تعریف شده‌اند که قراردادهای روزمزد، قراردادی، قرارداد انجام کار مشخص، پیمانی، حکمی، رسمی، قرارداد دائم و... در این زمره‌اند و هرکدام در قبال انجام یک کار معین، حقوق و دستمزدهای متفاوتی دریافت می‌کنند.

برابر عرف معمول در جهان، کارکنان صفی از کارکنان ستادی حقوق و مزایای بیشتری دریافت می‌کنند. در بسیاری از نظام‌های حقوق و دستمزد پیشرفته جهان، اولویت اصلی، انجام کاری است که به‌نوعی رسالت سازمان را تشکیل می‌دهد و اگر این کار اجرایی باشد، باید کارکنان حقوق و مزایای بیشتری دریافت کنند.

در حالی که در ایران این قضیه کاملا برعکس است و کارکنان بخش‌های ستادی در بسیاری موارد به‌علت اقتدار سازمانی دارای مزایا و حقوق بیشتری هستند و این امر باعث دلسرد شدن و کاهش بهره‌وری می‌شود و این جو روانی را بر سازمان‌ها حاکم کرده که عده‌ای قصد استثمار کارگران را دارند.

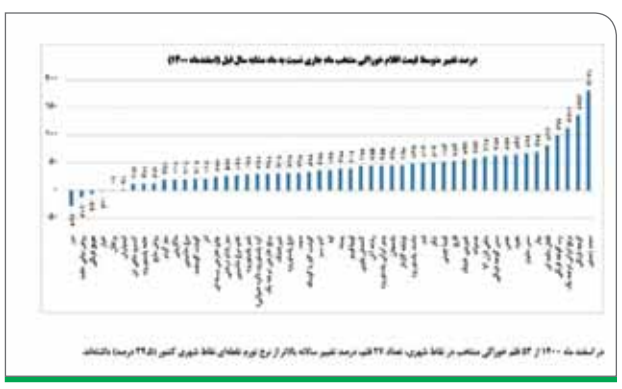
در حالی که در بیشتر سازمان‌های پیشروی جهان، تقسیم درست مزایا باعث وحدت و انسجام سازمانی شده و کارکنان و کارگرانی که امنیت شغلی کمتری دارند، حقوق بیشتری دریافت می‌کنند و کسانی که دارای قراردادهای کاری بلندمدتی هستند، حقوق کمتری دارند. اما در ایران این اصل نیز برقرار نیست و در بسیاری موارد عکس آن صادق است.

مقایسه حقوق و مزایای یک کارگر قراردادی با یک کارمند قرارداد دائم این قضیه را اثبات می‌کند. حداقل و حداکثر حقوق و مزایا برابر قانون ۷برابر و در بسیاری کشورهای پیشرفته از جمله آلمان حداکثر ۳برابر است. این در حالی است که برابر آمارها، این تفاوت بین حقوق یک عضو هیات‌مدیره و یک کارگر خدمات، گاهی تا ۱۶۰ برابر و بیشتر می‌شود که گویای حقایقی تلخ در نظام حقوق و دستمزد کشور است.

▣ پرداخت سلیقه‌ای دستمزد، ممنوع!

در حال‌حاضر بخش اعظمی از نهادها، شرکت‌ها و سازمان‌ها به سامانه الکترونیکی فیش حقوقی مجهز هستند و کارکنان آنها از این طریق می‌توانند فیش حقوقی ماهانه خود را دریافت و از آخرین جزئیات و تغییرات دریافتی اطلاع حاصل کنند. در مقابل برخی واحدهای تولیدی و بنگاه‌های مشمول قانون کار، پرداختی ماهانه کارگران را به‌صورت دستی انجام می‌دهند و علاقه‌ای به واریز مبالغ به حساب افراد ندارند. این رویه بیشتر در واحدهای کوچک و متوسط وجود دارد، در حالی که واحدهای بزرگ به تبعیت از قانون بدون هیچ مشکلی حقوق نیروهای خود را به حساب‌های بانکی آنها واریز و با این کار از بروز مشکلات احتمالی ناشی از پرداخت دستی و اختلافات کارگری و کارفرمایی جلوگیری می‌کنند. به طبع، صدور فیش حقوقی برای صاحب آن مزایایی دارد که مهم‌ترین آن اطلاع از جزئیات پرداخت و میزان دقیق عایدی و دریافتی است. به‌گفته فعالان حوزه کار، فیش حقوقی جلوی اعمال سلیقه در پرداخت حقوق و دستمزد را می‌گیرد و فرار احتمالی کارفرمایان را به حداقل می‌رساند؛ بر همین اساس چند سالی است گروه‌های کارگری در قالب طرحی، ممنوعیت پرداخت دستی حقوق و دستمزد کارگران را خواستار شده‌اند. آنها بر این عقیده‌اند که پرداخت دستی حقوق، احتمال تخلف کارفرما در پرداخت دستمزد کمتر از مصوبات شورای‌عالی کار و هرگونه برخورد سلیقه‌ای با این موضوع را به حداقل می‌رساند و کارگران می‌توانند با در دست داشتن فیش حقوقی در صورت بروز اختلاف یا تشکیل پرونده حقوقی از آن به‌عنوان سندی محکم برای دفاع و اثبات ادعای خود در مراجع حل‌اختلاف استفاده کنند. شفاف‌سازی در پرداخت حقوق و دستمزد، اطلاع از ریزدریافتی‌ها، آگاهی از میزان تعهدات کارفرما در قبال نیروی کار، سهولت پیگیری حقوقی در محاکم و مراجع قضایی و دریافت آسان وام و تسهیلات، کارگران را بر آن داشته تا پیگیر جدی واریز حقوق خود به حساب‌های بانکی شوند.

کارگران قدرت چانه‌زنی خود را از دست داده‌اند و همراهی آنها با کارفرمایان تنها برای تامین معیشت خود و خانواده‌شان و از سر اجبار است

سخن پایانی

تنها راه‌حل کوتاه‌مدت برای پر کردن شکاف بین حداقل مزد و خط فقر، عبارت است از افزایش قابل‌توجه حداقل دستمزد به سطحی که چرخ زندگی خانوارهای کارگری را بچرخاند. بر همین اساس است که فعالان کارگری معتقدند شورای‌عالی کار، نه‌تنها طبق ماده ۴۱ قانون کار باید به اندازه تورم، سطح حداقل دستمزد را افزایش دهد، بلکه باید کل شکافی را که در گذر سال‌ها بین سبد معیشت حداقلی یک خانوار شهری و حداقل دستمزدها پدید آمده، از بین ببرد. اما به‌عقیده بسیاری از کارفرمایان و دولت، با شرایط موجود این امکان فراهم نیست. برهمین اساس است که مدافعان این حوزه بر این نکته تاکید دارند که توان چانه‌زنی کارگران هم به‌لحاظ فردی و هم به‌لحاظ جمعی برای تحقق این خواسته، بسیار کم است و جامعه کارگری با هراس از دست دادن شغل و مشکل معیشت، مجبور به پذیرش حقوق و دستمزد مصوب است.

روی دیگر سکه، توان مالی کارفرمایان است که معتقدند وقتی نمی‌توانند همین دستمزد را هم پرداخت کنند، افزایش سقف حقوق و دستمزد، تنها به بحران مالی و در نهایت تعطیلی کارگاه می‌انجامد و همین کارگران نیز بیکار می‌شوند. این به صلاح هیچ‌یک از طرفین کارگر و کارفرما و حتی دولت نیست.

این در حالی است که دستمزد فقط حدود ۱۰ درصد هزینه‌های کارفرما برای روشن نگه‌داشتن چراغ یک واحد تولیدی و کارگاهی را شامل می‌شود. از دیگر سو، تامین احتیاجات کارگران به‌طور یقین روی تولید نیز تاثیرگذار خواهد بود و افزایش بهره‌وری را به‌همراه خواهد داشت. از آنجایی که کارگران از خریداران اصلی کالاهای تولید داخل هستند، افزایش قدرت خرید آنها به رونق تولید داخل می‌انجامد. از این‌رو می‌توان گفت رابطه تمام حلقه‌های این زنجیره در کنار یکدیگر از اهمیت خاصی برخوردار است و در نهایت رونق تولید و بهبود معیشت کارگر و ارتقای توان کارفرما، در گرو حمایت دولت است.

دریچه

سایه سنگین قراردادهای موقت بر روابط کار

مسیر اخراج کارگران برای کارفرمایان به‌قدری هموار است که آنها بعد از شنیدن صدای اعتراض کارگران، راه‌حل خاتمه دادن به اعتراضات را اخراج کارگران معترض - نه رسیدگی به مشکلات آنها - می‌دانند!

گاهی موقعیت کارگران در ایران به‌همین اندازه متزلزل است. آنها به‌راحتی اخراج می‌شوند و هیچ‌چیز، حتی سابقه کاری‌شان هم نمی‌تواند خطر اخراج را از آنها دور کند. از این دست اخراج‌ها البته بسیار است. باوجود چنین موقعیت متزلزلی، کارگران چگونه می‌توانند از حقوق خود دفاع کنند؟

واقعیت این است که آسان بودن مسیر اخراج کارگران عملا امکان مطالبه‌گری جدی را بر آنها بسته و کمتر کارگری حاضر می‌شود برای پیگیری مطالبات بحق خود، پا پیش بگذارد؛ که این‌همه نتیجه رواج قراردادهای موقت است. وقتی دادنامه۱۷۹ دیوان عدالت اداری به قراردادهای موقت مشروعیت بخشیده، کارفرما به‌راحتی می‌تواند به این بهانه که قرارداد کارگری تمام‌شده، او را از کار اخراج کند.

آیا کارگری که به‌دلیل پیگیری حداقل حقوق قانونی خود اخراج می‌شود، برای بازگشت به کار موردحمایت مراجع قانونی قرار می‌گیرد؟ آیا اداره کار می‌تواند از کارگر قرارداد موقت با سابقه ۲۰ ساله که از کار اخراج شده، حمایت و حکم بازگشت به کار او را صادر کند؟ محسن باقری، عضو کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران در پاسخ به این سوال به ایلنا گفت: اداره کار فعلا چنین حمایتی از کارگر اخراج‌شده انجام نمی‌دهد. البته برای یکی، دو نفر از اعضای شورای اسلامی کار چنین مشکلی پیش آمد و نمایندگان کارگری توانستند با مقاومت خود، جلوی اخراج آنها را بگیرند و قراردادشان را تمدید کنند. این موارد البته استثناست و به‌طورمعمول چنین اتفاقی نمی‌افتد و کارفرما می‌تواند با اتمام قرارداد کار، کارگر را با هر سابقه‌ای که دارد، اخراج کند.

به‌گفته باقری، قراردادهای موقت در کارهای مستمر ، اخراج کارگران را برای کارفرمایان آسان کرده و آنها به‌راحتی پس از پایان قرارداد، قطع همکاری را اعلام می‌کنند.

وی با اشاره به تصویب آیین‌نامه تبصره یک ماده ۷ قانون کار، گفت: اگرچه این آیین‌نامه در سال ۹۸ برای ارتقای امنیت شغلی کارگران به تصویب رسید و حداکثر زمان قراردادهای موقت ۴ سال تعیین شد اما این آیین‌نامه تاکنون اجرایی نشده و مشکل قراردادهای موقت در کارهای مستمر همچنان پابرجاست.

به گفته این فعال کارگری تا مشکل قراردادهای موقت حل نشود، نمی‌توان انتظار اجرای قانون کار را داشت.

باقری گفت: وقتی دادنامه ۱۷۹ دیوان عدالت اداری، قراردادهای موقت در کارهای مستمر را قانونی اعلام کرده، چگونه می‌توان امیدوار بود که با اقداماتی مانند افزایش بازرسان کار، قوانین، ضمانت اجرایی پیدا کنند؟

وی افزود: باوجود قراردادهای موقت، عملکرد بازرسان کار، خیلی نمی‌تواند امیدوارکننده باشد. تا زمانی که ساختار این‌چنین به‌ضرر کارگران است حتی بازرسی‌ها هم قابل دفاع نیستند. گاهی اوقات بازرسان کار به‌جای بازدید از کارگاه و سنجیدن شرایط و روابط کار حاکم بر کارگاه به دفتر معاون اداری می‌روند و گزارش خود را طبق صحبت‌های او تنظیم می‌کنند و در نتیجه همه‌چیز به‌نفع کارفرما تمام می‌شود؛ بنابراین نه کارگران توان دفاع از خود را دارند و نه بازرسان می‌توانند ضامن خوبی برای اجرای قوانین باشند.

با این اوصاف، هیچ راهی برای ایستادن مقابل کارفرمایان متخلف وجود ندارد و مراجع قانونی نمی‌توانند در مقابل کارفرمایانی که کارگران قرارداد موقت خود را اخراج می‌کنند، بایستند.

بازرسی کار نمی‌تواند ضمانت خوبی برای اجرای مفاد حمایتی قانون کار باشد و تشکل‌های قانونی نیز از قدرت کافی برخوردار نیستند و علت اصلی تمام اینها، رواج قراردادهای موقت در کارهای مستمر است. تا زمانی که مشکل قراردادهای موقت به‌طور اساسی حل نشود، موقعیت کارگران هم تغییری اساسی پیدا نخواهد کرد.

روی خط آمار

بیکارترین استان‌های کشور کدامند؟

براســاس خروجی داده‌های آمــاری مرکز آمار ایــران در زمینه نرخ بیکاری کشــور در فصل پاییز ۱۴۰۰، استان‌های هرمزگان، کرمانشاه و لرستان به ترتیب با نرخ بیکاری ۱۵.۳، ۱۳.۲ و ۱۲.۸ درصد بالاترین آمار بیکاری کشور را در اختیار دارند.

به گزارش آتیه‌آنلاین، نرخ بیکاری در استان‌های هرمزگان و کرمانشاه در مقایسه با فصل مشابه سال قبل (پاییز ۱۳۹۹) روند افزایشــی داشــته، این در حالی اســت که نرخ بیکاری در لرستان در مقایسه مدت مشــابه فصل‌های پاییز ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰ روند کاهشی را نشان می‌دهد.

براســاس آمــار و اطلاعــات موجــود در طــرح آمارگیری نیروی کار، در پاییز ۱۴۰۰ اســتان‌های خراســان رضوی، زنجان و آذربایجان شــرقی نیز به ترتیب بــا ۵.۳، ۵.۸ و ۶.۱ درصــد کمترین نرخ بیکاری را در سطح کشور به خود اختصاص داده‌اند و این در صورتی اســت که شاخص نرخ بیکاری در استان خراسان رضوی نسبت به پاییز ۱۳۹۹ روند افزایشــی را به ثبت رسانده و در استان‌های زنجان و آذربایجان شــرقی این شــاخص، سیر کاهشی را تجربه کرده است.

گفتنی اســت شــاخص نرخ بیکاری در اســتان تهران به‌عنوان پرجمعیت‌ترین اســتان کشــور در پاییز ســال ۱۴۰۰ معادل ۶.۹ درصد اعلام شده که با ثبت ۱.۱ درصد افزایش در طول یک‌سال گذشته به ۷.۹ درصد رسیده که یک درصد از میانگین نرخ بیکاری در کل کشور پایین‌تر است.

برمبنای اعلام مرکز آمار ایران در زمینه شاخص نرخ بیکاری و تغییرات آن در یک ســال منتهی به پاییز ۱۴۰۰، این نرخ در کل کشــور در پاییز ســال گذشــته ۹.۴ درصد اعلام شده که با سیر نزولی در پاییز امسال به عدد ۸.۹ درصد رسیده است.

کاهش نرخ بیکاری در پاییز ۱۴۰۰

بررســی نرخ بیکاری جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر در فصل پاییز امســال نشــان می‌دهد ۸.۹ درصد جمعیت فعال کشــور بیکار بوده‌اند. همچنین نرخ بیکاری کل کشــور بین ۸.۵ درصــد تا ۹.۳ درصد بــا نقطه مرکزی ۸.۹ درصد به‌دســت آمده، این در حالی است که میانگین نرخ بیکاری کشور تا پیش از این ۹.۶ درصد بوده است.

نتایــج جدیدترین گزارش مرتبط با نرخ بیکاری در کشور حاکی از این است که نرخ بیکاری در بین زنان نســبت به مردان و در نقاط شــهری نسبت به نقاط روستایی بیشتر بوده است. همچنین بررسی روند تغییرات بیکاری کل کشــور حاکی از آن است که این شــاخص، نســبت به فصل مشابه سال قبل (پاییز ۱۳۹۹) ۰.۵ درصد کاهش داشته است.

اثرگذاری شــاخص‌های بازار در سیاســت‌های اشتغال

شــاخص‌های کلیدی بازار کار ماننــد نرخ انواع بیــکاری، نــرخ مشــارکت، عرضه جدیــد نیروی کار، خالــص اشــتغالزایی، فاصلــه بیــن نرخ‌های بیکاری حســب ویژگی‌های مختلف (مانند ســن، جنســیت، ســواد و منطقه) و همچنین اشــتغال ناقص، شاخص‌هایی هســتند که در راستای بیان وضعیت و تحــولات بازار کار اثرگــذاری متفاوتی دارند و سیاســت‌گذاران این بخش با استناد به آمار مرتبط با این حوزه تصمیم‌ســازی را در دستور کار قرار می‌دهند.

براساس اســتاندارد تعریف شــاخص‌های بازار کار، نــرخ بیکاری درصــدی از جمعیــت مایل به اشــتغال بدون شغل است و در زمان وخامت اوضاع اقتصــادی و کمیــاب بودن موقعیت‌های شــغلی، انتظار افزایش نرخ بیــکاری وجود دارد. همچنین نرخ بیکاری، شــاخص مهمی است که از آن، برای تعیین سلامت اقتصاد در زمان تنظیم سیاست‌های پولی استفاده می‌شود.

سخن پایانی

تعریــف بیــکاری در ایران کمابیــش بر همین تصور اســتوار اســت که بیکار باید به‌صورت فعال به‌دنبال شــغل باشــد؛ یعنی کســی که دنبال کار نمی‌گردد بیکار نیســت و جمع جمعیت شــاغل و بیکار جامعــه نیروی کار را تشــکیل می‌دهند. در واقع «بیکار» کســانی هستند که شاغل نشده‌اند و آماده کار هســتند و اخیرا برای یافتن شغل، دست به جست‌وجو زده‌اند و این گروه همچنین اشاره به کســانی دارد که منتظر فراخوان برای بازگشت به شغلی که از آن اخراج شده بود، هستند.

نماینده پیشین مجلس در گفت‌وگو با صمت:

جنگ اقتصادی از جنگ نظامی دشوارتر است

گروه گفت‌وگو
editor@smtnews.ir

یک نماینده پیشین مجلس معتقد است اگر دولت ســیزدهم به‌دنبال این است که افقی دیگر در مقابل مردم ایران بگشــاید باید سراغ اصلاح نظام مالیاتی، پولی، مالی و همچنین گسترش سرمایه‌گذاری برود. در این صورت می‌توانیم امیدوار باشــیم چشــم‌انداز دیگری ایجاد شود؛ شرایطی که رسیدن به آن گرچه بسیار دشوار است اما غیرممکن نیست.

علی‌محمد احمدی که عضو هیات علمی دانشــگاه تربیــت مــدرس هم هســت درباره وضعیــت اقتصاد کشــور به صمت گفت: «باوجــود وعده‌هایی که برای کنترل قیمت‌ها داده شــد، کشــور شــرایط مناسبی نــدارد و باوجود تلاش‌ها مردم نتوانســتند نتیجه آن را در ســفره‌های خود ببینند و حتی با تورم کالاهای اساسی، سفره مردم کوچک‌تر شد.»

مشروح این گفت‌وگو را در ادامه می‌خوانید.

ما در ایران مدت‌هاست دچار عطش دستیابی به رشد بالای اقتصاد بوده و هستیم، به همین دلیل یکی از سیاســت‌های حمایتی ثابت انواع دولت‌ها پول‌پاشــی بوده، اما وقتی ساختار تولید در کشور به‌نحوی که باید، شــکل نگیرد، این پول‌پاشی نه‌تنها بخش واقعی اقتصاد را متاثر نمی‌کند که سبب می‌شود همه گروه‌ها نتوانند از مواهب آن بهره ببرند

سال ۱۴۰۰ با ثبت نامساعد برخی شاخص‌های کلان اقتصاد به پایان رسید. به‌نظر شما سال ۱۴۰۰ به‌عنوان نخستین سال کلیدداری دولت جدید از نظر اقتصادی چه تفاوت‌هایی نسبت به سال‌های قبل داشت؟

مهم‌ترین ویژگی ســال ۱۴۰۰ نســبت به ۴ سال گذشته ایــن بود که انتقال دولت در کشــور صــورت گرفت. به‌طور کلی در زمان انتقال قدرت، ساختار اداری کشور دچار رکود می‌شــود و حتی اجرای درست قوانین بودجه و برنامه هم تا حدودی زیر سوال می‌رود، زیرا دولت جدید هنوز نتوانسته خود را حاکم کند و دولت گذشته هم دیگر مسئولیتی ندارد. همین مســئله سبب شد کار مهمی در اقتصاد صورت نگیرد و به‌تبع آن تورم همچنان بیش از ۴۰ درصد و وضعیت رشد اقتصاد نامناسب است. ضمن اینکه اشتغال سخت‌تر شده و فاصله طبقاتی هم در حال بیشتر شدن است.

این شرایط یعنی وضعیت نامناسب شاخص‌های کلان اقتصاد در دهه ۹۰ بر کشــور حاکــم بود؛ با این حال انتظــار می‌رفت از فشــارهای ناشــی از تحریم خارج شــویم. چــرا همچنان تبعــات تحریم گریبان اقتصاد را رها نکرده است؟

دهه ۹۰ دهــه‌ای بود که طی آن اقتصاد ایران بحران‌های زیــادی را تجربه کرد. مشــکلات ســاختاری همواره وجود داشــت و تحریم هم کم و بیش حاکم بود، اما در این دوره با پدیده جدیدی مواجه بودیم که توانست ضربات سخت‌تری از جنگ با عراق بر کشــور ما وارد کنــد؛ به‌بیان دیگر وقایع دهه ۹۰ نشــان داد «جنگ اقتصادی» می‌تواند از درگیری نظامی هم دشــوارتر باشد، زیرا تحریم‌هایی که در این دهه بــه ما تحمیل شــد، تحریم‌هایی هوشــمند بودند که دقیقا بــه ضعف‌های اقتصاد مــا آگاه بودند و موفق شــدند از این ضعف‌ها بیشــترین بهره را ببرند. این در حالی اســت که در طول این دهه مشــکلات روی هم انباشت شدند و تقریبا کار از دســت دولت هم خارج شــد، به همین دلیل تا زمانی که ترامپ در کاخ ســفید بود، بیشترین فشار ممکن اقتصادی به کشــور وارد شــد. دولت جدید امریکا گرچه میانه‌روتر از دولت ترامپ اســت، اما فعالیت این دولت همزمان با انتقال قدرت در ایران بود که خود سبب شد گشایشی شکل نگیرد و در مقابــل رکود اقتصادی حتی از ســال‌های پیشــین هم بیشــتر شــد. باید توجه کنیم در این ســال گشــایش‌های نســبی در زمینه فروش نفت و میعانات گازی به‌وجود آمد. البته منظورم این نیســت که ما بــه ترازهای پیش از تحریم بازگشــتیم، اما از سطح فشارها به‌شــکل معناداری کاسته شد؛ به‌نحوی که می‌توان ادعا کرد سیاست فشار حداکثری از سوی واشنگتن کنار گذاشته شد. دولت جدید با قاطعیت وعده کنترل نرخ تورم به‌ویژه در زمینه کالاهای اساســی را داده بود اما در پایان ســال مشاهده شد وضعیت خانوارهای کشــور نه‌تنها بهبود نیافته، که بدتر هم شد. باید تاکید کنم موضوع فقط بی‌عملی دولت نیست، بلکه با تداوم تحریم‌ها، شــرایط خاص کشور و وجود انتظارات تورمی جامعه، ثباتی در بازارها شکل نگرفت.

علی‌محمد احمدی

درباره دلایل ساختاری وضعیت نامطلوب اقتصاد بارها صحبت‌ها شده، اما از مهم‌ترین علل می‌توان به عملکرد بانک‌ها به‌ویژه بانک‌های خصوصی، رشد بیش از حد نقدینگی و کاهش درآمدهای ارزی اشاره کرد

منظورتان از شرایط خاص کشور چیست؟

کشــورهایی کــه دچــار تحریــم اقتصــادی هدفمند یا بحران‌های شدید می‌شوند، یک آشفتگی را تجربه خواهند کرد. این آشــفتگی تا جایی است که نماگرهای اصلی مانند رشد اقتصاد، ســرمایه‌گذاری و صادرات دیگر تعیین‌کننده نیستند و به‌جای این شاخص‌ها برخی کالاها قرار می‌گیرند کــه می‌توانند نرخ تورم را بالا و پاییــن کنند. مثلا در ایران امروز، نرخ ارز، طلا یا مســکن به نماگرهــای اصلی اقتصاد تبدیل شــده‌اند و به جامعه ســیگنال می‌دهند که چه باید کرد. از آنجا که اینها، شــاخص‌های مناســبی برای بررسی عملکرد اقتصاد نیستند و پیام‌هایی که می‌دهند غیرواقعی است، حباب در بازار شکل می‌گیرد.

کدام بازارها شرایط بی‌ثبات‌تری را تجربه کردند و دلیل بی‌ثباتی آنها چه بود؟

برخــی گروه‌هــای کالایی چون گوشــت، روغــن و برنج در کالاهای اساســی و خودرو و مســکن رشــدی به‌مراتب چشــمگیرتر از انتظارات داشتند. باید توجه کنیم کالاهایی چون میوه یا برنج و تخم‌مرغ، مستقیما به سفره مردم مربوط هســتند و افزایش نرخ این دسته از کالاها سبب شده مردم شرایط دشوارتری نسبت به گذشــته داشته باشند. درباره دلایل ســاختاری وضعیت نامطلوب اقتصاد بارها صحبت‌ها شده، اما از مهم‌ترین علل می‌توان به عملکرد بانک‌ها به‌ویژه بانک‌های خصوصی، رشــد بیش از حــد نقدینگی و کاهش درآمدهای ارزی اشــاره کرد. همین عوامل ســبب می‌شود باوجود تغییر نسبی سیاســت‌های کاخ سفید باز هم شاهد ثبات در بازار کالاها و خدمات نباشیم.

آمارها نشــان می‌دهــد در پایان دهه ۹۰ ســرانه درآمــدی مــردم ۳۴ درصــد کاهش داشــته اســت. همچنیــن توزیع ثروت نابرابرتر از گذشــته شــده و همین گســل عظیــم طبقاتی را شــکل داده اســت. عدالت اجتماعی چگونه قربانی شد؟

ایــن تناقض را شــاید بتوانیــم در اغلــب اقتصادهای در حال گذار مشــاهده کنیــم. این دســته از اقتصادها اهداف بزرگی دارند و به‌دنبال دســت یافتن به دو شاخص مطلوب هســتند؛ رشد اقتصادی و عدالت اجتماعی. اگر اقتصادی از کارآیی اجرایی و عملیاتی یعنی نحوه قانون‌گذاری، شــیوه اجــرا و همچنین نظارت بر اجــرای صحیح که به حکمرانی خوب منجر می‌شود، برخوردار نباشد ۴ سناریو در مقابل آن وجود خواهد داشت؛ یا رشد قربانی عدالت می‌شود یا عدالت قربانی رشــد. از سوی دیگر ممکن است هر دو جهش کنند اما این اتفاق به‌شــکل ناکارآمــدی رخ می‌دهد، به‌نحوی که از نظر ســاختاری، اقتصاد تحلیل رفته است. گاه نیز ممکن اســت ایــن اقتصاد در حال گذر هم عدالــت را ببازد و هم به رشد دست نیابد.

برای جمهوری اســلامی به‌ویــژه در یکی دو دهه گذشته کدام یک در اولویت بود؟

ما در ایران مدت‌هاســت دچار عطش دســتیابی به رشد بــالای اقتصاد بوده و هســتیم، بــه همین دلیــل یکی از سیاســت‌های حمایتی ثابت انواع دولت‌ها پول‌پاشی بوده، اما وقتی ســاختار تولید در کشــور به‌نحوی که باید، شکل نگیرد، این پول‌پاشــی نه‌تنها بخش واقعــی اقتصاد را متاثر نمی‌کند که ســبب می‌شــود همه گروه‌ها نتوانند از مواهب آن بهره ببرند.

در این شــرایط وقتی نقدینگی رشــد می‌کند، به سمت بخش غیرمولد ســرازیر می‌شــود و به کاهش رشــد تولید هــم می‌انجامــد. تضعیف بخــش مولد به ســود نامولدها و ســوداگران خود به خــود بازتوزیــع ثــروت را ناعادلانه‌تر خواهد کرد. در این شــرایط اقتصاد با تحریم هم درگیر شد که خود به خود شــکاف‌ها را بیش از گذشــته کرد، به‌نحوی که فاصله طبقاتی به‌شــکل غیرقابل باوری رشد کرده است. در کشــور ما نقدینگی به‌دســت افرادی رســید که به‌جای هدایت این منابع به سمت تولید آن را به سمت فعالیت‌های واســطه‌گری بردند و این مهم بدون نظارت کافی به‌راحتی انجــام شــد. حتــی سیاســت‌های حمایتــی دولــت هم نتوانســت به هدف اصابت کند و بر شــدت رشــد نقدینگی افزود. شکســت پروژه‌هایی چون اختصاص ارز ترجیحی یا خصوصی‌سازی ناشی از همین مسئله بوده است. این موارد همگی اقدامات حاکمیتی هســتند که به اهداف خود دست نیافتند. در مقابل اقتصاد کشــور بیش از پیش نامولد شــد و بخش خصوصی موجود هم بیشــتر به‌دنبال کســب سود در کوتاه‌ترین زمان ممکن اســت، به همین دلیل نمی‌تواند موقعیت خود را تثبیت کند.

بحث‌های گوناگونی حول رشــد نقدینگی مطرح می‌شود. چگونه رشــد نقدینگی عدالت اجتماعی را به حاشیه می‌برد؟

به‌طور معمول رشــد نقدینگی باید به اندازه رشــد تولید ناخالص داخلی باشــد. البته این یک نسبت است و گاه لازم است بیشتر و گاه کمتر از آن باشد، اما در کشور ما نقدینگی ۴ برابــر تولید ناخالص داخلی رشــد کرد و در شــرایطی که یک نظام درســت بازتوزیع ثروت وجود نــدارد، مواهب آن نصیب اقلیتی ناچیز شد و مصائب آن گریبان اکثریت مردم را گرفــت. ضمن اینکه باید بپذیریم در ایران با پدیده عدالت اجتماعی احساســی برخورد می‌شود. گرچه در تمام اسناد بالادســتی بر مســئله عدالت و توزیع عادلانــه ثروت تاکید شــده، اما مسئولان به ســمت ایجاد یک نظام جامع تامین اجتماعــی نرفتند؛ نظامی که می‌تواند بــه بیکاران حداقل حقوق را بدهد و کاری کند که افراد در زمان بازنشســتگی از رفاه نسبی برخوردار باشند. در مقابل مسکن‌هایی به پیکره اقتصاد تزریق شــد که هدف آن بیشتر کنترل وضع موجود بود تا دگرگونی آن به سود رفاه عمومی؛ بنابراین به هر کدام از شاخص‌های عدالت که مراجعه کنیم اعم از ضریب جینی یا شــاخص فلاکت متوجه می‌شــویم ما اکنون در قیاس با گذشته با نابرابری‌های بزرگ‌تری مواجهیم.

دهــه ۹۰ و ســال ۱۴۰۰ هــم به پایان رســید. فکر می‌کنید می‌توان چشــم‌انداز دیگری برای اقتصاد و معیشت مردم ایجاد کرد؟

اقتصادهــای در حال توســعه معمولا از تجــارب خود به اندازه کافی درس نمی‌گیرند. در کشــور ما هم ســاختاری اصولی مبتنی بر آمایش ســرزمین وجود ندارد؛ ضمن اینکه حافظه اجرایی کشــور از حافظه عمومی هم ضعیف‌تر است و گاه فراموش می‌کند که اشــتباهاتش چه تبعات ســختی داشته است. غفلتی که معمولا در نظام تصمیم‌گیری وجود دارد ســبب می‌شود گشــایش‌ها چندان به چشم نیاید و در مقابل بحران‌ها با بیشترین اثرات در ذهن مردم باقی بمانند؛ وگرنه ما در دوره جمهوری اســلامی بارها گشــایش‌هایی ایجــاد کردیم. در پایان جنگ و با پذیــرش قطعنامه ۵۹۸ بســیاری از فشارهایی که روی کشور وجود داشت، برداشته شــد و فرصت‌های فراوانــی برای بهبــود وضعیت به‌وجود آمد که البته آن زمان هم از آن اســتفاده نشــد. یا در همین دهــه ۹۰ برجام بــه امضا رســید و به‌واقع گشــایش‌هایی در اقتصــاد شــکل گرفــت کــه نمی‌تــوان آن را کتمــان کرد. اکنون هم من فکر می‌کنم مهم‌ترین نقطه امید اقتصاد در کوتاه‌مدت، به فرجام رسیدن برجام و موفقیت مذاکرات وین اســت. این اقــدام زودتر از هر اقدام دیگــری می‌تواند وضعیت بهتری را در اقتصاد رقم بزند.

احیــای برجام اثرات کوتاه‌مدت دارد، با این حال می‌تواند به یک نقطه عطف تبدیل شود؟

از آنجایی که اصلاحات ســاختاری نیازمند صرف هزینه و انرژی فراوان اســت، تمایل چندانی به اجرای آن در میان مدیران دیده نمی‌شود. حتی در گذشته هم این عدم تمایل کاملا به چشــم می‌آمد. اقدامات هدفمند در کشور ما کمتر بــه اجرا می‌رســند و دولت‌ها به اداره اقتصاد نگاه سیاســی دارنــد. منظورم این یا آن دولت نیســت، بلکــه تقریبا همه دولت‌ها را می‌گویم. این نگاه سیاسی سبب می‌شود رویکرد دولت‌هــا در دوره اول یــک نــوع و در دوره دوم نوع دیگری باشــد. اینکه در کشــور هنوز راهبرد مشخص و هدفمندی وجود ندارد و از گذشــته عبرت‌گیری نشده، نشان می‌دهد ساماندهی اقتصاد در بلندمدت، محتمل نخواهد بود.

فکر می‌کنید در صــورت موفقیت مذاکرات وین چه تهدیدهایی برای اقتصاد وجود خواهد داشت؟

اکنون نرخ نفت به بیش از ۱۰۰ دلار در هر بشــکه رسیده اســت. اگر مذاکرات موفق باشــد ما با یک گشــایش مالی و بــزرگ مواجه خواهیم شــد و این می‌توانــد دوباره دولت را به ســمت سیاســت‌های موقت چون پول‌پاشی سوق دهد؛ سیاســت‌هایی که در نهایت با رشــد بی‌رویه نقدینگی و در مقابل آن گسترش بیش از اندازه بخش سوداگری، زمینه را برای بحران‌ها و تنش‌های اقتصادی پس از یکی دو سال آماده می‌کند.

چنانچه دولتمردان فعلی که برخی‌شــان سابقه مدیریت در دولت آقــای احمدی‌نژاد را هم دارند، از گذشــته درس گرفتــه باشــند، امروز که نرخ نفت به بیــش از ۱۰۰ دلار در هر بشــکه رســیده، می‌تواننــد با درآمدهــای حاصل از آن ســاختار اقتصاد کشور را دگرگون کنند، این در حالی است که چنانچه حمله روســیه به اوکراین و تنش‌های شرق اروپا ادامه داشــته باشد، زمینه برای توسعه چشمگیر صنعت گاز ایران هم فراهم خواهد شــد و حتی می‌توانیم بخشی از بازار همسایه شمالی را هم در اختیار بگیریم.

اگر بحث تنش شرق اروپا را هم کنار بگذاریم (گرچه یک امتیاز واقعی برای جمهوری اســلامی است) افزایش فعلی نرخ نفت می‌تواند انگیزه مذاکره‌کنندگان را دوچندان کند و چنانچه این امر به تنش‌زدایی و توافق منجر شود، گشایش ممکن خواهد بود.

با این همه تجربه درآمدهای افســانه‌ای دهه ۸۰ نشــان داد اگــر صرفا پول‌پاشــی شــود و بــرای کنترل تــورم به گسترش واردات روی بیاورند، وضعیت کشور در فشارهای بعــدی شــکننده خواهد بــود و اقتصاد هــم از رمق خواهد افتاد.

اگر دولت ســیزدهم به‌دنبال این اســت که افقی دیگر در مقابل مردم ایران بگشــاید باید سراغ اصلاح نظام مالیاتی، پولی، مالی و همچنین گسترش سرمایه‌گذاری برود. در این صورت می‌توانیم امیدوار باشــیم چشــم‌انداز دیگری ایجاد شــود؛ شرایطی که رســیدن به آن گرچه بسیار دشوار است اما غیرممکن نیست.

آگهی فقدان سند مالکیت

آقای بیژن صندوقدار اصالتاً با اعلام مفقودی ســند مالکیت ملک مورد آگهی با تســلیم استشــهادیه گواهی امضاء شده ذیل شماره ۱۵۲۹۴-۱۴۰۰/۱۲/۴ دفترخانه ۱۵۳ تهران طی درخواست وارده ۳۱۲۷۵ مورخ ۱۴۰۰/۱۲/۴ تقاضای صدور المثنی سند مالکیت را نموده‌اند که مراتب در اجرای ماده ۱۲۰ آیین‌نامه قانون ثبت به شرح زیر آگهی می‌گردد: ۱ -نام و نام خانوادگی: آقای بیژن صندوقدار ۲- شماره پلاک: ۵۷۴۳ اصلی ۲۴ فرعی واقع در بخش ۰۴ تهران ۳ -علت مفقودی: مفقود ۴ -خلاصه وضعیت مالکیت: شش‌دانگ یک واحد تجاری به پلاک ثبتی ۲۴ فرعی از ۵۴۷۳ اصلی مفروز و مجزا شده از ۱ فرعی از اصلی مذکور قطعه ۲۳ در طبقه ۰ و واقع در بخش ۰۴ ناحیه ۰۰ حوزه ثبت ملک مولوی تهران استان تهران به مساحت ۱۶/۹۱ مترمربع واقع در سمت جنوبی همکف به‌انضمام انباری تجاری منضم قطعه ۲۳ به مساحت ۱۵/۲۶ مترمربع بنام بیژن صندوقدار فرزند ماشاالله شماره شناسنامه ۸۵۶ تاریخ تولد ۱۳۱۶/۱۲/۸ صادر از سمنان دارای شماره ملی ۴۵۶۹۰۴۲۷۱۶ با جزء سهم ۶ از کل سهم ۶ به‌عنوان مالک شش‌دانگ عرصه و اعیان با شماره مستند مالکیت ۲۶۰۶۹۳ تاریخ ۱۳۹۷/۶/۴ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۳۹ شهر تهران استان تهران موضوع سند مالکیت اصلی بشماره چاپی ۰۸۸۴۰۱ سری ب سال ۹۷ با شماره دفتر الکترونیکی ۱۳۹۷۲۰۳۰۱۰۴۲۰۳۰۴۱۳ ثبت گردیده‌است پلاک فوق با عنایت به گواهی دفتر املاک و دفتر بازداشتی در قید رهن و بازداشت نمی‌باشد لذا با توجه به اعلام فقدان سند مالکیت ملک فوق‌الذکر و درخواست صدور المثنی آن مراتب اعلام تا هرکس نسبت‌به ملک مورد آگهی معامله کرده که در قسمت چهارم این آگهی ذکر نشده یا مدعی وجود سند مالکیت نزد خود می‌باشد باید تا ۱۰ روز پس‌از انتشار آگهی به ثبت محل مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله تسلیم نماید و اگر ظرف مهلت مقرر اعتراض نرسد و یا در صورت اعتراض اصل سند مالکیت یا سند معامله ارائه نشود اداره ثبت المثنی سند مالکیت را طبق مقررات صادر و متقاضی تسلیم خواهد کرد نشانی ثبت محل :خیابان شیخ هادی نرسیده به خیابان جمهوری نبش کوچه رجب‌بیگی پلاک ۳۶۶ اداره ثبت اسناد و املاک مولوی ۴ شناسه آگهی: ۱۲۹۶۷۶۷
۱۰۰۴۱/م الف
رییس واحد ثبتی حوزه ثبت ملک مولوی تهران- الیاس صهبا

رشد نمایشی دستمزد و سفره خالی کارگران

مرضیه احقاقی
editor@smtnews.ir

کارگران از اهمیت ویژه و انکارنشدنی در فرآیند تولید بخش معدن و صنایع معدنی برخوردار هستند. فعالیت این افراد به سبب دشواری‌های ویژه و خطرات کار در حوزه معدن و صنایع وابسته به آن، از اهمیت بیشتری برخوردار است. در حالت کلی انتظار می‌رود این کارگران که به کلام از آنها با عنوان سرمایه‌های انسانی نیز یاد می‌شود، حداقل دغدغه‌ای درباره تامین معیشت خود نداشته باشند اما همین درخواست‌های حداقلی نیز تامین نمی‌شود. براساس مصوبات شورای‌عالی کار، حداقل دستمزد ماهانه امسال (یعنی حقوق پایه) برابر ۴ میلیون و ۱۷۹ هزار تومان تعیین شده است. یعنی نرخ حداقل پایه حقوق در مقایسه با سال گذشته رشد حدود ۵۷ درصدی داشته است؛ رقمی که شاید در نگاه نخست قابل‌توجه به‌نظر برسد. تاجایی که برخی فعالان صنعتی و اقتصادی یا صاحبان کسب‌وکارها با اعتراض نسبت به این درصد افزایش تاکید دارند که رشد ۵۷ درصدی یادشده، زمینه‌ساز موجی از تعدیل نیروی کار خواهد بود. با این وجود، فعالان کارگری ضمن رد این ادعا و اشاره به تورم قابل توجه اقتصادی کشور در دهه ۹۰ و شکاف عمیقی که میان حقوق کارگران از خط فقر ایجاد شده، همین رشد قیمتی را هم محدود می‌دانند. در واقع در این سال‌ها فشار عمیقی بر طبقه کارگر و دهک‌های پایین جامعه وارد شده که با افزایش حقوق و دستمزد در مقیاس موردبحث، قابل جبران نیست. فعالان کارگری ضمن اشاره به رقم تعیین‌شده برای سبد معیشت خانوار در سال گذشته که حدود ۹ میلیون تومان برآورد شده، تاکید دارند که در حال حاضر نیز دستمزد کارگران به‌مراتب پایین‌تر از حداقل‌هاست. به‌علاوه آنکه سهم نیروی انسانی از قیمت تمام‌شده تولید به مراتب محدود است، درنتیجه نباید به بهانه واهی تعدیل، مانع تامین حداقل نیاز کارگران برای بقا شد.

عکس: صمت

> براساس قانون کار، حداقل مزد بدون آنکه مشخصات جسمی و روحی کارگران و ویژگی‌های کار محوله را موردتوجه قرار دهد، باید به اندازه‌ای باشد تا زندگی یک خانواده که تعداد متوسط آن توسط مراجع رسمی اعلام می‌شود را تامین کند

سفره همچنان خالی کارگران

حسین حبیبی، فعال کارگری و عضو هیات مدیره کانون عالی شوراهای اسلامی کار در گفت‌وگو با صمت و در ارزیابی افزایش حقوق مصوب کارگران برای سال جاری اظهارکرد: در قانون کار صراحتا تاکید شده که افزایش حقوق و دستمزد باید با توجه به نرخ تورم و سبد معیشت هر ساله افزایش یابد.

براساس ماده ۴۱ قانون کار کشور، شورای عالی کار همه ساله موظف است میزان حداقل مزد کارگران را برای نقاط گوناگون کشور یا صنایع مختلف با توجه به معیارهای مشخص تعیین کند. بدین ترتیب حداقل مزد کارگران باید با توجه به درصد تورم اعلامی از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، تعیین شود. علاوه بر این حداقل مزد بدون آنکه مشخصات جسمی و روحی کارگران و ویژگی‌های کار محول شده را موردتوجه قرار دهد، باید به اندازه‌ای باشد تا زندگی یک خانواده، که تعداد متوسط آن توسط مراجع رسمی اعلام می‌شود را تامین کند.

این فعال کارگری افزود: رقم اختصاص یافته به سبد معیشت ۸ میلیون و ۹۷۲ هزار تومان برآورد شده است. از مقایسه این رقم با حقوق تعیین‌شده برای کارگران در سال جاری در می‌یابیم که هنوز هم مزد مصوب برای کارگران به مراتب کمتر از تامین حداقل نیازهای آنهاست.

بی‌توجهی به قانون

حبیبی گفت: با توجه به ظرفیت‌های قانونی و تاکید متن صریح قانون بر تامین نیازهای یک خانواده باید به‌دنبال آن باشیم که حداقل حقوق کارگران با سبد معیشت همخوانی داشته باشد. اما متاسفانه هنوز این خواسته بحق و قانونی فعالان کارگری محقق نشده و با بهانه‌های واهی همچون حفظ موقعیت‌های شغلی و ظرفیت‌سازی برای بقای کارگران در کار، از اجرای چنین مقرراتی جلوگیری به عمل می‌آید.

این فعال کارگری افزود: در حال حاضر و با توجه به رشد مصوب حقوق، به میزان محدودی به قدرت خرید خانواده‌ها افزوده می‌شود اما این رقم مطلوب نمایندگان کارگری نیست. وی درباره اعتراض برخی کارفرمایان مبنی بر اینکه رشد دستمزد به منزله ایجاد موجی از بیکاری یا تعدیل در جامعه خواهد بود و این ابهام که با افزایش دستمزد کارگران شاهد رشد قابل‌توجه قیمت تمام‌شده تولید خواهیم بود، گفت: این دیدگاه به هیچ عنوان پذیرفته شده نیست و حتی با تجربیات گذشته نیز سازگاری ندارد. در طول سال‌های گذشته میزان افزایش دستمزد کارگران به مراتب پایین‌تر از نرخ تورم سال گذشته آن بوده، با این وجود، همچنان شاهد تعدیل یا اخراج کارگران بوده‌ایم. میزان اشتغال به‌کار نیز در کشور رشد نداشته است پس صاحبان کسب‌وکارها نمی‌توانند با چنین بهانه‌های واهی، اقدام به سرکوب دستمزد کنند.

وی عنوان کرد: حتی این رشد دستمزد را نباید علت افزایش قیمت محصولات مختلف در بازار دانست. کما اینکه در ۲ سال اخیر و با وجود افزایش محدود دستمزد کارگران در مقایسه با نرخ تورم، بهای فروش تمام محصولات در بورس کالا، رشد قابل‌توجهی یافته است. قیمت اغلب محصولات مصرفی خانوار، بیش از ۱۰۰ درصد افزایش داشته؛ بنابراین از یک‌سو موج گرانی‌ها را نباید به دستمزد کارگران نسبت بدهیم و از سوی دیگر، این افزایش محدود حقوق نباید به بهانه‌ای برای اخراج و تعدیل کارگران بدل شود.

تشدید اعتراضات کارگری

عضو هیات مدیره کانون عالی شوراهای اسلامی کار افزود: قشر کارگر در طول سال‌های اخیر از نظر معیشتی تحت فشار قابل‌توجهی بوده است. تداوم این فشارها بر کارگران زمینه تشدید اعتراضات و اعتصابات کارگری را فراهم می‌کند. درنتیجه تداوم این اعتراضات، کارگران به افزایش حداقل دستمزد رضایت نخواهند داد و کارفرمایان ناچار خواهند بود با افزایش حداکثری دستمزدها موافقت کنند.

حبیبی خاطرنشان کرد: قانون کار، میزان حداقل حقوق و دستمزد را برای هر سال تعیین می‌کند؛ یعنی پرداختی کارگران نباید از حداقل حقوق و دستمزد تعیین‌شده طبق قانون کار کمتر باشد اما سقف حقوق و دستمزد باز است. درنتیجه این موج اعتراضات کارگری و بی‌توجهی به تامین نیاز این قشر، ما را به سمتی می‌برد که کارگران انتظار افزایش حداکثری حقوق و دستمزد را داشته باشند.

وی درباره اینکه چرا درخواست قانونی فعالان کارگری مبنی برای افزایش واقعی حقوق و دستمزد و تطابق آن با سبد معیشت خانوار اجرایی نمی‌شود، گفت: شورای عالی کار، یک شورای ۳ جانبه متشکل از نماینده دولت، کارگر و کارفرماست. تصمیمات این شورا با کسب حداکثر آرا مصوب می‌شود. جلسه این شورا با حضور ۷ نفر از نمایندگان رسمیت می‌یابد و با کسب حداکثر آرا، موارد مختلف تصویب می‌شوند. کارفرمای دولتی و خصوصی، همیشه در اکثریت هستند. درنتیجه همواره خواسته کارفرمای بخش دولتی و خصوصی بیشترین رای را می‌آورد. کما اینکه در تصویب افزایش ۵۷ درصدی حقوق پایه نیز همچنان خواسته کارفرمایان به نمایندگان کارگری، ارجحیت داشته است.

> حقوق کارگران در کارگاه‌های کوچک، حداکثر ۱۳ درصد از هزینه تمام‌شده تولید را به خود اختصاص می‌دهد، در حالی‌که این رقم در کارگاه‌های بزرگ، حدود ۳ درصد برآورد می‌شود

شکاف عمیق بین دستمزد و هزینه

بهرام حسنی‌نژاد، فعال کارگری در گفت‌وگو با صمت و در ارزیابی افزایش حقوق تعیین‌شده برای سال جاری گفت: افزایش حقوق و دستمزد براساس تورم سال گذشته تعیین می‌شود. یعنی قرار است رقم تعیین‌شده برای دستمزد در ابتدای هر سال، میزان ضرر کارگران و مزدبگیران را جبران کند. در همین حال مقداری نیز به آن افزوده شود تا زندگی کارگران در طول سال بگذرد. با این وجود در طول سال‌های گذشته این قانون اجرایی نشده و میزان دستمزد کارگران متناسب با تورم سالانه رشد نداشته است. همین موضوع نیز شکافی عمیق میان دستمزد کارگران با تامین حداقل نیازهای روزمره آنها ایجاد کرده است.

این فعال کارگری افزود: براساس اطلاعات منتشرشده از سوی بانک مرکزی و مرکز آمار، میزان تورم بسیاری از اقلام خوراکی و مصرفی مردم در طول یک سال گذشته، به مراتب بیشتر از افزایش حقوق و دستمزد تعیین شده برای سال جاری است. در واقع باید بپذیریم رقم تعیین‌شده برای حقوق و دستمزد، پاسخگوی نیاز زندگی کارگران نیست؛ یعنی افزایش دستمزد بدون توجه به مسائلی همچون تامین مسکن کارگران و مسائل بهداشتی خانوارها که به‌طور دائم با رشد قیمت روبه‌رو است، تعیین شده و بسیاری از نیازهای ابتدایی خانوارها را تامین نمی‌کند.

وی تاکید کرد: به بیانی دیگر، این افزایش دستمزدها، به منزله سرهم‌بندی مشکل، در عین بی‌توجهی به چالش‌های اساسی زندگی کارگران است. متاسفانه سیستم مدیریتی کشور درباره تامین اشتغال، مسکن و تامین رفاه مردم، پاسخگو نیست؛ درنتیجه همیشه و به‌طور فزاینده با افت سطح زندگی کارگران یا کاهش رفاه مردم روبه‌رو هستیم.

حذف رانت‌خواران، راهکار اصلی

حسنی‌نژاد تاکید کرد: راهکار درست در چنین موقعیتی، اجرای اصلاحات بنیادی یعنی محدود کردن سرمایه‌داری و دلالی، محدود کردن رانت‌خواری، انتقال منابع مالی کشور به سمت کسب‌وکارهای مولد و همچنین ایجاد ساختاری عدالت‌محور برای تمامی اقشار جامعه است. اما تا زمانی که سیاست فربه کردن سرمایه‌داران و دلالان در کشور ادامه داشته باشد، به‌طور دائم با پدیده فقیر شدن هرچه بیشتر مردم و به‌ویژه زحمتکشان روبه‌رو خواهیم بود. این فعال کارگری خاطرنشان کرد: سهم دستمزد نیروی کار از هزینه تمام‌شده تولید محدود است؛ بنابراین ترویج این نگاه که افزایش دستمزد به منزله رشد موج بیکاری در کشور است، دروغی بزرگ است. حقوق کارگران در کارگاه‌های کوچک حداکثر ۱۳ درصد از هزینه تمام‌شده تولید را به خود اختصاص می‌دهد. این رقم در کارگاه‌های بزرگ حدود ۳ درصد برآورد می‌شود. این اعداد چطور می‌تواند نرخ تورم قابل‌توجهی که هر ساله بر زندگی مردم تحمیل می‌شود را پاسخگو باشد؟

حسنی‌نژاد در پایان گفت: با توجه به موارد یادشده از سیاست‌گذاران انتظار می‌رود به جای کنترل حقوق و دستمزد کارگران و اعمال فشار بیشتر بر سفره مردم، راهکارهای دیگری بیندیشند. در درجه نخست باید علت اصلی چالش‌های اقتصادی و تورم روزافزون کشور شناسایی و برای رفع آن برنامه‌ریزی شود. در ادامه با کاهش وابستگی تولید داخلی به ارز، باید زمینه کنترل قیمت‌ها را فراهم کرد. همان‌طور که پیش‌تر هم اشاره شد، گسترش دلالی و رانت‌خواری در طول سال‌های گذشته زمینه رشد قابل‌توجه بهای محصولات مختلف را در کشور فراهم کرده است؛ چالشی که کارگران و اقشار ضعیف جامعه ناچار به تحمل آن هستند. در چنین شرایطی، اینکه افزایش ناچیز حقوق کارگران عامل گرانی یا بیکاری نامیده شود، دروغ و ترویج شارلاتانیسم است.

سخن پایانی

حقوق و دستمزد کارگران در ابتدای هر سال و براساس تورم سال گذشته تعیین می‌شود، با این وجود در طول سال‌های گذشته همواره میزان دستمزد کارگران کمتر از تورم بوده است. در واقع سود اصلی کار کارگران به جیب صاحبان سرمایه یا متولیان کسب‌وکارها می‌رود. با وجود سفره خالی کارگران، همواره صدای اعتراض صاحبان سرمایه بلند است. این درحالی است که با وجود شکاف سنگینی که میان حقوق و دستمزد کارگران با تورم وجود دارد، رشد ۵۷ درصدی حقوق پایه، پاسخگوی تامین نیاز خانوارها نخواهد بود.

یادداشت

استثمار کارگران تطهیرشدنی نیست

مرضیه احقاقی
روزنامه‌نگار

معنای کارگر در کشور ما ریشه در فرهنگ دارد و برداشتی که از آن به ذهن متبادر می‌شود با معنای حقوقی آن تفاوت دارد. بسیاری از افراد جامعه وقتی سخن از کارگر به میان می‌آید، کسانی را به ذهن می‌آورند که کار فیزیکی انجام می‌دهند، از کار در یک واحد تولیدی گرفته تا نیروی خدماتی شرکت‌ها.

کارگران اغلب در قالب افرادی آبرومند اما کم‌توان مالی تصویرسازی می‌شوند. کسانی که گذران روزمره در روزهای سخت و شرایط نامساعد اقتصادی، برایشان دشوارتر می‌شود. بدین‌ترتیب این قشر به چالش‌های مالی تقلیل داده می‌شوند. اما در مفهوم حقوقی، زمانی که یک شخص خصوصی برای شخص خصوصی دیگر (حقیقی یا حقوقی) کار می‌کند، تحت شمول قانون کار قرار می‌گیرد و می‌توان از عنوان کارگر برای آن استفاده کرد؛ بنابر این تعریف، بسیاری از ما که ضمن قانون کار مشغول به‌کار هستیم، متفاوت از نوع فعالیت خود، در رده کارگران قرار می‌گیریم.

با این وجود باید اقرار کرد که در طول سال‌های گذشته عموم کارگران در جامعه ما از موقعیت اقتصادی مناسبی برخوردار نبوده‌اند. شدت گرفتن مشکلات اقتصادی طی یک دهه گذشته و تورم روزافزون، زمینه گسترش فقر را در جامعه فراهم کرده که در درجه نخست و با شدت بیشتری گریبان جامعه کارگری را می‌گیرد.

این مشکلات در حالی زندگی و زیست طبقه کارگر را تحت‌تاثیر قرار می‌دهد که کارگران نقشی اساسی در تولید ثروت بر عهده دارند. در شرایطی کارگران ارابه‌های تولید را به حرکت درمی‌آورند که خود سهمی ناچیز از ثروت‌های حاصل از آن را کسب می‌کنند.

در طول سال‌های گذشته، اتحادیه‌ها و سندیکاهای کارگری در بسیاری از کشورها توانسته‌اند با بیان چالش‌ها، مشکلات و مطالبه حقوق کارگران، امتیازاتی را برای این طبقه به دست آورند. بدین‌ترتیب برخی کشورها هرچند محدود به سمت ارتقای سطح دستمزدها و تقسیم عادلانه‌تر سود پیش رفته‌اند. اما این درخواست‌ها در کشور ما محلی از اعراب نداشته و ندارد. تا جایی‌که هنوز هم کارگران دغدغه نان شب دارند. در همین حال هر روزه شاهد شدت گرفتن شکاف اقتصادی در سطح جامعه هستیم.

در چنین شرایطی هر بار که سخن از افزایش حقوق و دستمزد به میان می‌آید، صدای طبقه صاحب سرمایه یا وابستگان و حامیان منافع‌شان بلند می‌شود، که تولید ضرر است. یا این رشد دستمزد به منزله موج عظیم بیکاری و تعدیل نیرو خواهد بود. گویی کارگری که برای تامین حداقل نیازهای روزمره خود در جنگ است، حال باید بین دوراهی زندگی و شغل انتخاب کند. البته که این پایان کار نیست، چراکه همین صاحبان کسب‌وکارها با تاکید بر نبود بهره‌وری نیروی کار در ایران، فشار مضاعفی را به کارکنان خود وارد می‌کنند. گویی این روزها، استثمار هر روزه کارگران با عناوینی همچون افزایش بهره‌وری تطهیر می‌شود.

در چنین شرایطی، بخش عظیمی از جامعه در این روزهای سخت به مطالبات روزمره تقلیل پیدا کرده‌اند، گویی بخش قابل‌توجهی از مردم از فرآیند زندگی جامانده‌اند. البته هنوز بخشی از آنها تلاش دارند تا خود را به زندگی گره بزنند، با قدرت و امید ادامه دهند و راوی قصه خودشان باشند. هانا آرنت، فیلسوف آلمانی معتقد بود قلمرو زحمت آغاز و پایانی ندارد. انسانی که تحت‌تاثیر شرایط اقتصادی به تامین معاش تقلیل می‌یابد، پوچ و بی‌دنیا خواهد شد.

یا به بیانی دیگر، انسان زحمت‌کش به ناچار محدود به تداوم بقا می‌شود و انسان‌بودگی خود را از دست خواهد داد؛ در چنین شرایطی، کنترل مسیر زندگی و افکار انسان‌ها سهل می‌شود. به همین دلیل نیز نباید کارگران را به انسان‌هایی فقیر و به حداقل‌های تامین معیشت تقلیل داد. هرچند تحقق این هدف نیازمند تامین حداقل نیازهای این افراد است؛ رویایی که نه‌تنها با آن فاصله بسیاری داریم، بلکه افراد بسیاری نیز مانع تحقق آن می‌شوند.

در ناحیه فولادسازی و ریخته‌گری مداوم انجام شد

ثبت ۳ رکورد پیاپی در تولید روزانه ذوب فولاد مبارکه

شرکت فولاد مبارکه سال جاری را با قدرت آغاز کرده است. مدیر ناحیه فولادسازی و ریخته‌گری مداوم شرکت فولاد مبارکه با اشاره به رکوردشکنی‌های این مجموعه از نخستین روزهای آغاز به کار آن گفت: در سال جاری برای سومین‌بار پیاپی، رکورد ذوب‌ریزی روزانه در واحد فولادسازی و ریخته‌گری مداوم فولاد مبارکه شکسته شد.

به گزارش ایراسین، قاسم خوشدل‌پور، مدیر ناحیه فولادسازی و ریخته‌گری مداوم شرکت فولاد مبارکه در بازدید مدیرعامل و معاونان و مدیران شرکت فولاد مبارکه از نواحی فولادسازی و ریخته‌گری مداوم و آهن‌سازی این شرکت، با بیان اینکه در سال جاری برای سومین‌بار پیاپی رکورد ذوب‌ریزی روزانه در واحد فولادسازی و ریخته‌گری مداوم فولاد مبارکه شکسته شد، اظهارکرد: در یازدهمین روز فروردین امسال رکورد روزانه ۱۵۳ ذوب، در دوازدهمین روز فروردین، رکورد روزانه ۱۵۵ ذوب و در سیزدهمین روز فروردین، رکورد ۱۶۰ ذوب روزانه در ناحیه فولادسازی و ریخته‌گری مداوم شرکت فولاد مبارکه شکسته شد.

وی ادامه داد: نقش واحد مواد اولیه با تلاش واحدهای خرید و آهن‌سازی، واحدهای پشتیبانی مانند حمل‌ونقل، انرژی و سیالات، مدیریت‌های مختلف، واحد کنترل کیفی، کارکنان واحد فولادسازی و بسیاری دیگر از همکاران در چنین رکوردهایی بسیار پررنگ است.

مدیر ناحیه فولادسازی و ریخته‌گری مداوم شرکت فولاد مبارکه افزود: وقتی درباره رکوردشکنی تولید و ۱۶۰ ذوب روزانه صحبت می‌کنیم، یک دنیا معنا پشت این اعداد و کلمات است، چراکه برای دستیابی به این رکورد، همه قسمت‌های شرکت فولاد مبارکه در حال حمایت از واحد فولادسازی هستند تا این افتخارات رقم بخورد. خوشدل‌پور تصریح کرد: با برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده روزبه‌روز در حال بهبود رکوردهای تولید هستیم اما هیچ‌گاه رعایت مسائل ایمنی را فدای سرعت و افزایش تولید نخواهیم کرد، چراکه صنعت فولادسازی یک صنعت سرمایه انسانی‌محور بوده و سلامت سرمایه انسانی برای ما از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. وی در پایان تاکید کرد: کارکنان فولاد مبارکه برای رکوردشکنی‌های سال جدید، فعل خواستن را صرف کردند و من شاهد این موضوع هستم که در روزهای رکوردشکنی در کارگاه همه در حال تلاش شبانه‌روزی برای رسیدن به هدفی مشخص و مشترک هستند، چراکه اولا به خودباوری رسیده‌اند و دوما در برنامه‌ریزی‌ها ابتکاراتی را به خرج داده‌اند تا به این زودی شاهد رکوردهایی فراتر از رکورد موجود در حوزه تولید باشیم.

از سکوت تا اعتراض به افزایش حقوق و دستمزد

کارگران ساکت و بی‌دفاع

تحلیل و قضاوت درباره هر شرایطی نیازمند ذهنی باز و شنیدن تمام نظرات موافق و مخالف است. بحث افزایش حقوق و دستمزدها برای سال جدید هم نمی‌تواند از این قضیه مستثنا باشد. با این حال، به‌سادگی نمی‌توان کارگران و مدافعان‌شان را به گفت‌وگو ترغیب کرد. برای بررسی این موضوع، باید سراغ کارگران می‌رفتیم اما یافتن آنها ساده نبود. آنها تا زمانی که حادثه‌ای پیش نیاید و همکاران‌شان جان خود را از دست نداده باشند، در سایه هستند. بسیاری از کارفرماها هم از ارائه شماره کارگران خود دریغ می‌کنند و اگر هم بتوان با یکی از آنها تماس گرفت یا فرصت صحبت ندارند یا جرات آن را. تلاش برای تماس با کارشناسان اقتصادی و اجتماعی هم به نتیجه نرسید. یک نفر خود را صاحب‌نظر ندانست و دیگری کمبود فرصت را بهانه کرد. در نهایت سومین کارشناس هم که از اساتید اخراج‌شده دانشگاه بود و تخصص در کاهش فقر و سیاست‌گذاری افزایش برابری اجتماعی داشت، پس از شنیدن سوژه گفت‌وگو، صلاح را در سکوت دید. به‌ناچار برای تحلیل این موضوع، فقط به نظرات کارفرمایان معدنی بسنده کردیم اما سکوت سنگین کارگران و مدافعان آنها به‌وضوح می‌تواند معنایی فراتر از هزار سخن داشته باشد؛ سخنانی ناگفته که رعایت انصاف بدون شنیدن آنها ممکن نیست.

عکس: صمت

راهی به اعماق

«راهی به اعماق» یکی از فراوان کتاب‌هایی است که به توصیف زندگی معدنچیان معادن زغال‌سنگ پرداخته است.

جورج اورول در این کتاب به ترسیم زندگی اجتماعی، فرهنگی و اجتماعی شهروندان بریتانیا می‌پردازد.

«راهی به اعماق» که ۲ سال پیش از شروع جنگ جهانی دوم انتشار یافته، بخش‌های زیادی از مطالب خود را صرف توصیف وضعیت کار و زندگی معدنچیان زغال‌سنگ، جنگ ثروت و اهمیت زغال‌سنگ در نظام اقتصادی آن زمان می‌کند.

اورول در ابتدای فصل دوم این کتاب می‌نویسد: «تمدن ما، به‌گفته چسترتون (جامعه‌شناس و فیلسوف انگلیسی)، خیلی بیشتر از آنچه برای ما قابل‌فهم است، به زغال وابسته است. ماشین‌هایی که ما را زنده نگه می‌دارند و ماشین‌هایی که ماشین‌ها را می‌سازند، همه به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم به زغال‌سنگ بستگی پیدا می‌کنند. در سوخت‌وساز تمدن غرب، «معدنچی زغال‌سنگ» فقط نسبت به کشاورز اهمیت کمتری دارد».

او در بخش دیگری از کتاب خود به توصیف شرایط دشوار کار معدنچیان زغال‌سنگ می‌پردازد: «... امکان ندارد بتوانید به تماشای کار معدنچیان زغال بایستید و در خود نسبت به آنها و صلابت‌شان احساس حسادت و غمناکی نکنید. کار آنها کاری توان‌فرسا است؛ کاری است ورای قدرت انسانی که به‌وسیله انسان‌های عادی انجام می‌شود. آنها تنها مقادیر قابل‌توجهی زغال‌سنگ جابه‌جا نمی‌کنند، بلکه این کار را با شرایط بدنی خاصی انجام می‌دهند که دشواری آن ۲، ۳ برابر می‌شود. کارگران مجبورند تمام‌وقت روی زانو باشند. امکان راست کردن زانوها وجود ندارد و تمام فشار به عضلات بازو و شکم آنها وارد می‌شود. هیچ راهی هم وجود ندارد که انجام این کار را آسان‌تر کند».

نویسنده انگلیسی‌زبان، از دیگر مشکلاتی که معدنچیان هموطنش با آن مواجهند، نام می‌برد: حرارت زیادی که گاهی خفقان‌آور است، گرد و غباری که راه گلو و بینی را می‌بندد و صدای بلند نوار نقاله و ماشین‌های مورداستفاده که با آلودگی صوتی خود، تحمل شرایط را دشوارتر می‌کنند.

دو سناریوی پیش‌رو

مدیرعامل شرکت زغال‌سنگ نگین طبس، افزایش حقوق و دستمزد به‌شیوه کنونی را نگران‌کننده نامید. حجت‌الله دریانی در گفت‌وگو با صمت عنوان کرد: به‌طور کلی دو سناریو در پیش داریم و برای درک اثرات مصوبه شورای عالی کار باید به بررسی سناریوها پرداخت.

در سناریوی اول، سالی تورمی خواهیم داشت و جز رشد دستمزد، نقطه فروش محصولات معدنی هم افزایش خواهد یافت. در این حالت، مشکل خاصی برای شرکت‌ها پیش نمی‌آید و به موازات افزایش هزینه‌های‌شان، درآمدهای بیشتری هم خواهند داشت. اما در این صورت، کل هدف از افزایش دستمزد که همان بهبود شرایط معیشتی کارگران است، زیر سوال می‌رود. متاسفانه در حال حاضر احتمال وقوع این سناریو بیشتر است.

در سناریوی دوم، ممکن است بتوان با تصمیمات و با ایجاد شرایطی، اوضاع تولید را به‌نحوی رونق داد که مانع از تورم شود. اگر دولت بتواند چنین کاری کند، افزایش دستمزدها با رفع رکود اقتصادی کنترل می‌شود و به تورم نمی‌انجامد. در این حالت امیدوارانه، بهترین و تنها شیوه عملی کنترل تورم که همان افزایش تولید است، محقق می‌شود. با این حال، در حال حاضر شاهد سیاست سرکوب بازار هم هستیم.

انقلاب فناوری رخ خواهد داد؟

دریانی با اشاره به سنتی و کارگرمحور بودن بیشتر معادن ایران، به‌ویژه معادن زغال‌سنگ، عنوان کرد ۶۰ درصد بهای تمام‌شده زغال‌سنگ کشور به حقوق و دستمزد اختصاص دارد. در این حالت، هر میزان افزایش حقوق و دستمزد به افزایش مستقیم بهای تمام‌شده محصولات می‌انجامد.

وی در پاسخ به برنامه شرکت نگین طبس برای تغییر فناوری و کاهش وابستگی به نیروی انسانی بیان کرد: این مسئله را نمی‌توان تک‌بعدی بررسی کرد. استفاده از فناوری‌ها و تجهیزات بهتر به‌ویژه در معادن زغال‌سنگ ایران باعث کاهش هزینه‌ها و به‌طور همزمان افزایش ایمنی و رفاه کارگران خواهد شد. با این حال، به‌دلیل مشکلات گوناگونی مانند مشکل زنجیره تامین و وابسته بودن تغییر فناوری به بازارهای بین‌المللی و نرخ برابری ارز نمی‌توان تصمیم خاصی اتخاذ کرد. فارغ از تحریم‌ها و مشکلات کنونی در روابط بین‌الملل باید به این موضوع هم توجه کرد که قیمت‌های داخلی زغال‌سنگ فقط ۳۰ تا ۴۰ درصد قیمت‌های جهانی هستند؛ از همین رو فعالان داخلی، توانایی مالی کمتری نسبت به همتایان خارجی خود دارند. فارغ از این مشکلات، تغییر نسل فناوری به‌معنای کاهش اشتغال هم هست و باوجود تمایل معدنکاران به این تغییر، در حال حاضر اولویت دولت و کشور بر اشتغالزایی و کارگرمحور بودن بخش‌های اقتصادی است؛ هرچند در نهایت ناگزیر به تغییر فناوری هم خواهیم بود.

سهامداران علیه کارگران

مدیرعامل شرکت زغال‌سنگ نگین طبس که سهام مجموعه تحت مدیریتش در بورس هم مبادله می‌شود، درباره تضاد منافع سهامداران و کارگران پاسخ داد: به‌طور کلی، سیاست‌های خاص رفاهی و حمایتی فقط تاحدی می‌تواند مورد تایید سهامداران باشد و امکان جهت‌گیری آنها نیز وجود دارد. این مسئله از آن روست که در بازار سرمایه ایران که البته مشابه آن در سطح جهانی هم دیده می‌شود، جو حاکم، تعیین‌کننده ارزش سهام شرکت‌هاست؛ نه سیاست‌ها و رویه‌های مدیریتی یا حتی وضعیت تولید و سودآوری آنها. به‌عنوان مثال در سال گذشته، بیشتر شرکت‌های تولیدی گزارش‌های خوبی داشتند، اما این موضوع در ارزش سهام آنها منعکس نشد. با این حال، خوشبختانه به‌دلیل آنکه فقط بخشی از سهامداران شرکت را فعالان بازار سرمایه و سرمایه‌گذاران کوتاه‌مدت و میان‌مدت تشکیل می‌دهند، مسئولیت‌های اجتماعی شرکت بیشتر مورد توجه است. بیشتر سهام شرکت را سهام مدیریتی تشکیل می‌دهد یا در اختیار سهامداران عمده است و این گروه‌ها نسبت به سیاست‌ها و اقدامات مدیریتی اثربخش بر آینده شرکت نظر مساعدتری دارند.

اوضاع نابسامان معدنکاران سرب و روی

مدیرعامل شرکت معادن سرمک و رئیس و دبیر اتحادیه صادرکنندگان سرب و روی ایران با موضعی انتقادی، تصمیمات دولت و مجلس شورای اسلامی را یک‌طرفه و غیرکارشناسی دانست. حسن حسینقلی در گفت‌وگو با صمت، افزایش ۵۷ درصدی حقوق و دستمزد کارگران را باعث بدبختی و سردرگمی فعالان معدنی عنوان کرد (هرچند افزایش ۵۷ درصدی فقط مختص حقوق پایه است).

وی در تشریح این وضعیت بیان کرد نرخ دلار، نرخ فروش و نرخ صادرات محصولات سرب و روی در ۳ سال گذشته ثابت بوده است. بدتر آنکه ما باید محصولات خود را با نرخ دلار نیمایی به‌فروش برسانیم که حدود ۲۳ هزار تا ۲۴ هزار تومان و نسبت به دلار بازار آزاد پایین است. در مجموع باید گفت با احتساب تورم ۵۰ درصدی ۳ سال اخیر، هزینه‌ها ۲۰۰ درصد بیشتر شده‌اند.

حقوق‌های معوق

حسینقلی اضافه کرد: با چنین افزایش هزینه‌هایی کارگر واقعا حق دارد که بخواهد حقوقش افزایش یابد، اما ما با تورم گاز و برق چه کنیم؟ جز افزایش هزینه‌ها، تابستان‌ها با چالش قطعی برق و زمستان‌ها با چالش قطعی گاز مواجهیم. سیاست‌گذاران خود را جای ما بگذارند و با نگاه کارشناسی تصمیم بگیرند. آنها حتی قصد کاهش نرخ برابری دلار را هم دارند. آنچه در حقیقت باید اتفاق بیفتد، مهار تورم است و تنها در این صورت است که منافع هر دو گروه کارفرمایان و کارگران تامین خواهد شد.

وی توضیح داد: در پی شرایط کنونی، عیدی و پاداش سال گذشته و حقوق اسفند را پرداخت نکرده‌ایم و توان پرداخت هم نداریم. البته نمی‌توان حقوق کارگر را پرداخت نکرد و به‌دلیل آنکه بین ۵ تا ۲۵ درصد هزینه‌های معادن سرب و روی به‌طور معمول هزینه حقوق و دستمزد است، برای ادامه فعالیت باید هر تغییری در آن را بپذیرند. فارغ از وابستگی تولید محصولات معدنی به کارگران در معادنی مانند سرب و روی (هرچند وابستگی آن کمتر از زغال‌سنگ باشد)، آنها زحمات و دردسرهای زیادی تحمل می‌کنند. به‌عنوان مثال در عمق ۲۰۰ متری زمین کار و هوای بد، سرما، گرما و راه دور را تحمل می‌کنند. من به‌شخصه تاکنون ۲ بار خانه خود را فروخته‌ام تا بتوانم حقوق کارگران را پرداخت کنم.

نیاز معدنکاران به حمایت دولت

مدیرعامل شرکت معادن سرمک که به‌جای بحث درباره دستمزد کارگران به تشریح مشکلات معدنکاران می‌پرداخت، توضیح داد: فعالان معدنی حتی امکان بهره بردن از معافیت مالیاتی را هم ندارند و مالیات بر ارزش‌افزوده پرداخت‌شده خود را هم نمی‌توانند پس بگیرند. حتی طبق قوانین باید کنسانتره خود را در بورس به‌فروش برسانند که یکی از غیرکارشناسی‌ترین سیاست‌های ممکن است. کنسانتره محصولی استاندارد نیست که بتوان نرخ مشخصی برایش تعیین کرد و میزان رطوبت، درصد خلوص، نوع محصول و بسیاری از متغیرهای آن در معادن مختلف و حتی در ماه‌های مختلف فعالیت تغییر می‌کند. به‌طور کلی اگر قرار بر رونق تولید و بهبود شرایط تورمی کشور باشد، نیاز به حمایت‌های دولتی و دست‌کم کاهش نرخ گاز و برق است. سایر حمایت‌ها مانند آزادسازی صادرات یا مجوز واردات مستقیم ماشین‌آلات برای فعالان معدنی از زمره اقداماتی است که در دایره توان دولت و مجلس شورای اسلامی قرار دارد.

سخن پایانی

سکوت کارگران و دغدغه‌مندان حقوق آنها، نخستین تلنگر در بررسی افزایش حقوق و دستمزد آنان است؛ تا زمانی که آنها از حقوق خود دفاع نکنند، از بهبود شرایط‌شان نمی‌توان مطمئن شد. فارغ از این مسئله، آنچه از صحبت‌های کارفرمایان می‌توان دریافت، این است که علاوه بر حقوق و دستمزد باید توجه ویژه‌ای به مسائل غیرمالی کارگران مانند ایمنی، امنیت شغلی، ثبات پرداخت‌ها و بیمه و مزایا داشت.

در پایان، هر اقدامی که منجر به رونق اقتصادی و افزایش تولیدات کشور نشود، در رسیدن به اهداف خود برای بهبود شرایط معیشتی هر گروه ناموفق خواهد ماند.

آگهی فقدان سند مالکیت

آقای مهدی فردی با تسلیم دو برگ استشهادیه محلی مصدق تحت شماره ۹۳۸۱۷۴ مورخه ۱۴۰۰/۱۱/۹ دفتر اسناد رسمی شماره ۹۱۱ تهران و درخواست به وارده شماره ۱۱۴۷۰۰۲۸۱۴۸ مورخ ۱۴۰۰/۱۱/۱۱ مدعی فقدان اسناد مالکیت بدین شرح گردیده‌است : سند مالکیت یک قطعه واحد تجاری به پلاک ثبتی ۵۹۶۳ فرعی از ۱۸۶۳ اصلی مفروز و مجزا شده از ۳۸۶۳ فرعی از اصلی مذکور قطعه ۱ در طبقه ۰ و واقع در بخش ۱۰ ناحیه ۰۰ حوزه ثبت ملک زیبادشت تهران استان تهران به مساحت ۲۳/۰۴ مترمربع به‌انضمام پارکینگ قطعه ۲ مساحت ۱۱ مترمربع واقع در طبقه ۱- و پارکینگ قطعه ۳ به مساحت ۱۱ متر مربع واقع در طبقه ۱- و پارکینگ قطعه ۵ به مساحت ۱۱ واقع در طبقه ۱- مشخصات مالکیت: مالکیت مهدی / فردی فرزند داود شماره شناسنامه ۱۳۵ تاریخ تولد ۱۳۵۵/۰۵/۲۰ صادر از قم دارای شماره ملی ۰۳۸۴۹۶۱۹۳۲ با جز سهم ۶ از کل سهم ۶ به‌عنوان مالک شش‌دانگ عرصه و اعیان به شرح سند صلح به شماره ۹۸۳۱ مورخ ۱۳۹۷/۶/۶ دفتر ۷۴ قم با شماره مستند مالکیت ۱۳۹۸۸۵۶۰۱۱۴۷۰۳۹۴۳۵ تاریخ ۱۳۹۸/۱۱/۱۲ موضوع سند مالکیت اصلی به شماره چاپی ۹۵۵۶۶۶ سری ب سال ۹۸ با شماره دفتر الکترونیکی ۱۱۴۷۰۳۰۸۳۵ ۱۳۹۸۲۰۳۰ ثبت گردیده‌است با اعلام مالک سند مالکیت به شماره چاپی مذکور به‌علت بی‌احتیاطی مفقود گردیده و درخواست صدور المثنی نموده‌است لذا مراتب به استناد ماده ۱۲۰ آیین‌نامه قانون ثبت در یک نوبت آگهی می‌شود تا چنانچه کسی مدعی انجام معامله نسبت‌به ملک مرقوم غیر از اسناد فوق و یا وجود سند مالکیت مذکور نزد خود باشد از تاریخ نشر این آگهی ظرف مدت ۱۰ روز به این اداره مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله تسلیم و رسید دریافت نمایید تا مورد رسیدگی قرار گیرد به اعتراض بدون ارائه اصل سند مالکیت ترتیب‌اثر داده نخواهد شد پس‌از انقضای مهلت مزبور و نرسیدن واخواهی نسبت‌به صدور سند مالکیت المثنی طبق مقررات اقدام خواهد شد۳ شناسه آگهی:۱۲۹۶۶۲۸

رییس واحد ثبتی حوزه ثبت ملک زیبادشت تهران –منوچهر کاظم اصلانی

۱۰۰۳۶/م الف

(تصمیم واحد ثبتی)

باتوجه به درخواست امیر یعقوبیان به طرفیت رضا قربانی مالک مشاعی دیگر پلاک ثبتی ۴۶۵۶۷ فرعی از ۳۵۲۶ اصلی واقع در بخش سه تهران مبنی‌بر تقاضای افراز و تقسیم سهم مشاعی خود از پلاک مذکور ضمن رسیدگی و بررسی باتوجه به سوابق موجود ملاحظه گردید ملک فوق طبق سند مالکیت صادره به‌صورت شش‌دانگ یکدستگاه آپارتمان به مساحت ۶۲ مربع می‌باشد لذا با عنایت به وضعیت پلاک مزبور از حیث نوع ملک و مساحت مورد تقاضا و تعدد مالکین مشاعی عرصه پلاک ثبتی مذکور غیر قابل افراز تشخیص و اعلام می‌گردد.

نماینده ثبت– افتخاری فر نقشه‌بردار ثبت – هیدارن

تصمیم واحد ثبتی فوق در اجرای مادتین ۵ و ۶ آیین‌نامه قانون افراز به متقاضی افراز و سایر مالکین مشاعی برابر مقررات مذکور در ماده ۶ آیین‌نامه اخیر ابلاغ می‌شود تا در صورت اعتراض برابر ماده ۲ قانون افراز و فروش املاک مشاع ظرف مدت ده روز از تاریخ ابلاغ به دادگاه صالحه قضایی مراجعه نمایند. مخاطبین و آدرس: ۱ – خواهان امیر یعقوبیان : خ ملاصدرا خ شیراز شمالی صانب تبریزی شرقی پلاک ۹ واحد ۲ و ۲ – خواهان : رضا قربانی": مجهول‌المکان براساس اعلام متقاضی۳ شناسه آگهی : ۱۲۹۶۶۳۲

رییس اداره ثبت اسناد و املاک منطقه ولی‌عصر (عج)تهران –مجید زاهدی منش

۱۰۰۳۷/م الف

آگهی فقدان سند مالکیت

خانم مریم السادات سیادت طی وکالت‌نامه شماره ۳۱۶۲۸ مورخ ۱۴۰۰/۱۱/۳ دفترخانه ۱۰۱۹ تهران با تسلیم استشهادیه مصدق ذیل شماره ۸۵۷۰ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۱۰۱۹ تهران با اعلام این‌که : سند مالکیت شش‌دانگ آپارتمان مسکونی قطعه دوم تفکیکی به پلاک ۸۷۹۶۹ فرعی از ۶۹۳۳ مفروز و مجزی شده از شماره ۵۸۵۱ فرعی از ۶۹۳۳ اصلی به مساحت (۲۵۹/۶۱) دویست و پنجاه و نه متر و شصت و یک دسی‌متر مربع واقع در طبقه دو در دفتر ۳۰۰۶ صفحات ۱۵۵ و ۱۵۲ بنام مریم السادات سیادت و محمدرضا صدری به چاپیهای ۳۶۳۱۰۰ و ۳۶۳۰۹۹ به میزان هرکدام سه دانگ ثبت صادر و تسلیم شد سپس ششدانگ طی سند ۱۱۷۱۰ مورخ ۹۳/۱۲/۲ دفترخانه ۱۰۱۹ تهران به اکبر سهرابی منتقل شد .منضمات: انباری قطعه ۲ به مساحت ۵/۲۹ به‌حدود اربعه: شمالا :دیواریست به‌طول (۱/۳۰) یک متر و سی سانتی‌متر به محوطه مشاعی شرقاً : دیواریست به طول (۴/۰۷) چهار متر و هفت سانتی‌متر به راه‌پله مشاعی جنوبا :درب و دیوار است به‌طول (۱/۳۰) یک متر و سی سانتی‌متر به لابی غربا: در دو قسمت اول دیواریست به طول (۱/۹۹) یک متر و نود ونه سانتی‌متر به محوطه مشاعی دوم دیواریست به طول (۲/۰۸) دو متر و هشت سانتی‌متر به سرویس بهداشتی – پارکینگ قطعه ۱۰ به مساحت ۱۰/۸ واقع در طبقه ۱- حدود اربعه: شمالا :خط فرضی محوطه مشاعی است به طول (۴/۸۰) چهار متر و هشتاد سانتی‌متر به پارکینگ مسکونی قطعه ۹ شرقا : خط فرضی به محوطه مشاعی است به طول (۲/۲۵) دو متر و بیست و پنج سانتی‌متر جنوباً: خط فرضی به محوطه مشاعی است به طول (۴/۸۰) چهار متر و هشتاد سانتی‌متر غرباً : خط فرضی به محوطه مشاعی است به طول (۲/۲۵) دو متر و بیست و پنج سانتی‌متر– پارکینگ قطعه ۹ به مساحت ۱۰/۸ واقع در طبقه ۱- به‌حدود اربعه: شمالا : خط فرضی به محوطه مشاعی است به طول (۴/۸۰) چهار متر و هشتاد سانتی‌متر شرقا : خط فرضی به محوطه مشاعی است به طول (۲/۲۵) دو متر و بیست و پنج سانتی‌متر جنوباً : خط فرضی به محوطه مشاعی است به طول (۴/۸۰) چهار متر و هشتاد سانتی‌متر به پارکینگ مسکونی قطعه ۱۰ غربا : خط فرضی به محوطه مشاعی است به طول (۲/۲۵) دو متر و بیست و پنج سانتی‌متر –که اصل سند مالکیت بعلت جابجایی مفقود گردیده‌است طی درخواست وارده فوق تقاضای صدور المثنی سند مالکیت پلاک مذکور را نموده‌است و در اجرای ماده ۱۲۰ آیین‌نامه اصلاحی قانون ثبت (مصوب ۸۰/۱۱/۸) مراتب در یک نوبت آگهی می‌شود تا چنانچه شخص یا اشخاص مدعی انجام معامله نسبت‌به ملک مرقوم یا وجود سند مالکیت نزد خود می‌باشد ظرف مدت ۱۰ روز پس‌از انتشار این آگهی اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله به این منطقه واقع در خیابان سید جمال‌الدین اسدآبادی (یوسف‌آباد) نبش خیابان ۷۰ پلاک ۴۷۶ تسلیم و رسید اخذ نمایند بدیهی است در صورت انقضاء مهلت مقرر و عدم وصول اعتراض یا در صورت اعتراض اصل سند مالکیت یا سند معامله ارائه نشود طبق مقررات المثنی سند مالکیت صادر و تسلیم خواهد شد۵ شناسه آگهی: ۱۲۹۶۶۳۹

سرپرست واحد ثبتی حوزه ثبت ملک نارمک تهران – غلامرضا غضنفری

۱۰۰۳۸/م الف

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۰۶۰۳۰۱۰۷۹۰۰۱۸۵۸ مورخ۱۴۰۰/۱۲/۳ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک تهرانپارس تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای غفار محمدی به شناسنامه شماره۲۰۵ و کدملی۴۲۸۵۹۲۰۶۷۰ متولد ۱۳۶۵ صادره از زنجان فرزند حسن در ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی در آن به مساحت۱۵۱/۱۲ مترمربع از پلاک ثبتی شماره ۱۴۱ فرعی از ۸۸ اصلی واقع در تهران بخش۱۱ خریداری در ازای سهم مشاعی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

(شناسه آگهی۱۲۸۷۴۹۲)

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۱/۱/۲۰ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۱/۲/۴

۱۶۰۴۴/م الف رئیس ثبت اسناد و املاک تهرانپارس- رضا النجری

تحلیل روز

یک کارشناس اقتصاد با بررسی چشم‌انداز رشد اقتصادی ۱۴۰۱ مطرح کرد

شرط تحقق رشد اقتصادی بلندمدت و پایدار

گروه صنعت
editor@smtnews.ir

مذاکرات رفع تحریم‌ها به‌دلیل دسترسی به منابع ارزی، بازیابی بازارهای نفت و افزایش درآمدهای نفتی یکی از مسیرهای قابل‌تصور برای رشد اقتصادی در سال جدید است.

بازگشت اقتصاد از شرایط ویژه همه‌گیری کرونا به شرایط عادی و استفاده از ظرفیت خالی نیز دیگر مسیر رشد اقتصادی سال ۱۴۰۱ است. تجربه ۴ دهه اقتصاد ایران نشان می‌دهد در پایان این دو مسیر، رشد بادوام و قابل‌اتکایی در انتظار اقتصاد نیست. دولت با فرصت‌هایی که پیش‌روی خود دارد، باید رشد اقتصاد ایران را از مسیر سوم، یعنی افزایش بهره‌وری نیروی انسانی، تضمین و زمینه را برای رشد پایدار بلندمدت، فراهم کند.

تجربه کشورهای مختلف از رشد اقتصادی نشان می‌دهد، رشد اقتصادی به‌طور عموم ۴ از ۴ عامل «فروش مواد خام، استفاده از ظرفیت‌های خالی، بهره‌مندی از فناوری و نیز ارتقای بهره‌وری نیروی کار» حاصل می‌شود. مرتضی افقه، اقتصاددان در یادداشتی، با مرور تجربه ۴ دهه رشد اقتصادی ایران، چشم‌انداز رشد اقتصادی سال جدید را ترسیم کرده است.

رشد اقتصادی در ۴ دهه اقتصاد ایران، بی‌ثبات، کوتاه‌مدت و آسیب‌پذیر در برابر حوادث داخلی و تهدیدهای خارجی بوده است. حال با شروع قرن جدید، چگونه می‌توان زمینه رشد اقتصادی مبتنی بر افزایش بهره‌وری نیروی کار را که بلندمدت و پایدار است، فراهم کرد

رشد اقتصادی پایدار از کدام مسیر؟

تا دهه ۱۹۷۰ میلادی، رشد اقتصادی به‌عنوان ملاک رفاه جوامع به‌کار برده می‌شد. گرچه تا آن دوره این شاخص می‌توانست ملاک رفاه و مقایسه باشد اما با ایجاد تحولات ساختاری در جوامع و نیز پیشرفت ابزار جمع‌آوری اطلاعات و آمار، مشخص شد رشد اقتصادی به‌تنهایی توان لازم برای بازتاب پیشرفت و رفاه جوامع را ندارد. در ابتدا عدم‌امکان مقایسه کشورهای با درآمد ملی برابر اما جمعیت متفاوت مطرح شد که با تعریف درآمد سرانه به‌طور نسبی برطرف شد اما همچنان ملاک قابل‌اتکایی نبود، زیرا نرخ رشد یا درآمد سرانه نیز به‌تنهایی توزیع درآمد و برخورداری همه افراد جامعه را نشان نمی‌دهد. با ادامه مطالعات، شاخص توسعه انسانی به‌عنوان جایگزینی جامع‌تر و مناسب‌تر برای سنجش پیشرفت و رفاه و نیز مقایسه وضعیت اقتصادی جوامع معرفی شد. گرچه این ملاک به‌طور نسبی می‌تواند بازتاب فراگیری از رشد اقتصادی و توزیع رفاه باشد اما همچنان شیوه دستیابی به شاخصی برای انعکاس پیشرفت و رفاه با چالش روبه‌روست و باید به پرسش‌هایی مانند این پاسخ داد که رشد اقتصادی، حاصل فکر و اندیشه و ابداع افراد جامعه است یا فقط از افزایش صدور مواد خام یا افزایش نرخ منابع طبیعی صادراتی به‌دست می‌آید؟ آیا رشد اقتصادی با افزایش اشتغال، کاهش فقر و نابرابری همراه شده یا بخش اعظم منافع ناشی از رشد، سهم تعداد اندکی از افراد جامعه است؟ رشد اقتصادی در صورتی قابل‌اعتناست که حاصل فکر و اندیشه و ابداع جامعه باشد، در غیراین‌صورت، به‌خودی خود ارزش چندانی ندارد.

۴ حالت برای ارزیابی رشد اقتصادی

رشد اقتصادی را می‌توان از منظر شیوه دستیابی یا چگونگی توزیع منافع آن، در حالت، تجزیه، تحلیل و ارزیابی کرد.

رشد اقتصادی، حاصل فکر و اندیشه و ابداع افراد جامعه است یا فقط از افزایش صدور مواد خام یا افزایش نرخ منابع طبیعی صادراتی به‌دست می‌آید؟

۱. رشد اقتصادی حاصل از فروش محصولات خام معدنی یا کشاورزی

در حالت نخست، گفته می‌شود جوامع می‌توانند به رشدهای اقتصادی بالا برسند؛ بدون آنکه این رشد ناشی از فکر و اندیشه و ابداع تصمیم‌گیران، مجریان و تولیدکنندگان باشد. کشوری مثل ایران که اقتصادی به‌شدت متاثر از درآمدهای نفت، گاز و سایر منابع طبیعی یا محصولات خام کشاورزی دارد، با افزایش نرخ یا مقدار فروش این محصولات خام، به رشدهای اقتصادی بالا می‌رسد اما، چنین رشدی نه قابل اتکا و نه بادوام است.

۲. رشد اقتصادی حاصل از بکارگیری ظرفیت‌های خالی

رشد در حالت دوم وقتی اتفاق می‌افتد که واحدهای تولیدی به‌دلایلی همچون جنگ، با همه ظرفیت خود تولید نمی‌کنند؛ یعنی در گذشته ظرفیت‌های تولیدی ایجاد شده اما در شرایط خاصی، بنگاه‌ها زیر ظرفیت اسمی خود، تولید می‌کنند. اگر این شرایط خاص برطرف شود و بنگاه‌های تولیدی بتوانند همه ظرفیت‌های خود را به‌کار گیرند، هم تولید افزایش می‌یابد و هم رشد اقتصادی به‌دست می‌آید.

این رشد، گرچه مطلوب است اما باز هم نه قابل‌اتکاست و نه بادوام و نه قابل‌تفاخر برای دولت، چون ظرفیت جدیدی ایجاد نشده که به آن افتخار کرد. این تجربه نیز بعد از پایان جنگ عراق علیه ایران و در دوره ریاست‌جمهوری مرحوم رفسنجانی رخ داد.

در آن زمان بسیاری از واحدهای تولیدی، ظرفیت‌های خالی بسیاری داشتند و برخی حتی با ۱۰ درصد ظرفیت کار می‌کردند. پس از پایان جنگ و عادی شدن شرایط، واحدهای اقتصادی توانستند بهره‌برداری حداکثری از ظرفیت‌های موجود داشته باشند. به‌همین دلیل در سال‌های ۱۳۶۹ و ۱۳۷۰، اقتصاد ایران در ۲ سال متوالی رشد کم‌سابقه ۱۴ درصدی را تجربه کرد.

در همان زمان، استادان و کارشناسان اقتصادی تاکید کردند این رشدها قابل‌تفاخر نیست، زیرا اگر ظرفیت جدیدی ایجاد نشود، این نرخ‌های رشد، قابل‌اتکا و بادوام نخواهند بود و همین‌گونه هم شد. پس از تکمیل ظرفیت واحدهای موجود، چون ساختارهای اداری و اجرایی کشور قادر به ایجاد ظرفیت جدید نبود، رشد اقتصادی در سال‌های ۱۳۷۱، ۱۳۷۲ و ۱۳۷۳ به‌ترتیب به رقم‌های ۴، ۵.۱ و ۵ درصد سقوط کرد.

۳. رشد اقتصادی بدون اشتغال حاصل از پیشرفت فناوری

سومین راه دستیابی به رشد اقتصادی، استفاده از فناوری‌های پیشرفته است. با پیشرفت‌های فناوری در دهه‌های اخیر، بسیاری از صنایع از فناوری‌های سرمایه‌بر یا کاراندوز استفاده می‌کنند؛ یعنی در بنگاه‌های اقتصادی، فناوری‌های پیشرفته و خودکار، جایگزین نیروی کار شده است. سهم اشتغال این واحدها نسبت به سهم سرمایه بسیار اندک است. در چنین حالتی، بیشتر منافع ناشی از چنین رشدی، نصیب تعداد محدودی از سرمایه‌گذاران و کارفرمایان می‌شود و سهم چندانی به توده مردم نمی‌رسد، زیرا شاغل نشده‌اند.

از آنجایی که بیشتر مردم رفاه حاصل از این رشد را احساس نمی‌کنند، وجود آن را انکار می‌کنند و آمارهای مثبت از رشد اقتصادی را، آمارسازی حاکمیت می‌دانند. تجربه رشد بدون اشتغال پس از توافق برجام رخ داد. در سال ۱۳۹۵ بیشتر مردم و حتی رسانه‌ها رشد ۵.۱۲ درصد را باور نکردند و آن را دروغ دولت پنداشتند، این در حالی است که شواهد نشان می‌داد، عمده این رشد، ناشی از افزایش تولید و صادرات بنگاه‌های بزرگ و سرمایه‌بری همچون صنایع فولاد و صنایع متعدد پتروشیمی بوده است.

منافع حاصل از چنین رشدی در صورتی می‌تواند در امواج بعدی نصیب توده مردم شود که سود این واحدها از طریق سرمایه‌گذاری دوباره یا خرید کالاها و خدمات داخلی به اقتصاد کشور تزریق شود، اما اگر به‌هر دلیلی مانند احساس ناامنی، بی‌ثباتی‌های سیاسی، اجتماعی و مانند آن، سرمایه‌گذاران، منابع مالی خود را مشابه آنچه سال‌هاست در کشور رخ می‌دهد، به خارج از کشور منتقل کنند، منافع این رشد به‌طور عمده نصیب خارجیان می‌شود و توده مردم بهره‌ای از آن نخواهند برد؛ بنابراین رشد اقتصادی در چنین شرایطی نیز نه قابل‌اتکاست و نه قابل‌تفاخر برای دولت‌ها.

۴. رشد اقتصادی مبتنی بر دانش و تخصص نیروی انسانی داخلی

چهارمین و آخرین حالت رشد اقتصادی، رشد و رفاهی است که حاصل تلاش فکری و تخصصی نیروهای داخلی باشد. وقتی نیروهای انسانی متخصص داخلی، مولد ثروت و رشد اقتصادی باشند، این رشد هرگز متوقف‌شدنی نیست و در مقابل تهدیدها و تحریم‌های خارجی و نیز حوادث داخلی، کمترین آسیب را می‌بینند؛ به‌همین دلیل است که امروزه رشدهای دو۲رقمی برخی کشورها که ناشی از افزایش نرخ یا افزایش حجم فروش منابع طبیعی بوده، پایدار نیست و در مقابل، کشورهای توسعه‌یافته توانسته‌اند نرخ رشد پایین و حتی کمتر از ۵ درصدی را به‌صورت پایدار، تجربه کنند. از آنجایی که رشد در این کشورها حاصل بهره‌وری نیروی کار است؛ قابل‌تفاخر، بادوام و قابل‌اتکاست.

برای دستیابی به چنین رشدی در کشور، باید دغدغه اصلی و همیشگی تصمیم‌گیران، تصمیم‌سازان و مسئولان اجرایی، پرورش و حفظ نیروهای انسانی داخلی به‌ویژه نیروهای متخصص، باانگیزه، دلسوز و وطن‌دوست باشد.

در ساختاری که نیروهای متخصص و مجرب داخلی یا مهاجرت کنند یا در داخل با تنگ‌نظری منزوی شوند و یا به کارهای غیرتخصصی اشتغال ورزند، رشد بادوام، قابل‌اتکا و قابل‌تفاخر به‌دست نخواهد آمد و اقتصاد کشور آسیب‌پذیر و استقلال سیاسی، سست خواهد شد.

۳ مسیر رشد اقتصادی ۱۴۰۱

به‌نتیجه رسیدن مذاکرات رفع تحریم‌ها، به‌دلیل دسترسی به منابع ارزی، بازیابی بازارهای نفت و افزایش درآمدهای نفتی یکی از مسیرهای قابل‌تصور برای رشد اقتصادی در سال جدید است. با این حال از آنجایی که این رشد از فروش محصولات خام به‌دست می‌آید، قابل‌اتکا و قابل‌تفاخر نیست.

مسیر دوم، بازگشت اقتصاد از شرایط ویژه همه‌گیری کرونا به شرایط عادی است. در این حالت، مشابه سال‌های ۱۳۶۹ و ۱۳۷۰، استفاده از ظرفیت‌های خالی موجب رشد می‌شود و به‌همان ترتیب، رشدی پایدار نخواهد بود.

مسیر سوم، بهره‌مندی از شرایط رفع تحریم‌ها و نیز بکارگیری ظرفیت‌های خالی برای زمینه‌سازی رشد بلندمدت و مبتنی بر افزایش بهره‌وری نیروی کار است.

۱. رشد اقتصادی از مسیر مذاکرات وین

براساس شواهد، مذاکرات رفع تحریم‌ها در وین در آستانه نهایی شدن است و می‌تواند چشم‌انداز رشد اقتصادی را در سال جدید رقم بزند. با نهایی شدن این توافق، اگر ارزهای بلوکه‌شده ایران در سایر کشورها به‌سرعت آزاد شوند، فرصت خوبی برای رفع برخی تنگناهای مالی دولت به‌دست می‌آید. با این حال، برای بهره‌مندی از شرایط رفع تحریم و دریافت منافع مالی آن، لازم است توافق FATF نیز امضا شود تا امکان مبادلات مالی از طریق سیستم بانکی بین‌المللی فراهم شود. علاوه بر این، ایران باید بتواند در میان‌مدت، بازارهای نفتی خود را بازیابد. تجربه پیشین کشور نشان می‌دهد برای بازیابی بازارهای نفتی، ناچار خواهیم بود نفت خود را برای مدتی زیر نرخ رایج بازارهای جهانی به فروش برسانیم.

شاید در چند ماه نخست بعد از توافق، در فروش نفت و دریافت وجوه آن به‌صورت عادی، مشکلاتی وجود داشته باشد، با این حال، به‌دلیل افزایش غیرمنتظره و قابل‌توجه نرخ نفت در ماه‌های اخیر، درآمد کشور از فروش نفتی که اکنون صادر می‌کند نیز افزایش چشمگیری خواهد یافت. همین موضوع، زمینه‌ساز رشدی قابل‌توجه برای اقتصاد ایران در سال جاری خواهد بود اما این رشد، قابل‌تفاخر و اتکا نیست.

۲. استفاده از ظرفیت‌های خالی‌شده توسط کرونا و بی‌ثباتی

در ۲ سال گذشته به‌دلیل فراگیری بیماری کرونا، بسیاری از فعالیت‌های اقتصادی به‌ویژه در بخش خدمات ازجمله گردشگری، دچار افت شدید شده‌اند. با عادی شدن نسبی شرایط و خارج شدن بیشتر شهرها و کشورها از شرایط بحرانی، امکان بهره‌برداری از ظرفیت‌های خالی فراهم شده که این به‌معنای امکان افزایش رشد اقتصادی در نخستین سال قرن است.

علاوه بر کرونا، تشدید تورم و بی‌ثباتی قیمت‌ها و به‌طور ویژه نرخ ارز در ۴ سال گذشته، بسیاری از بخش‌های تولیدی به‌ویژه بنگاه‌های کوچک و متوسط را در بهره‌برداری از همه ظرفیت تولید خود، ناتوان ساخته، به‌همین دلیل با نهایی شدن مذاکرات وین و امکان واردات نیازهای واسطه‌ای و سرمایه‌ای بخش‌های تولیدی نیز می‌توان بخشی از این ظرفیت خالی را به‌کار گرفت و زمینه افزایش تولید این گروه از بنگاه‌ها را فراهم کرد و در مجموع، امکان افزایش رشد اقتصادی حاصل از بهره‌برداری از ظرفیت‌های خالی، فراهم می‌شود.

۳. پیش‌شرط رشد اقتصادی بالای ۵ درصد

به‌نظر می‌رسد با رفع تحریم‌ها و خارج شدن از محدودیت‌های کرونایی، زمینه برای رشد اقتصادی بالاتر از ۵ درصد فراهم است؛ مشروط به اینکه دولت و دستگاه‌های ذی‌ربط بتوانند از فرصت استثنایی رفع تحریم‌ها، یکدست بودن تصمیم‌گیران و مجریان و همچنین رفع محدودیت‌های کرونایی، به‌خوبی استفاده کنند.

با این همه، رسانه‌ها و دستگاه‌های تبلیغاتی، نباید انتظار زیادی از شرایط پیش‌آمده برای مردم ایجاد کنند، زیرا رشد احتمالی پیش‌بینی‌شده، ناشی از تغییر رویه تصمیم‌گیران و تصمیم‌سازان در بکارگیری نیروهای انسانی متخصص و باانگیزه یعنی رشد حاصل از بهره‌وری نیست.

مرتضی افقه

با رفع تحریم‌ها و خارج شدن از محدودیت‌های کرونایی، زمینه برای رشد اقتصادی بالاتر از ۵ درصد فراهم است

سخن پایانی

این انتظار از حاکمیت وجود دارد که با رفع موانع ساختاری و فکری-نگرشی، اجتماعی، سیاسی و اداری-اجرایی، زمینه‌های لازم را برای رشد مبتنی بر افزایش بهره‌وری فراهم کند؛ در غیر این صورت، رشدهای احتمالی سال ۱۴۰۱ نیز به سرنوشت رشدهای بی‌ثبات و زیگزاگی ۴ دهه گذشته گرفتار خواهند شد که هم کم‌دامنه است یعنی تعداد کمی از مردم از منافع آن بهره‌مند می‌شوند و هم کوتاه‌مدت و آسیب‌پذیر در برابر حوادث داخلی و تهدیدهای خارجی.

دریچه

سایه سنگین قراردادهای موقت بر روابط کار

مسیر اخراج کارگران برای کارفرمایان به‌قدری هموار است که آنها بعد از شنیدن صدای اعتراض کارگران، راه‌حل خاتمه دادن به اعتراضات را اخراج کارگران معترض -نه رسیدگی به مشکلات آنها- می‌دانند!

گاهی موقعیت کارگران در ایران همین اندازه متزلزل است. آنها به‌راحتی اخراج می‌شوند و هیچ‌چیز حتی سابقه کاری‌شان هم نمی‌تواند خطر اخراج را از آنها دور کند. از این دست اخراج‌ها البته بسیار است. باوجود چنین موقعیت متزلزلی، کارگران چگونه می‌توانند از حقوق خود دفاع کنند؟

واقعیت این است که آسان بودن مسیر اخراج کارگران عملا امکان مطالبه‌گری جدی را از آنها سلب کرده و کمتر کارگری حاضر می‌شود برای پیگیری مطالبات بحق خود پا پیش بگذارد که این‌همه نتیجه رواج قراردادهای موقت است. وقتی دادنامه ۱۷۹ دیوان عدالت اداری به قراردادهای موقت مشروعیت بخشیده، کارفرما به‌راحتی می‌تواند به این بهانه که قرارداد کارگر تمام شده، او را از کار اخراج کند.

آیا کارگری که به‌دلیل پیگیری حداقل حقوق قانونی خود اخراج می‌شود، مورد حمایت مراجع قانونی برای بازگشت به کار قرار می‌گیرد؟ آیا اداره کار می‌تواند از کارگر قرارداد موقت با سابقه ۲۰ ساله که از کار اخراج شده، حمایت و حکم بازگشت به کار او را صادر کند؟ محسن باقری، عضو کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران در پاسخ به این سوال به ایلنا می‌گوید: اداره کار فعلا چنین حمایتی از کارگر اخراج‌شده انجام نمی‌دهد. البته برای یکی، دو نفر از اعضای شورای اسلامی کار چنین مشکلی پیش آمد و نمایندگان کارگری توانستند با مقاومت خود، جلوی اخراج آنان را بگیرند و قراردادشان را تمدید کنند. این موارد البته استثنا است و به‌طورمعمول چنین اتفاقی نمی‌افتد و کارفرما می‌تواند با اتمام قرارداد کار، کارگر را با هر سابقه‌ای که دارد، اخراج کند.

به‌گفته باقری، قراردادهای موقت در کارهای مستمر، اخراج کارگران را برای کارفرمایان آسان کرده و آنها به‌راحتی بعد از اتمام قرارداد، قطع همکاری را اعلام می‌کنند.

وی با اشاره به تصویب آیین‌نامه تبصره یک ماده ۷ قانون کار گفت: گرچه این آیین‌نامه در سال ۹۸ برای ارتقای امنیت شغلی کارگران به‌تصویب رسید و حداکثر زمان قراردادهای موقت در کارهای موقت به مدت ۴ سال تعیین شد اما این آیین‌نامه تاکنون اجرایی نشده و مشکل قراردادهای موقت در کارهای مستمر نیز همچنان پابرجاست.

به‌گفته این فعال کارگری تا مشکل قراردادهای موقت حل نشود، نمی‌توان انتظار اجرای قانون کار را داشت.

باقری گفت: وقتی دادنامه ۱۷۹ دیوان عدالت اداری قراردادهای موقت در کارهای مستمر را قانونی اعلام کرده است، چگونه می‌توان امیدوار بود که با اقداماتی چون افزایش بازرسان کار، قوانین؛ ضمانت اجرایی پیدا کنند؟

وی افزود: باوجود قراردادهای موقت، عملکرد بازرسان کار خیلی نمی‌تواند امیدوارکننده باشد. تا زمانی که ساختار این چنین به‌ضرر کارگران است، حتی بازرسی‌ها هم قابل‌دفاع نیستند. گاهی‌اوقات بازرسان کار به‌جای بازدید از کارگاه و سنجیدن شرایط و روابط کار حاکم بر کارگاه، به دفتر معاون اداری می‌روند و گزارش خود را طبق صحبت‌های او تنظیم می‌کنند و در نتیجه همه‌چیز به‌نفع کارفرما تمام می‌شود؛ بنابراین نه کارگران توان دفاع از خود را دارند و نه بازرسان کار می‌توانند ضامن خوبی برای اجرای قوانین باشند.

با این اوصاف، هیچ راهی برای ایستادن در مقابل کارفرمایان متخلف وجود ندارد و مراجع قانونی نمی‌توانند در مقابل کارفرمایانی که کارگران قرارداد موقت خود را اخراج می‌کنند، بایستند. بازرسی کار نمی‌تواند ضمانت خوبی برای اجرای مفاد حمایتی قانون کار باشد و تشکل‌های قانونی نیز از قدرت کافی برخوردار نیستند و علت اصلی تمام اینها رواج قراردادهای موقت در کارهای مستمر است.

تا زمانی که مشکل قراردادهای موقت به‌صورت اساسی حل نشود، موقعیت کارگران هم تغییری اساسی پیدا نخواهد کرد.

یادداشت

دامی به‌نام مزد منطقه‌ای

کامیار فکور
خبرنگار

از زمان شکل‌گیری سرمایه‌داری در غرب تا به امروز، مسئله افزایش دستمزد یکی از کلیدی‌ترین مطالبات جنبش کارگری در جهان بوده است. از آن زمان تاکنون معیارهای گوناگونی برای تعیین دستمزد در نظر گرفته شده است. برخی معیار عادلانه افزایش دستمزد را خط فقر دانستند، عده‌ای همسویی افزایش دستمزد با افزایش تورم و برخی اساسا نظام مزدی را فاقد عدالت دانستند و معیار را قدرت هرچه بیشتر چانه‌زنی کارگران قرار دادند.

مسئله تعیین حداقل دستمزد در برخی از کشورها، پایه‌ای است برای تثبیت دستمزد کارگران در سطحی که توافق‌های میان کارگر و سرمایه‌دار باید از آن میزان آغاز شود. با این حال در ایران با وجود قانون تعیین حداقل دستمزد، هر ساله افزایش دستمزد به مراتب پایین‌تر از معیارهای قانون کار تعیین شده است. از سوی دیگر در بسیاری از شهرهای کوچک، کارگران بخش‌های مختلف و به‌ویژه کارگران خدماتی و بازار برای فرار از بیکاری مجبور به پذیرش دستمزدهایی پایین‌تر از حداقل دستمزد تعیین شده هستند. اکثریت کارگران در ایران به‌دلیل نداشتن تشکل‌های قدرتمند و واجد صلاحیت در شرایطی مشغول به کار هستند که امنیت کاری ندارند که این مسئله باعث شده قدرت چانه‌زنی آنها برای افزایش حقوق و دستمزد به‌شدت کاهش یابد.

بحث «مزد منطقه‌ای» در چنین شرایطی مطرح می‌شود تا دیگر اثری از قدرت چانه‌زنی کارگران باقی نگذارد. در واقع اگر قرار باشد دستمزد در مناطق محروم پایین‌تر از مناطق دیگر پرداخت شود، سوءاستفاده‌ای بزرگ از محرومیت و بیکاری کارگران در آن مناطق انجام خواهد شد. در حال حاضر نیز دستمزد پرداختی با وجود اینکه در ظاهر به میزان بالاتری از سال‌های قبل افزایش پیدا کرده اما همچنان پایین‌تر از هزینه‌های زندگی یک خانواده کارگری است. نرخ سبد معیشت اعلام‌شده برای ۱۴۰۱ از سوی دولت و شورای‌عالی کار حدود ۹ میلیون تومان است در حالی که حداقل دستمزد سال جاری ۲ تا ۳ میلیون تومان پایین‌تر از آن است. با وجود تورم بیش از ۴۰ درصدی در اقتصاد کشور روز به روز شاهد افزایش قیمت‌ها خواهیم بود و شکاف میان دستمزد و هزینه‌ها بیشتر خواهد شد. به این صورت حتی حداقل دستمزد ۱۴۰۱ در کوچک‌ترین شهرهای ایران هم نمی‌تواند کفاف هزینه‌ها را بدهد. در این شرایط، اگر مزد منطقه‌ای اجرایی شود دست کارفرمایان برای سرکوب بیشتر مزدی بازتر خواهد شد.

پس از اعلام حداقل دستمزد سال ۱۴۰۱ در روزهای آغازین سال جدید بخشدار و دهیاران منطقه جرقویه اصفهان در خطاب به شورای‌عالی کار و مجلس شورای اسلامی درخواست کردند دستمزد در تمام مناطق روستایی کشور «توافقی» شود. پس از آن موسسه خیریه نذر اشتغال که پرچمدار مزد توافقی است، از این گفته‌ها حمایت کرد و نوشت: «باشد که به‌زودی تمام دهیاران کشور به مطالبه این طرح اسلامی بپیوندند».

در دولت نهم نیز مشابه این طرح برای کارگران موقت و کارگرانی که قراردادهای بلندمدت داشتند، اجرایی شد اما واکنش‌ها و پیامدهای بسیار منفی در پی داشت. در اثر این تصمیم، تعداد بی‌شماری از کارگران اخراج شدند و میزان چالش در روابط کار به‌سرعت افزایش پیدا کرد. در این دوره حجم زیادی پرونده در دادگاه‌های کار شکل گرفت و در عین حال، مشکلاتی در کارگاه‌ها ایجاد شد و به همین دلیل دولت به‌سرعت از تصمیم خود عقب‌نشینی کرد.

مدافعان دستمزد منطقه‌ای در توجیه می‌گویند «نظام تعیین دستمزد با طراحی یک لباس واحد بر تن همه بخش‌ها عملا موجب نبود توازن در اقتصاد شده است». این توجیه در نظر نمی‌گیرد که ریشه‌های توسعه نامتوازن، نه در دستمزد، بلکه در تمرکزگرایی انباشت سرمایه است. برعکس، پرداخت دستمزد پایین‌تر به مناطق کمتربرخوردار منجر به توسعه نامتوازن، تشدید نابرابری‌های اقتصادی و تشدید مهاجرت‌های معیشت‌پایه خواهد شد. دهه‌هاست که کشورهای توسعه‌یافته کارخانه‌ها و شرکت‌های خود را در کشورهای در حال توسعه و محروم راه‌اندازی می‌کنند تا بتوانند از نیروی کار ارزان آن کشورها، سود بیشتری کسب کنند.

چنین رویکردی بیش از پیش میان توزیع ثروت در جهان شکاف انداخته و اجرای هرچه بیشتر این الگو در بعد ملی به یقین نابرابری اقتصادی و به تبع آن نابرابری‌های سیاسی و اجتماعی را در مناطق و استان‌های کشور افزایش خواهد داد.

مزد منطقه‌ای؛ از نگاه مثبت تا منفی

کامیار فکور
editor@smtnews.ir

در سال‌های گذشته مزد منطقه‌ای در جلسات شورای‌عالی کار در زمان تعیین حداقل دستمزد مطرح می‌شده اما به دلایل گوناگون از جمله نبود زیرساخت‌های کافی برای اجرایی شدن آن تصویب نشده است. در روزهای ابتدایی امسال نیز برخی از مسئولان و مدافعان مزد منطقه‌ای بر اجرایی شدن این طرح پافشاری کردند. سال گذشته نیز معاون وزیر کار از بررسی تعیین حداقل مزد کارگران به صورت منطقه‌ای خبر داد و با وجود مخالف‌های بسیار، این بررسی باز هم راه به جایی نبرد. در مقابل، مخالفان اجرای این نظام دستمزدی معتقدند مزد منطقه‌ای در ظاهر تعیین دستمزد کارگر را به سمت مذاکره میان کارگر و کارفرما هدایت می‌کند اما نه تنها در شرایط کنونی، کارگر فاقد قدرت لازم برای چانه‌زنی است، بلکه با برداشته شدن دستمزد ملی(یکسان و غیر منطقه‌ای)، بسیاری از حمایت‌های قانونی از حقوق و دستمزد کارگران از دست می‌رود.

در این گزارش نگاهی به نظر موافقان و مخالفان اجرای طرح انداخته است.

عکس: صمت

ظرفیت اجرای مزد منطقه‌ای در قانون وجود دارد و بی‌شک اجرایی شدن این قانون می‌تواند مفید و مناسب باشد

نگرانی بابت اجرای مزد منطقه‌ای بی‌مورد است

رئیس اتاق بازرگانی صنایع، معادن و کشاورزی فارس با بیان اینکه موضوع مزد منطقه‌ای در قانون وجود دارد، اظهارکرد: اجرایی شدن مزد منطقه‌ای نیازمند تصمیم‌گیری شورای‌عالی کار بوده و این مجوز توسط کانون شورای‌عالی کار صادر شده است.

جمال رازقی با بیان اینکه مزد منطقه‌ای باعث تضعیف نیروی کار نمی‌شود، گفت: میزان حقوق و دستمزد فردی که در پتروشیمی کار می‌کند نباید با حقوق یک کارگر در شهر یکسان باشد.

رئیس اتاق بازرگانی فارس با اشاره به اینکه قطعا قدرت مالی کارفرماها در شرکت‌های بزرگ مانند پتروشیمی و... بسیار بیشتر از کارگاه‌ها و واحدهایی تولیدی در شهرهای کوچک است، بیان کرد: اگرچه پتروشیمی‌ها و شرکت‌های بزرگ فولاد در مناطقی مستقر شده‌اند که از آب و هوای مناسبی برخوردار نیستند اما نباید میزان حقوق افراد در مناطق مختلف با یکدیگر یکسان باشد.

این فعال اقتصادی با اشاره به اینکه مزد فردی که در استان سیستان و بلوچستان فعالیت می‌کند نباید با شخصی که در تهران کار می‌کند، برابر باشد، ادامه داد: اگرچه میزان حداقل معیشت در مناطق مختلف با یکدیگر تفاوت دارد و شاید فردی که در روستا و در بخش کشاورزی کار می‌کند، بتواند اموراتش را ماهانه با ۴ تا ۵ میلیون تومان بگذراند اما هزینه ماهانه زندگی برای فردی که در تهران زندگی می‌کند، حداقل ۱۰ میلیون تومان است. این موضوع به صراحت در قانون هم پیش‌بینی شده است. وی با اشاره به اینکه بسیاری از هزینه‌ها و نرخ اقلام در شهرها و روستاها با یکدیگر تفاوت دارد، افزود: قطعا نرخ اجاره منزل در شهرهای بزرگ، بسیار بیشتر از شهرها و روستاهاست. این فعال اقتصادی با بیان اینکه نگرانی فعالان کارگری از اجرایی شدن مزد منطقه‌ای، اشتباه است، گفت: ظرفیت مزد منطقه‌ای در قانون وجود دارد و بی‌شک اجرایی شدن این قانون می‌تواند مفید و مناسب باشد.

رئیس اتاق بازرگانی فارس با اشاره به اینکه مسئولان باید موضوع مزد منطقه‌ای را در استان‌ها اجرا کنند، ادامه داد: بی‌شک مسئولان نباید از ایجاد تحول در اجرای مزد منطقه‌ای هراسی نداشته باشند.

رازقی با بیان اینکه اجرا نشدن مزد منطقه‌ای هیچ منطق و دلیل مناسبی ندارد، افزود: من دلیل مخالفت جامعه کارگری با اجرا شدن مزد منطقه‌ای را نمی‌دانم.

این فعال اقتصادی با بیان اینکه نرخ تورم در شهرهای بزرگ و کوچک و روستاها با یکدیگر تفاوت دارد، اظهارکرد: قطعا هزینه حمل‌ونقل فردی که در شهر کوچک زندگی می‌کند با تهران و... متفاوت است.

> وجود قوانینی مانند مزد منطقه‌ای پیامدهای بسیار متفاوتی دارد و باعث نقض‌غرض می‌شود و برخی به جای تضمین شغل، از افراد جویای کار بیگاری می‌کشند

تحقق مزد منطقه‌ای مهاجرت را گسترش می‌دهد

استاد اقتصاد دانشگاه الزهرا با بیان اینکه متاسفانه تحقق موضوع مزد منطقه‌ای باعث مهاجرت گسترده مردم از شهرهای کوچک و روستاها به کلانشهرهای می‌شود، گفت: اگرچه میزان دستمزدها و هزینه‌های زندگی در شهرهای بزرگ به مراتب بیشتر از شهرهای کوچک و روستاهاست اما عملیاتی شدن مزد منطقه‌ای مشکلات عجیب و غریبی را به جامعه اضافه می‌کند.

حسین راغفر با اشاره به اینکه اجرایی شدن مزد منطقه‌ای باعث ایجاد تبعیض می‌شود که به هیچ وجه نمی‌توان به آن رسمیت بخشید، افزود: تفاوت میان دستمزد در شهرها و روستاها، مشکلاتی را ایجاد می‌کند.

استاد اقتصاد دانشگاه الزهرا با بیان اینکه متاسفانه در موضوع دستمزد مسئله را گم کرده‌ایم، بیان کرد: نابرابری‌های فاحش منطقه‌ای باعث ایجاد مشکلات متعدد شده است.

وی با اشاره به اینکه تا زمانی که فاصله میان شهرها و روستاها و فرصت‌های اشتغال میان شهرهای بزرگ و کوچک کاهش پیدا نکند، همچنان در بسیاری از بخش‌ها شاهد مشکلاتی خواهیم بود، گفت: عدم‌ایجاد توسعه متوازن باعث بروز مشکلات بزرگ می‌شود.

راغفر با اشاره به اینکه پرداخت یارانه از دیگر مشکلات در بخش دستمزدها به شمار می‌رود، افزود: متاسفانه یکسان بودن میزان یارانه‌ها در نقاط شهری و روستایی، بسیار اشتباه است.پرداخت یارانه یکسان در تمام مناطق به نفع افرادی است که در روستاها زندگی می‌کنند، چراکه هزینه زندگی در روستاها بسیار ارزان‌تر است.

این استاد اقتصاد در ادامه با بیان اینکه ایجاد نظام سیاسی منسجم نیازمند توازن توسعه اقتصادی در جامعه است، گفت: وجود قوانینی مانند مزد منطقه‌ای، پیامدهای بسیار متفاوتی دارد و باعث نقض‌غرض می‌شود و به جای تضمین شغل، از افراد جویای کار بیگاری می‌کشند.

این اقتصاددان با اشاره به اینکه در حال‌حاضر تعداد زیادی برای اشتغال و درآمدزایی از روستاها و شهرهای کوچک به کلانشهرهای مهاجرت می‌کنند و شب‌ها در خودرو می‌خوابند، اظهارکرد: توسعه‌نیافتگی در شهرهای کوچک و روستاها باعث شده با چنین پدیده‌هایی مواجه شویم.استاد اقتصاد دانشگاه الزهرا با بیان اینکه بهتر است نمایندگان به عوامل ایجاد اشتغال و توسعه متوازن بیندیشند، افزود: قطعا ایجاد اشتغال باعث ایجاد توازن در دستمزدها می‌شود.

راغفر با اشاره به اینکه در حال‌حاضر مزدهای سلیقه‌ای در جامعه وجود دارد، تصریح کرد: در شرایط فعلی نیروی‌کار در روستاها استثمار می‌شود و کارفرماها مزد اندکی به کارگران شالیزارها و مزارع کشاورزی می‌پردازند.

وی با بیان اینکه معتقدم مشکل حقوق و دستمزدها را نمی‌توانیم با طرح‌هایی مانند مزد منطقه‌ای حل کنیم، گفت: قطعا با ایجاد اشتغال است که می‌توان مشکل مزد و حقوق را حل کرد.

چالش‌های منطقه‌ای شدن دستمزد

یکی از راهکارهایی که مطرح می‌شود و کارفرمایان تمام قد از آن دفاع می‌کنند، منطقه‌ای کردن دستمزد است، این‌گونه کارگرانی که در شهرهای بزرگ زندگی می‌کنند، چون هزینه زندگی بالاتری نسبت به مناطق دیگر دارند، مزد بیشتری دریافت کنند. شاید هزینه‌های زندگی در استان‌ها و شهرهای مختلف تفاوت‌هایی با هم داشته باشند اما این تفاوت آن‌قدر نیست که به تفاوت مزد منطقه‌ای منجر شود. افزایش مهاجرت و ایجاد نابسامانی در پرداخت مزد و مشکلات بیمه‌ای و نارضایتی برخی کارگران، آثاری است که مزد منطقه‌ای به بار می‌آورد.

به علاوه اینکه بسیاری معتقدند مزد منطقه‌ای به مهاجرت کارگران به مناطقی که دستمزد بیشتری در آن پرداخت می‌شود، می‌انجامد و اغلب آنها به تنهایی و بدون خانواده‌هایشان راهی شهرهای بزرگ می‌شوند تا پول بیشتری دربیاورند و به خانواده‌شان بدهند و این موضوع مشکلات و آسیب‌های بعدی را به‌دنبال می‌آورد.

هادی ابوی، دبیرکل کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران در گفت‌وگو با باشگاه خبرنگاران جوان، درباره مزد منطقه‌ای گفت: زمانی باید از مزد منطقه‌ای صحبت کنیم و درباره آن تصمیم بگیریم که کارگران از نظر معیشتی و دستمزدی به یک حداقلی رسیده باشند. مثلا بگوییم اگر هزینه یک زندگی معمولی و حداقلی ۱۰ میلیون تومان است، این مبلغ به همه کارگران کشور داده شود.

دبیرکل کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران بیان کرد: یکی از مباحثی که در موضوع مزد منطقه‌ای مطرح شده این است که کارگر صنفی که در یک خیاطی مشغول به کار است و کارفرمایش یک محل درآمدی دارد که با بخشی از آن دستمزد کارگر را می‌دهد و با بخش دیگر درآمد خود، اجاره می‌پردازد، با کارگر یک واحد تولیدی که بزرگ است و بازار مصرف خوبی دارد، نمی‌توان یکسان در نظر گرفت.

ابوی ادامه داد: اگر مزد منطقه‌ای شود، بخشی از کارفرماها بیچاره می‌شوند و برخی کارگرها هم به مشکل برمی‌خورند. اما ما در دستمزد فراگیر می‌گوییم این مزد حداقلی است و بالاتر از این میزان مزد را عرضه و تقاضا مشخص می‌کند. او درباره فنی بودن برخی کارگران تصریح کرد: بعضی از کارها فنی هستند و کارگرانی که مهارتی بلد هستند و تخصص دارند با حداقل دستمزد سرکار نمی‌روند و می‌گویند این حقوق برای مهارتی که دارند، کم است.

دبیرکل کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران تصریح کرد: اگر حق افزایش تولید، کارانه و تشویقی که در قانون پیش‌بینی شده پرداخت شود، دیگر نیازی به مزد منطقه‌ای نیست.

ابوی درباره پیامدهای مزد منطقه‌ای اظهارکرد: در مزد منطقه‌ای باید بگوییم که مثلا در روستا هزینه زندگی کمتر است، پس مزد هم کمتر بدهیم. در این شرایط، مهاجرت اتفاق می‌افتد. مثلا اگر به کسی که در چناران زندگی می‌کند، بگوییم که دستمزد شما ۲ میلیون تومان است و به کسی که در مشهد است، ۶ میلیون تومان مزد بدهیم، مهاجرت اتفاق می‌افتد.

او بیان کرد: زحمت‌های بسیاری کشیده شده تا جلوی مهاجرت گرفته شود، چون اگر روستاهای ما خالی از سکنه نمی‌شد و مهاجرت شدید نداشت، ما امروز مشکل کمبود آب نداشتیم و این واقعیتی است که باید بپذیریم.

دبیرکل کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران گفت: دستمزد کنونی براساس چندین مولفه مثل شرایط اقلیمی، مسائل اقتصادی و اجتماعی تعیین می‌شود که برخی این مباحث را نمی‌بینند و متاسفانه مزد منطقه‌ای را مطرح می‌کنند. دیگر دوره آزمایش کردن و اینکه ببینیم چه اتفاقی می‌افتد، گذشته است. مزد منطقه‌ای به جز ایجاد مشکل، هیچ کار دیگری نمی‌کند و فایده‌ای نخواهد داشت.

سخن پایانی

در مجموع مدافعان مزد منطقه‌ای بر این باور هستند که به‌دلیل اینکه هزینه‌های خانواده‌های کارگری در شهرهای مختلف یکسان نیست، دستمزد نیز نباید یکسان باشد. آنها همچنین می‌گویند که دستمزد پایین در بعضی مناطق منجر به جذب سرمایه‌گذار و توسعه خواهد شد. این در حالی است که مخالفان مزد منطقه‌ای، یکی از مهم‌ترین زیان‌های مزد منطقه‌ای را تشدید نابرابری در کشور و مهاجرت از شهرهای کوچک به بزرگ می‌دانند.

انتصاب

رئیس هیات‌عامل ایدرو منصوب شد

با تصویب اعضای مجمع (وزرای شش‌گانه و معاون رئیس‌جمهور) و با حکم وزیر صنعت، معدن و تجارت «علی نبوی» به عنوان رئیس جدید سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران و معاون وزیر صنعت، معدن تجارت منصوب شد.

به‌گزارش ایدرونیوز، سیدرضا فاطمی‌امین، وزیر صنعت، معدن تجارت و رئیس مجمع عمومی ایدرو به استناد مصوبه مجمع عمومی عادی فوق‌العاده ایدرو متشکل از وزرای صنعت، معدن و تجارت، اقتصاد، دفاع، نیرو، علوم، کار و معاون رئیس‌جمهوری و رئیس سازمان برنامه و بودجه، علی نبوی را به عنوان بیست و یکمین رئیس قدیمی‌ترین سازمان توسعه‌ای کشور منصوب کرد. نبوی که خود سابقه جانشینی ریاست مجامع عملکرد و طرح‌های عمرانی ایدرو را دارد پیش از این به عنوان دستیار ویژه وزیر صنعت، معدن و تجارت در امور شرکت‌ها فعالیت می‌کرد. ریاست هیات‌مدیره فولاد مبارکه، دبیر کارگروه مالی وزارت صنعت، معدن و تجارت، عضو ستاد تحول صنایع و معادن وزارت صنعت، معدن و تجارت، مدیر برنامه انرژی وزارت صنعت، معدن و تجارت بخشی از سوابق رئیس جدید هیات‌عامل ایدرو در حوزه صنعت است.

نبوی همچنین در حوزه اقتصاد پولی و بانکی با بیش از یک دهه فعالیت سوابق متعددی از جمله مدیرکل بانکی و اعتباری صندوق توسعه ملی، مدیرکل سرمایه‌گذاری داخلی و مدیر فناوری اطلاعات صندوق توسعه ملی را در کارنامه خود دارد.

رئیس جدید ۴۸ ساله ایدرو دانش‌آموخته دانشگاه صنعتی امیرکبیر در مقطع کارشناسی و کارشناسی ارشد و دارای ۲۵ سال سابقه فنی و مدیریتی است.

جنگ روانی برای سرکوب بیشتر مزدی

کامیار فکور
editor@smtnews.ir

پس از تعیین حداقل دستمزد کارگران برای سال ۱۴۰۱ عده‌ای از کارفرمایان و رسانه‌ها ادعای همیشگی «افزایش دستمزد کارگران مساوی افزایش تورم» را مطرح کردند. همچنین مطرح شد به‌دلیل اینکه کارفرمایان توان پرداخت دستمزد کارگران را ندارند، سال ۱۴۰۱ سال اخراج و تعدیل کارگران خواهد بود. تمام این صحبت‌ها بر سر دستمزدی است که همچنان کفاف زندگی یک خانوار کارگری را نمی‌دهد و حدود ۴۰ درصد پایین‌تر از سبد معیشت اعلام شده از سوی وزارت اقتصاد است.

عکس: صمت

فاصله هزینه سبد معیشت اعلام‌شده از سوی دولت تا دستمزد تعیین‌شده، حداقل ۲ میلیون تومان یعنی حدود ۴۰ درصد است

مصداق تشویش اذهان عمومی

بهمن سال گذشته سبد معیشت یک خانواده کارگری متوسط شهری ۳.۳ نفری ۸ میلیون و ۹۷۹ هزار تومان اعلام شد و به امضای نمایندگان شورای‌عالی کار رسید. این در حالی بود که پیش از آن، خط فقر از سوی کمیته امداد بیش از ۱۰ میلیون تومان و از سوی فعالان کارگری مستقل بیش از ۱۵ میلیون تومان اعلام شده بود. نمایندگان کارگری شورای‌عالی کار نیز گفته بودند نرخ سبد معیشت تعیین‌شده از سوی وزارت اقتصاد اعلام شده و اگر آنها می‌خواستند سبد معیشت را محاسبه کنند بیش از ۱۱ میلیون تومان می‌شد. براساس تصمیم شورای عالی کار حداقل دستمزد کارگران در سال آینده با افزایش ۵۷.۴ درصدی به شش میلیون و ۴۳۳ هزار تومان برای خانواده ۳.۳ نفری رسید. همچنین حداقل دریافتی ماهانه کارگران با دو فرزند به ۶ میلیون و ۷۲۵ هزار و ۷۰۰ و حداقل دریافتی ماهانه کارگران با یک فرزند به ۶ میلیون و ۳۰۷ هزار و ۷۲۵ تومان رسید.

نور انداختن بر افزایش دستمزد به‌عنوان عامل افزایش تورم که در واقع سهم ناچیزی در هزینه‌های تولید دارد و تاریک نگه داشت عوامل اساسی در ایجاد تورم، مسئله‌ای است که توفیقی، نماینده کارگری شورای اسلامی کار، آن را مصداق تشویش اذهان عمومی می‌داند.

با این همه، بسیاری از فعالان کارگری معتقدند افزایش حداقل دستمزد کارگران می‌تواند بر هزینه‌های کارگاه‌های کوچک و خدماتی تاثیرگذار باشد اما راه چاره نه در گروگان گرفتن دستمزد کارگران، بلکه در حمایت جدی دولت از این بخش‌هاست.

سهم دستمزد در هزینه‌های تولید

فرامرز توفیقی، رئیس کمیته دستمزد شورای‌عالی کار در گفت‌وگو با صمت اظهارکرد: عده‌ای پس از تعیین حداقل دستمزد ۱۴۰۱ این گزاره را مطرح کردند که افزایش ۵۷ درصدی دستمزد کارگران باعث موج تعدیل نیرو در بازار کار خواهد شد. این گزاره کاملا غلط است، چراکه سهم دستمزد در نرخ تمام‌شده کالا در کشور ما بسیار پایین است و اگر یک عدد بالا را هم در نظر بگیریم و بگوییم میانگین سهم دستمزد در نرخ تمام‌شده کالا ۱۲ درصد است، حتی افزایش ۱۰۰ درصدی حداقل دستمزد هم نرخ تمام‌شده کالا را حدود ۵ درصد افزایش می‌دهد. بحث تعدیل ساختاری و تعدیل نیروی کار از سال ۸۸ چماقی بوده که کارفرمایان بر سر کارگران گرفتند و اگر می‌توانستند خیلی قبل‌تر از تعیین دستمزد امسال، دست به تعدیل نیرو می‌زدند.

وی اضافه کرد: اما قبول داریم که صنایع و کارگاه‌های کوچک و نیمه‌متوسط و همچنین حوزه‌های خدماتی نیاز به یک بسته‌های حمایتی از سوی دولت دارند تا بتوانند از این دوران گذر کنند، چراکه این‌ها معمولا خدمات‌دهنده به کارگاه‌ها و بنگاه‌های بزرگ‌تر هستند و پولی که باید به این کارگاه‌های کوچک برگردد، بین ۳ تا ۶ ماه معوقه می‌شود. این کارگاه‌ها نیاز به حمایت‌هایی دارند که بتوانند این ۶ ماه دوران گذار را تحمل کنند تا هزینه‌ها جبران شود.

توفیقی گفت: افزایش حداقل دستمزد امسال، عدد و رقم بزرگی نیست و لزومی ندارد عده‌ای آن را بزرگنمایی و در بوق و کرنا کنند. اگر ۵۷ درصد افزایش حداقل دستمزد ۱۴۰۱ را کنار بگذاریم، افزایش دستمزد از ۴ میلیون تومان به ۶ تا ۷ میلیون تومان خیلی عدد بزرگی نیست، چراکه پیش از تعیین دستمزد حداقل هزینه سبد معیشت خانوارهای کل کشور ۹ میلیون تومان اعلام شده بود. این در حالی است که عدد هزینه سبد معیشت از سوی دولت و وزارت اقتصاد تعیین شده و اگر ما به‌عنوان نمایندگان کارگری می‌خواستیم واقعی‌تر محاسبه کنیم شاید این عدد بیش از ۱۱ میلیون تومان می‌شد. همین الان، فاصله سبد معیشت اعلام‌شده از سوی دولت تا دستمزد تعیین‌شده حداقل ۲ میلیون تومان یعنی حدود ۴۰ درصد است.

■ از افزایش قدرت خرید تا عدم‌سوءتغذیه

وی در پاسخ به این سوال که آیا این افزایش دستمزد می‌تواند با بالا بردن قدرت خرید مردم، تقاضا را تحریک کند، گفت: قطعا حداقل دستمزد تعیین شده امسال قدرت پس‌انداز ندارد، چراکه هزینه‌ها بسیار بیشتر از درآمد خانوارهای کارگری است. از آن طرف، تحریک تقاضایی که می‌تواند ایجاد کند در خدمت اقلام خوراکی و پوشاک است و شاید بتواند در محصولات خانگی ایجاد تحریک تقاضا کند. تنها می‌توان امیدوار بود رقم تعیین شده بتواند جبران مافاتی باشد نسبت به کاهش مصرف مواد غذایی و سوءتغذیه‌ای که در خانوارهای کارگری شکل گرفته که سالیان سال است، ادامه دارد.

■ دست سوداگر کوتاه

توفیقی با ابراز امیدواری نسبت به اینکه مراکز تصمیم‌گیری بتوانند سوداگران را از بخش صنعت خارج کنند، گفت: سوداگر به‌شدت دنبال این است که صنعت را زمین بزند تا بتواند سود خودش را بهتر به‌دست بیاورد، واردات را به هر شکلی افزایش و خام‌فروشی را رونق دهد. از این‌رو بهترین کار برای جلوگیری از زمین خوردن صنعت، نه افزایش دستمزد که حق بدیهی کارگران است، بلکه کوتاه کردن دست سوداگران خواهد بود.

■ تشویش اذهان عمومی

وی تصریح کرد: اگر عده‌ای از کارفرمایان می‌گویند پرداخت دستمزد افزایش یافته کارگران در توان آنها نیست باید ادعایشان به راستی‌آزمایی گذاشته شده و دولت به سراغ طرحی برود تا توان اقتصادی کارفرمایان ارزیابی شود.

اگر کارفرمایی واقعا توان اقتصادی ضعیفی داشته باشد، دولت باید به او بسته‌های حمایتی اعطا کند. اگر هم ادعای درستی ندارد قطعا باید اخطار بگیرد تا دیگر جنگ روانی ایجاد نکند. این جنگ روانی در روح و روان ۱۶ میلیون خانوار کارگری که بیش از ۶۰ درصد جامعه ما را تشکیل می‌دهند، تاثیر منفی می‌گذارد و نشان اخلال در نظم عمومی و تشویش اذهان عمومی است.

■ وظایف دولت

رئیس کمیته دستمزد شورای‌عالی کار گفت: سال ۱۴۰۱ به شرطی برای کارگران خوشایند خواهد بود که دولت بتواند بی‌انضباطی مالی را کنار بگذارد، تورم و زنجیره تامین را مدیریت و درباره مولفه‌های تاثیرگذار در سبد معیشت خانوارهای کارگری فکر اساسی کند.

تورم عبارت از نسبت نرخ افزایش تولید و نرخ افزایش قیمت‌ها.

اگر نرخ افزایش تولید از نرخ افزایش قیمت‌ها پیشی بگیرد، تورم کاهش پیدا می‌کند و اگر نرخ افزایش قیمت‌ها از نرخ افزایش تولید پیشی بگیرد، تورم بالا می‌رود. دولت باید به این مدل و الگو نظر داشته باشد و به‌دنبال عددسازی تصنعی نباشد. اگر تورم امسال رو به کاهش رود، قطعا سال ۱۴۰۱ می‌تواند سال خوبی برای کارگران باشد.

حتی اگر بخواهیم فرض کنیم افزایش حداقل دستمزد به برخی کارفرماها و کارگاه‌های کوچک فشار وارد می‌کند، احتمال اخراج و تعدیل نیروی کار وجود ندارد

تورم را کارگر ایجاد نکرد

فرشاد اسماعیلی، حقوقدان و پژوهشگر حقوق کار در گفت‌وگو با صمت بیان کرد: گزاره غلطی که درباره دستمزد کارگران شکل گرفته این است که افزایش حداقل دستمزد موجب ایجاد تورم می‌شود.

حال امسال که دستمزد نسبت به سال‌های گذشته افزایش ۵۷ درصدی و برای سایر سطوح ۳۸ درصدی داشته، دوباره بازار این صحبت‌ها رونق گرفته است. تجربه سال‌های اخیر به وضوح نشان داده که درباره ایجاد تورم نباید یقه مزدبگیرانی را گرفت که حتی پایین‌تر از خط فقر دستمزد دریافت می‌کنند، بلکه باید یقه صاحبان سرمایه و مستغلات، صاحبان بانک‌ها و سرمایه‌های بانکی و کارگزاران سیاست‌های پولی و بانکی را بگیریم.

اسماعیلی گفت: مسئله تورم در ایران چند عامل اصلی دارد که یکی از آنها به نظام بانکی در ایران و عملیات بازار باز بانکی برمی‌گردد. عملیات بازار باز بانکی از این جهت مطرح می‌شود که می‌بینیم بانک پولی را به بازار تزریق می‌کند که این پول منجر به تولید نمی‌شود. از سویی خود بانک‌ها دست به خلق پول می‌زنند و به‌عنوان شخصیت‌های حقوقی بزرگ از محل سرمایه بانک از تسهیلات بانکی برای خود و بنگاه‌هایشان استفاده می‌کنند.

بخش بسیار بزرگی از تورم در کشور ناشی از همین خلق پول توسط نظام بانکی و عدم‌محو پول توسط خود همین سیستم است.

این حقوقدان گفت: یکی دیگر از مسائلی که منجر به افزایش تورم ناشی از عملکرد نظام بانکی شده، مربوط به سود سپرده‌های بانکی است. سال‌هایی بوده که سود سپرده بانکی حتی از تورم هم بالاتر رفته و باعث ایجاد خلق پول و در نتیجه افزایش تورم شده است. به همین دلیل بانک‌هایی که اشخاص خصوصی در نظام بازار باز بانک تاسیس کرده‌اند، تسهیلات کلانی می‌دهند که موجب ایجاد فساد شده است. این فسادهای بانکی به حدی بوده که در سال‌های اخیر یک مجتمع اختصاصی برای این جریان پولی و بانکی تشکیل شده است.

در سال‌های اخیر شاهد بوده‌ایم که چگونه افراد فرادست توانسته‌اند تسهیلات کلان دریافت کنند و بازپرداخت آن را یا به تعویق بیندازند یا اصلا پرداخت نکنند و درنهایت خلق پول بانک‌ها، تورم را افزایشی کند.

وی تصریح کرد: عامل اساسی دیگری که منجر به رشد تورم در کشور شده، مسئله کسری بودجه دولت است. بسیاری از کشورهای آسیای شرقی رشد پول و رشد نقدینگی بسیار بالایی دارند اما می‌بینیم که تورم آنها پایین و یک رقمی است. دلیل پایین ماندن تورم در این کشورها این است که مسئله کسری بودجه را حل کرده‌اند.

یکی از بحران‌های ما در چند سال اخیر که دامنگیر طبقه کارگر هم شده، مسئله کسری بودجه است. کسری بودجه دولت ضربه مستقیم و مهلکی به طبقه کارگر زده، چراکه با خلق پول مکانیسم‌های محو پول و جذب پول در بازار را پیش‌بینی نکردند و با کسری بودجه یکی از شاهرگ‌های اصلی تورم را شکل دادند. بنابراین وقتی به عوامل اصلی ایجاد تورم نگاه می‌کنیم متوجه می‌شویم که حتی اگر افزایش تورم بر اثر افزایش دستمزد را قبول کنیم، اثری خرد و ناچیز دارد.

■ فعالان کارگری به هوش باشند!

این پژوهشگر حقوق کار گفت: این تصور که همین افزایش ناچیز حداقل دستمزد باعث تضعیف توان کارفرمایان و در نتیجه اخراج کارگران می‌شود، مسئله‌ای نیست که واقعا اتفاق بیفتد. به‌طور مثال در صنعت خودرو، پتروشیمی، معادن و بخش خدمات یک لحظه خط تولید و فعالیت متوقف نمی‌شود. حتی معدنی بوده که در اثر یک حادثه چند کارگر فوت کرده‌اند اما معدن به صورت دستوری و با مجوز باز شده و شروع به کار کرده است.

این افزایش دستمزد به صنایع و واحدهای تولیدی بزرگ به نسبت سودی که دارند، فشار گزافی وارد نمی‌کند. در صنعت خودرو سال پیش نرخ یک خودرو از ۱۲۰ به ۲۰۰ میلیون تومان رسیده اما کارگر خودروسازی که در خط تولید قطعه‌سازی در همان کارخانه کار می‌کند، افزایش دستمزد نداشته است. حتی اگر بخواهیم فرض کنیم افزایش حداقل دستمزد به برخی کارفرماها و کارگاه‌های کوچک فشار وارد کند، احتمال اخراج و تعدیل نیست، بلکه کارفرما ممکن است میزان بهره‌کشی از کارگر را بیشتر کند.

در واقع ممکن است برخی کارفرمایان با همین جنگ روانی و گزاره نادرست که افزایش دستمزد باعث تورم و افزایش هزینه‌ها می‌شود، در میان کارگران ترس و نگرانی ایجاد کنند تا بتوانند از یک کارگر بیش از حد مشخص و قانونی بهره‌کشی کنند و اضافه‌کاری‌ها و شب‌کاری‌ها بیشتر شود.

وی اظهارکرد: مواردی مثل اضافه‌کاری و شب‌کاری، از جمله مواردی است که در بسیاری از مواقع کارگران در ادارات کار و مرجع تظلم‌خواهی نمی‌توانند احقاق حقوق کنند، چرا که تایم‌شیت، لیست کارکرد و ایام و این دست مسائل در دست کارفرماست و کارگران مستندی ندارند که بگویند مثلا ما شب‌کار شدیم، جمعه‌ها هم سر کار می‌آییم و به جای دو نفر کار می‌کنیم اما دستمزدمان همان است. به همین دلیل مدافعان حقوق کارگر و فعالان کارگری باید از همین ابتدای سال هوشیار باشند که در برابر این توقعات تدابیری بیندیشند.

سخن پایانی

در مجموع کارشناسان بر این باورند که افزایش دستمزد سهم ناچیزی در هزینه‌های تولید دارد و به جای دستمزد باید به سراغ عوامل اصلی و اساسی ایجاد تورم مانند عملکرد نظام بانکی و کسری بودجه دولت رفت. با این حال، اگر افزایش دستمزد کارگران باعث فشار بر کارگاه‌های کوچک تولیدی و خدماتی شود، دولت باید ابتدا صحت ناتوانی این کارگاه‌ها و بخش‌های اقتصادی را در پرداخت دستمزد کارگران ارزیابی کند و در صورت صحت ادعا، بسته‌های حمایتی برای این بخش‌ها در نظر بگیرد. دستمزد فعلی کارگران پایین‌تر از خط فقر است و وظیفه دولت افزایش دستمزد تا خط رفاه است. البته در این مسیر سود کارفرمایان کاهش پیدا می‌کند و این امری طبیعی است.

یادداشت

رونق بازار در گرو افزایش دستمزد

حمیدرضا حاج‌اسماعیلی
فعال کارگری

هر ساله پس از تعیین حداقل دستمزد، هم از طرف کارفرمایان و هم کارگران انتقادهایی به مصوبه شورای‌عالی کار وارد می‌شود. علت این انتقادها این است که هیچ‌گاه حداقل دستمزدی که از طرف شورای‌عالی کار تعیین می‌شود، معادل تکاپوی شرایط اقتصادی برای تامین نیازهای زندگی کارگران نبوده است. دستمزد امسال هم همچنان پایین‌تر از سبد معیشت و خط فقر است و نمی‌تواند شرایط اقتصادی و معیشت کارگران را پوشش دهد. باوجود مانورهایی که برخی درباره افزایش دستمزد و تاثیر منفی آن بر کارگاه‌ها می‌دهند، افزایش حداقل دستمزد تاثیر مهم و جدی بر کارگاه‌ها نخواهد داشت.

اما به هر حال باید توجه داشت با طیف وسیعی از کارگاه‌ها در کشور روبه‌رو هستیم که مجموعه‌ای از کارگاه‌های کوچک، خدماتی، تولیدی، صنعتی و کشاورزی است. قطعا این بنگاه‌ها شرایط یکسانی ندارند. دستمزد در کارگاه‌های کوچک و خدماتی سهم زیادی از هزینه‌ها را به خود اختصاص می‌دهد؛ بنابراین طبیعی است که این کارگاه‌ها شرایطی که در بخش‌های صنعتی و کارگاه‌های متوسط به بالا وجود دارد را ندارند و در اثر پرداخت دستمزد فشار بیشتری به آنها وارد می‌شود. اما این مسئله به هیچ عنوان به معنی این نیست که باید دستمزد کارگران را گروگان و معطل شرایطی کنیم که در آن کارفرمایان یا بخشی از کارگاه‌ها دچار مشکل هستند. به یقین این وظیفه دولت است که در چنین شرایطی از کارگاه‌های کوچک، خدماتی و کارگاه‌هایی که احیانا تاثیر بیشتری از افزایش دستمزد می‌بینند، حمایت کند.

کسانی که می‌خواهند فعالیت اقتصادی کنند باید جنبه‌های متعدد شرایط کار را در کشور مد نظر داشته باشند. دولت نیز باید به مسئولیت و تکالیفش آشنا باشد و پشتیبانی و حمایت خود را نسبت به فعالیت‌های اقتصادی انجام دهد. قطعا شرایط کار در کشور هم در بخش‌های خدماتی و هم در بخش‌های کشاورزی و صنعتی با مشکلاتی روبه‌رو است که ناشی از شرایط و ساختار خاص اقتصادی است که از گذشته تاامروز وجود داشته است. در عین حال، تحریم‌ها فشار مضاعفی به کارفرمایان و کارگاه‌ها در کشور وارد کرده است. در نظام بانکی کشور نیز به‌دلیل اینکه بانک‌ها مشغول بنگاهداری و سوداگری هستند، نه تنها در مسیر خدمت به تولید و بازار کار گام برنمی‌دارند، بلکه به بنگاه‌های کشور فشار وارد می‌کنند؛ بنابراین وظیفه دولت این است که گام‌های اساسی برای حل این مسائل بردارد. نخستین وظیفه دولت این است که نظام بانکی را اصلاح کند تا بانک‌ها با اعطای تسهیلات ارزان و آسان به بنگاه‌های کوچک و خدماتی کمک کنند. معافیت مالیاتی و بیمه‌ای یا تعویق مطالبات سازمان‌های مالیاتی و بیمه‌ای نیز می‌تواند به بنگاه‌ها کمک کند که تنفس لازم را داشته باشند تا شرایط کشور بهتر شود. همچنین دولت باید بتواند ثباتی در عرصه اقتصادی ایجاد و تورم را کنترل کند. تهیه مواد اولیه نیز به‌دلیل اینکه واردات آن در کشور با مشکلات عدیده‌ای همراه است می‌تواند به کارگاه‌های کشور کمک کند. دولت در این عرصه نقش بسیار پررنگ و بااهمیتی دارد و اگر وظایف خود را به‌درستی انجام دهد، مشکلی پیش نخواهد آمد.

افزایش حداقل دستمزد، قدرت خرید مردم را افزایش می‌دهد. البته معمول نیست که از طریق افزایش دستمزد تحریک تقاضا انجام شود. تحریک تقاضا معمولا بسته‌ها و برنامه‌های خودش را دارد اما قطعا بخاطر فشاری که بر کارگران بوده و قدرت خرید آنها در ۴،۳ سال گذشته به‌دلیل تحریم‌ها و تورم کاهش پیدا کرده، اگر ثباتی در عرصه اقتصادی ایجاد شود، شاهد افزایش قدرت خرید حقوق‌بگیران خواهیم بود و این مسئله به تحریک تقاضا کمک می‌کند. تحریک تقاضا خود نوعی حمایت از کارگاه‌های خدماتی و تولیدی در کشور است، چراکه کارگاه‌های خدماتی به شدت وابسته به قدرت خرید مردم هستند.

وضعیت سال ۱۴۰۱ برای کارگران در گرو سیاست‌های دولت است. بزرگ‌ترین انتظار و پیش‌بینی که امسال نسبت به سیاست‌های دولت می‌شود، به نتیجه رسیدن توافق برجام است. این مسئله بدون تردید می‌تواند تاثیر بسیار زیادی در همه بخش‌های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی در کشور داشته باشد. اساسا با وجود توافق برجام، شرایط بنگاه‌ها و بازار کار دگرگون خواهد شد. به تبع به نتیجه رسیدن توافق برجام هرچه درآمدهای کشور افزایش پیدا کند، درآمد سرانه نیز بیشتر می‌شود. درآمد سرانه کشور وابسته به این است که تولید ناخالص داخلی افزایش پیدا کند و تولید ناخالص داخلی در گرو رشد اقتصادی است. به این ترتیب اگر رونقی در بازار اتفاق بیفتد، شاهد چنین شرایطی خواهیم بود. اگر تولید ناخالص داخلی افزایش پیدا کند، رفاه عمومی بیشتر می‌شود و رفاه عمومی به معنای رونق بازار کار است؛ بنابراین انتظار ما این است که دولت با جدیت توافق هسته‌ای را دنبال کند.

شنبه
۲۰ فروردین ۱۴۰۱- ۷ رمضان ۱۴۴۳ - ۹ آوریل ۲۰۲۲- شماره ۲۰۳۱-پیاپی۳۳۴۹

صمت
صنعت معدن تجارت

منشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در روزنامه صمت: www.smtnews.ir/about.html

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی و مطبوعاتی «صمت»
مدیرمسئول: ناصر بزرگمهر
سردبیر:عاطفه خسروی

تلفن: ۸۲۱۹۰ - نمابر: ۸۸۷۱۳۷۳۰- پیامک: ۳۰۰۰۸۲۱۹۰
سازمان آگهی‌ها: ۳-۸۸۷۲۲۷۳۲ - نمابر آگهی ها: ۸۸۷۲۴۲۱۱-۰۹۰۲۶۲۹۱۴۸۸
امور مشترکین: ۸۸۷۲۲۷۳۵ - روابط عمومی: ۸۸۱۰۵۳۰۹
توزیع و سازمان شهرستان‌ها: ۸۸۷۲۲۷۳۵
تهران، خیابان قائم‌مقام فراهانی - کوچه آزادگان شماره ۲۶ - کد پستی ۱۵۸۶۷۳۳۸۱۱
روابط عمومی: pr@smtnews.ir آگهی: ads@smtnews.ir
امور استان‌ها: ostanha@smtnews.ir
چاپخانه: هنر سرزمین سبز

www.smtnews.ir info@smtnews.ir
telegram.me/smtnews instagram.com/smtnewspaper
tozi.smtnews@gmail.com

روزنامه صمت با ۶۳ امتیاز رتبه ۲ در میان روزنامه های تخصصی مقام ۱ در میان روزنامه های اقتصادی مقام ۲

عضو انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی
عضو انجمن مدیران رسانه
عضو تعاونی مطبوعات

کارتون روز

بدون شرح

طرح: حسین علیزاده

چشم‌انداز بیکاری در دولت سیزدهم

هرچند برای مشاهده ثمره و نتایج تلاش‌های دولت سیزدهم در کاهش بیکاری باید اندکی صبر کرد تا در یکی دو سال آینده و به‌مرور خود را نمایان کند، اما در همین ۶ ماه نخست نیز آمار و ارقام بیانگر این است که بیکاری روند نزولی در پیش گرفته است.

بیکاری و اشتغال دو شاخص مهم اقتصادی هستند که هرچند نتیجه و پیامد وضعیت اقتصاد از نظر شاخص‌هایی مانند میزان سرمایه‌گذاری، نرخ رشد اقتصادی و... هستند اما معیار مهمی برای قضاوت درباره سیاست‌گذاری‌های اقتصادی به‌شمار می‌روند و به‌نوعی خوب و بدی حال اقتصاد کشور را می‌توان از این دو شاخص، به‌ویژه شاخص بیکاری دریافت.

به گزارش ایرنا، بخشی از بیکاری ناشی از مشکلات ساختاری است؛ برای مثال در سال‌های گذشته رشد آموزش عالی و رشته‌های مختلف آن که هزاران تحصیلکرده دانشگاهی را روانه بازار می‌کند با مقتضیات اقتصادی و بازار کار تناسب خوبی نداشته است. یعنی دانشگاه‌های ما برای بازار نیروی انسانی تربیت نکرده‌اند. البته همه رشته‌های دانشگاهی برای جامعه ضروری هستند. آنچه در این سال‌ها اتفاق افتاده پذیرش‌های زیاد و غیرضروری در برخی رشته‌ها بوده است. برای مثال در رشته‌های مختلف علوم انسانی (روانشناسی، جامعه‌شناسی، تاریخ و...)، علوم تجربی (شیمی، فیزیک، زیست‌شناسی و...) و حتی ریاضی بسیار بیشتر از ظرفیت لازم دانشجو جذب شده است.

■ مشکلات نظام آموزشی

نکته دیگر اینکه در دانشگاه‌های ما محتوا و روش‌های آموزشی نیز نیروی فنی و کاربردی برای بازار تربیت نمی‌کند. آنچه دانشجویان یاد می‌گیرند بیشتر بحث‌های نظری است و دروس عملی و تجربی که دانشجو را آماده بازار کار می‌کند کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد.

■ تحریم و کرونا

در کنار این مشکلات ساختاری، دو موضوع تحریم و شیوع کرونا در ۲ سال اخیر نیز مزید بر علت شده و بر آمار بیکاران افزوده است؛ برای مثال هم‌اکنون جمعیت زیادی که به‌دلیل محدودیت اعمال‌شده کرونایی بر فعالیت‌های اقتصادی به‌طور موقت از بازار کار خارج شده بودند در صف انتظار برای بازگشت به این بازار در سال جاری قرار دارند.

علاوه بر این از آنجایی که ایران در زمره کشورهای جوان قرار دارد و هر سال با حجم عظیمی از فارغ‌التحصیلان دانشگاهی (به‌عنوان ورودی‌های بالقوه جدید به بازار کار) مواجه است، بیکاری در آن بیشتر است. به همین خاطر ایجاد فرصت‌های اشتغال جدید، صیانت از اشتغال موجود و حل مسائل و مشکلات حوزه بازار کار جزو دغدغه‌های مهم دولت سیزدهم بوده است.

عکس: آیدا فریدی

■ الزامات رشد ۸ درصدی

دولت در حالی مسئولیت اداره کشور را در مرداد سال گذشته به‌دست گرفت که بازار کار در سال ۱۳۹۹ به‌دلیل شیوع بیماری کرونا، شرایط ویژه‌ای داشت و به‌طور مستقیم از آن تاثیر پذیرفت. در این سال حدود ۱.۵ میلیون نفر از جمعیت فعال کاسته و حدود ۲ میلیون نفر به جمعیت غیرفعال افزوده شده و حدود یک میلیون نفر از جمعیت شاغل کشور خارج شدند. باوجود بهبود شرایط اقتصاد از نیمه دوم سال ۱۳۹۹ و نیمه اول ۱۴۰۰ و کاهش محدودیت‌های کرونایی برای فعالیت‌های اقتصادی هنوز ارقام جمعیت فعال و شاغل کشور از عملکرد ۱۳۹۸ فاصله دارد.

دولت با اذعان به این واقعیت که بدون ایجاد ارتباط بین رشد اقتصادی و بازار کار، ایجاد اشتغال پایدار، غیرممکن است و تنها اثرات محدودی دارد، در بودجه سال ۱۴۰۱ دستیابی به رشد ۸ درصدی را هدف‌گذاری کرد که تحقق این هدف مستلزم رشد ۴۸ درصدی اشتغال کشور است.

■ شرط تحقق اهداف بازار کار

در بودجه سال ۱۴۰۱ برای تحقق اهداف بازار کار، راهبرد ارتقای اشتغال مبتنی بر بهره‌وری و استفاده موثر از منابع موجود برای اشتغال مد نظر قرار گرفته است. در بند الف تبصره ۱۸ لایحه بودجه بر ایجاد صندوق پیشرفت و عدالت برای پشتیبانی از بهبود رشد اقتصادی از طریق برنامه‌های افزایش تولید و ایجاد و تثبیت اشتغال تمرکز شده است. مقرر است منابع مالی صندوق پیشرفت و عدالت در قالب وجوه اداره شده، یارانه نرخ سود تسهیلات یا کمک بلاعوض، به حمایت و پشتیبانی از برنامه‌های دستگاه‌های اجرایی اختصاص یابد.

■ صیانت از اشتغال موجود

به‌طورکلی دولت برای حل مشکل بیکاری سیاست‌هایی را در دستور کار قرار داده که مهم‌ترین آنها عبارت است از صیانت از اشتغال موجود با پیگیری سیاست فعال نگه داشتن و رونق بنگاه‌ها و کسب‌وکارهای اقتصادی، تقویت فرهنگ کار و کارآفرینی، تولید ثروت و اشتغال مولد از طریق مداخلات سیاستی، نهادی و آموزشی، توسعه کارآفرینی با رویکرد شروع کسب‌وکار و توسعه و رونق کسب‌وکار موجود، توسعه فعالیت‌های مرتبط به اشتغال فارغ‌التحصیلان دانشگاهی شامل توسعه خدمات حرفه‌ای و تخصصی و دانش‌بنیان، پیگیری اشتغال مبتنی بر بهره‌وری با توسعه خدمات دولت الکترونیک، تجارت الکترونیک، بانکداری الکترونیک، اسناد تجاری الکترونیک و در نهایت استفاده مؤثر از اعتبارات بودجه‌ای برای حمایت از اشتغال به‌ویژه با اصلاح رویکرد تبصره ۱۸ و ایجاد صندوق پیشرفت و عدالت.

■ برای قضاوت زود است

هرچند برای مشاهده ثمره این سیاست‌ها بسیار زود است و باید نتایج تلاش‌های دولت در کاهش بیکاری را در سال‌های آینده مشاهده کرد اما در همین ۶ ماه نخست نیز آمار بیکاری رو به کاهش بوده است. بر اساس داده‌های مرکز آمار در تابستان ۱۴۰۰ که دولت سیزدهم بر سر کار آمد نرخ بیکاری ۹.۶ بود اما در پاییز به ۸.۹ درصد کاهش پیدا کرد؛ بر همین اساس تعداد جمعیت بیکار از ۲ میلیون و ۴۹۰ هزار نفر در تابستان ۱۴۰۰ به ۲ میلیون و ۴۴۰ هزار نفر در پاییز ۱۴۰۰ کاهش یافته است.

سخن پایانی

بدون شک عملیاتی شدن سایر برنامه‌های دولت، رخت بربستن کرونا و خارج شدن آن از حالت همه‌گیری، کاهش تورم، افزایش نرخ رشد اقتصادی و مهم‌تر از همه افزایش قابل‌توجه سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی روند کاهشی بیکاری را سرعت خواهد بخشید و در آینده آمار امیدوارکننده‌تری را مشاهده خواهیم کرد.

خبر روز

جریمه روزانه بکارگیری اتباع غیرمجاز در سال ۱۴۰۱

مدیرکل اشتغال اتباع خارجی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی از تعیین میزان جریمه به‌کارگماردن اتباع خارجی غیرمجاز در سال ۱۴۰۱ خبر داد.

به گزارش مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، مدیرکل اشتغال اتباع خارجی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی از تعیین میزان جریمه به‌کارگماردن اتباع خارجی غیرمجاز در سال ۱۴۰۱ خبر داد.

محسن ابراهیمی با اعلام این خبر تصریح کرد: براساس بند ج ماده ۱۱ قانون تنظیم بخشی از درآمدهای دولت، هر کارفرمایی که از نیروی کار خارجی غیرمجاز استفاده یا در مشاغلی جز شغل تعیین شده در پروانه کار اقدام کند، به ۵ برابر حداقل دستمزد برای هر روز اشتغال جریمه می‌شود.

وی افزود: باتوجه به مصوبه شورای‌عالی کار که حداقل دستمزد روزانه امسال را یک میلیون و ۳۹۳ هزار و ۲۵۰ ریال تعیین کرده، مبلغ جریمه بابت هر روز اشتغال اتباع خارجی غیرمجاز به میزان ۵ برابر حداقل دستمزد روزانه یعنی معادل ۶ میلیون و ۹۶۶ هزار و ۲۵۰ ریال خواهد بود.

مدیرکل اشتغال اتباع خارجی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی تاکید کرد: این میزان جریمه در صورت تکرار تخلف، ۲ برابر خواهد شد. وی خاطرنشان کرد: همچنین در صورت استنکاف از پرداخت این جریمه، کارفرما مطابق با ماده ۱۸۱ قانون کار به محاکم قضایی معرفی می‌شود.

یادداشت

غم نان؛ اگر بگذارد

عاطفه خسروی
سردبیر

«درآمد» و «امرار معاش»؛ همان دو کلمه‌ای که زندگی روی پاشنه آنها می‌چرخد و رضایت از آنها یعنی مقبولیت دولت. اینکه کدام یک از دولت‌های بعد از جنگ توانسته‌اند در این دو بخش موفق عمل کنند همان معیاری است که مردم براساس آن از خوب یا بد بودن دولت‌ها می‌گویند. دولت سازندگی نخستین دولتی بود که بعد از جنگ بر سر کار آمد؛ دولتی که به خاطر فاصله کوتاهش با روزهای اتمام جنگ نتوانست کمبود بودجه‌ای را که کشور را فلج کرده بود جبران کند. ناتوانی دولت در این بخش، سبب رشد بی‌سابقه نرخ تورم تا سقف ۴۹ درصد شد. با این همه در آن سال‌ها هاشمی، رئیس‌جمهوری وقت توانست زیرساخت‌های موردنیاز دولت بعدی را بسازد و کمک کند روابط بین‌المللی ایران با کشورهای همسایه بهبود یابد.

حضور دولت اصلاحات و بکارگیری وزرای خبره، تا حد زیادی آرامش را به بازار و معیشت خانواده برگرداند. کنترل نرخ تورم، افزایش منطقی حداقل دستمزد کارگران، کنترل وضعیت مسکن و بهای کالاهای مصرفی و اساسی بندهای کارنامه درخشان دولت اصلاحات است.

دولت اصولگرای نهم و دهم که بعد از روزهای آرام دولت اصلاحات بر سر کار آمد، بحرانی‌ترین سال‌های اقتصاد خانواده‌ها را رقم زد. عملکرد «بالا رفتن نجومی نرخ ارز و اجرایی شدن فاز اول هدفمندی یارانه‌ها» برای این دولت در سال‌های تصدی‌اش بر قوه مجریه به ثبت رسید. کسی نیست که از خسارات ناشی از این دو مورد بر معیشت آگاه نباشد. به تاخیر افتادن حقوق کارمندان دولت و اعتراضات کارگران به افزایش اندک دستمزد، تنها مشتی از خروار شکست‌های این دولت در ۸ سال کشورداری بود. ناتوانی دولت در کنترل نرخ تورم هم دسته‌گلی بود، ورای دسته‌گل‌های قبلی!

روی کار آمدن دولت یازدهم امید را تا حدودی به دل‌های فعالان بخش تولید و صنعت بازگرداند اما سیاست‌های اقتصادی این دولت نیز نقصان‌های فراوانی داشت که نخستین قربانیان آن باز هم چون گذشته، بخش‌های مولد و معیشت کارگران بودند. این روند تا پایان دولت دوازدهم ادامه داشت و سفره کارگران را هر روز کوچک‌تر کرد.

حالا نوبت به دولت سیزدهم و نخستین تجربه این دولت برای تعیین حداقل دستمزد و حقوق رسیده است؛ دولتی که معتقد است ویرانه‌ای از اقتصاد را تحویل گرفته و بدون تکیه بر نتیجه برجام توان حل مشکلات را دارد.

طبق برآوردهای انجام شده، حدود ۱۴ میلیون و ۷۰۰ هزار بیمه‌شده اصلی تامین اجتماعی در کشور داریم که با احتساب خانواده‌های آنها دایره جمعیت کارگران به حدود ۴۸ میلیون نفر می‌رسد؛ از این رو تعیین دستمزد کارگران یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های اقتصاد کشور محسوب می‌شود. از سوی دیگر باتوجه به شرایط اقتصادی کشور، تعیین دستمزد سال ۱۴۰۱ از اهمیت بالایی برخوردار است.

طبق ماده ۴۱ قانون کار، دو معیار اصلی تعیین دستمزد کارگران، نرخ تورم و سبد معیشت است. پیش از سال جدید هزینه ماهانه سبد معیشت در جلسه شورای‌عالی کار رقم ۸ میلیون و ۹۷۹ هزار تومان تعیین شد. این رقم نسبت به سال پیش از آن که نرخ سبد معیشت ۶ میلیون و ۸۹۵ هزار تومان بود رشد ۲ میلیون و ۸۴ هزار تومانی یافته، این در حالی است که پیش از این و در میانه تابستان کمیته امداد خط فقر در کشور را ۱۰ میلیون تومان اعلام کرده بود.

در مقابل، نرخ تورم اعلامی از سوی مرکز آمار ایران برای ۱۲ ماه منتهی به دی سال ۱۴۰۰ عدد ۴۲.۲ درصد را نشان می‌دهد؛ همچنین تغییر شاخص کل نسبت به ماه مشابه سال قبل (تورم نقطه به نقطه) برای خانوارهای کشور ۳۵.۹ درصد بوده است.

نکته مطرح دیگر اینکه هزینه این سبد معیشتی نه مانند سال‌های گذشته توسط کمیته دستمزد شورای‌عالی کار، بلکه توسط ارقامی که وزارت اقتصاد به‌دست آورده محاسبه شده است. بسیاری از کارشناسان معتقدند در حالی که آمارهای مرکز آمار تورم خوراکی‌ها را ۵۶ درصد اعلام کرده، در سبد اخیر این هزینه‌ها تنها ۳۰ درصد رشد کردند که این امر نشان می‌دهد وزارت اقتصادی دچار کم‌برآوردی چشمگیری در محاسبه سبد معیشت شده است. باتوجه به ارقام اعلام‌شده کارشناسان حوزه کارگری بر افزایش شکاف هزینه و درآمد خانوار کارگری تاکید داشته و معتقدند در شرایط فعلی اقتصاد مزد اگر ۲ برابر شود هم نمی‌تواند حداقل هزینه‌های معیشتی یک خانواده را تامین کند.

شواهد حاکی از کاهش قدرت چانه‌زنی کارگران و همراهی اجباری آنها با کارفرما تنها برای تامین حداقل معیشت است؛ معیشتی که دستمزد تنها ۳۰ درصد آن را پوشش می‌دهد و غم نان مانع از این «پذیرش اجباری» می‌شود.

در این موضوع نکته قابل تامل وظیفه دولت‌ها در تامین معیشت شهروندان است؛ وظیفه‌ای که قانون اساسی آن را بر گرده دولت گذارده است؛ بر همین اساس تامین معیشت کارگران یکی از شعارهایی است که همواره در صدر لیست شعارهای نامزدهایی قرار می‌گیرد که برای کسب رای به رقابت‌های انتخاباتی می‌پردازند.

یادداشت

یاران رئیسی از کجا می‌آیند؟!

سعید پورفرهادی
عضو اتحادیه صادرکنندگان نفت، گاز و پتروشیمی ایران

۱۲ مرداد ۱۴۰۰ حکم ریاست‌جمهوری سید ابراهیم رئیسی توسط رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران تنفید و پس از مراسم تحلیف در مجلس شورای اسلامی، ابراهیم رئیسی کار خود را به‌عنوان هشتمین رئیس‌جمهوری ایران آغاز کرد.

رئیس دولت سیزدهم در شروع کار از وحدت و قرار داشتن اقتصاد در رأس برنامه‌های خود سخن گفت. ابراهیم رئیسی به‌خوبی درک کرده بود که ورود به دعواهای حزبی و جناحی پاشنه آشیل دولت او خواهد بود؛ پس تمرکز را روی برنامه‌ها با اولویت ساماندهی اقتصاد کشور گذاشت.

تا اینجای کار شاید بتوان از ابراهیم رئیسی به‌عنوان کم‌حاشیه‌ترین و غیرسیاسی‌ترین رئیس‌جمهوری چند دهه اخیر ایران یاد کرد. البته رئیس‌جمهوری منتخب در وعده‌های اقتصادی خود به مواردی از قبیل ساخت سالانه یک میلیون مسکن، ایجاد یک میلیون شغل و تک‌رقمی شدن تورم در یک سال تاکید کرد که کمی اغراق‌آمیز به‌نظر می‌آید، چراکه چنین هدف‌گذاری مختص اقتصادهایی است که حداقل در ۵ سال متوالی، رشد اقتصادی ۶ درصدی را تجربه کرده باشند، نه اقتصادی که دولت جدید آن را با رشد صفر درصدی، تورم ۴۰ درصدی، و نقدینگی لجام‌گسیخته تحویل گرفته است.

علی‌ایحال به فرض پذیرش احتمال تحقق اهداف فوق در بازه زمانی تعیین شده، باید اذعان کرد اجرایی شدن آن نیازمند برنامه و مهم‌تر از آن تصدی‌گری امور به‌دست مدیران اجرایی کاربلد و بادانش است که در منصفانه‌ترین حالت باید گفت برخی از اعضای کابینه رئیسی فاقد چنین ویژگی‌هایی هستند.

واقعیت این است که مدیریت عشیره‌ای و قبیله‌ای در برخی ارکان تصمیم‌گیری کشور به‌طور مداوم در حال بازتولید است و خروجی تصمیمات و سیاست‌گذاری‌های این گروه از مدیران به‌دلیل عدم برخورداری از پشتوانه علمی، فاقد عنصر راهبردی برای امور اجرایی کشور است. گستره انتخاب مدیران شایسته برای تصمیم‌سازان به دایره خودی‌هایی محدود می‌شود که آنها را می‌شناسند یا به آنها توصیه می‌شوند؛ نه کسانی که باید بشناسند.

ایده راه‌اندازی سامانه معرفی مدیران دولت به رئیس‌جمهوری از ابتکارات ابراهیم رئیسی در زمان انتخابات بود که با عنوان یاران رئیسی، طراحی و با هدف معرفی مدیران کارآمد، فسادستیز و انقلابی به رئیس‌جمهوری راه‌اندازی شد.

در حسن نیت و اخلاص و صفای درونی آقای رئیس‌جمهوری هیچ شکی وجود ندارد؛ چه‌بسا کسانی که ایشان را می‌شناسند به‌خوبی می‌دانند که او از دایره عوام‌فریبی و ژست‌های تبلیغاتی فرسنگ‌ها فاصله دارد. تجربه سال‌ها حضور در دستگاه قضایی به ابراهیم رئیسی آموخته که مدیران ناکارآمدی که به‌واسطه چاپلوسی خود و اطرافیان‌شان تصدی اموری را برعهده گرفته‌اند حاصلی جز پسرفت و اتلاف منابع برای سازمان متبوع نداشته و عاقبت به مخاطب و کشورخود خیانت می‌کنند. به‌راستی باید پذیرفت که ابراهیم رئیسی به‌واقع به‌دنبال کشف، جذب و واسپاری امور اجرایی کشور به مدیران پاکدست و کارآمد است.

اما باید برای نظام مدیریتی کشور گریست که رئیس دولت آن برای شناسایی مدیران شایسته و باکفایت به اندازه‌ای دستش خالی است که به ابزاری چنین ناکارآمد روی آورده است.

آیا به‌راستی جذب، تربیت و آموزش مدیران خلاق در کشور متولی ندارد؟

آیا رئیس دولت برای گزینش برترین مدیران اجرایی باید به شیوه‌ای مانند آگهی استخدام روی بیاورد؟ چند سال دیگر باید با آزمون و خطا و هدررفت منابع و منافع بیت‌المال، کشور را اداره کنیم؟

و در آخر به فرض معرفی مدیری شایسته، تشخیص سره از ناسره توسط کدام مدیر باکفایتی خواهد بود که خود مراتب شایستگی را سپری کرده باشد؟

اما چند کلام صمیمانه با رئیس‌جمهوری محترم:

جناب آقای ابراهیم رئیسی

با آرزوی توفیق خدمت برای شما، مایلم حسب وظیفه ملی و دینی و در راستای کمک به تحقق برنامه‌های دولت جنابعالی، ضمن تصدیق کلیات رویکرد جنابعالی برای تحقق شایسته‌سالاری در نظام اداری و مدیریتی کشور، عرض نمایم که همواره نقش بی‌بدیل مدیران کاردان در توسعه و پیشرفت جوامع بشری غیرقابل‌انکار بوده و خواهد بود.

در سال‌های اخیر در توصیف جایگاه کیفی اغلب مدیران کشور کنایه «مدیران ما کاربلد نیستند و کاربلدان ما مدیر نیستند» به‌وفور از زبان نخبگان و مردم کوچه و بازار شنیده می‌شود. به‌نظر می‌رسد استمرار و گذر نکردن از مدیریت سنتی به مدیریت علمی در آینده نه‌چندان دور، کشور را زمین‌گیر و در دور باطل گرفتار خواهد ساخت.

به مدد ۳ دهه حضور در عرصه اقتصاد، صنعت و تجارت خارجی با قطعیت و احترام به‌عرض می‌رساند که تحول بدون مدیریت امکان‌پذیر نخواهد بود و اگر توفیقی نیز حاصل شود مقطعی و زودگذرخواهد بود. چیزی که کشور را به سرمنزل مقصود می‌رساند، مدیریت آگاهانه و هوشمند است. به بیراهه نرفته‌ایم اگر بگوییم مشکل مدیریت در ایران مادر مشکلات کشور بوده و سایر مشکلات از قبیل موانع تولید، تحریم، صادرات، مسکن، فرهنگ، سرمایه‌گذاری و حتی امنیت ملی ذیل این مشکل اساسی قرار می‌گیرد.

به‌اعتقاد اینجانب اگر بتوانیم نظام آموزشی کشور را بروزرسانی و متحول کنیم عمده راه را پیموده‌ایم. شاید به‌راستی مقصر اصلی مشکلات کشور نظام آموزشی ایران باشد و مدیریت ناکارآمد فعلی مولود همین سیستم آموزشی است.

نظام آموزشی کشور همواره در چمبره گذر از مدیریت سنتی به مدیریت مدرن گرفتار است و درجا می‌زند و از رسالت اصلی خود که تامین نیازهای پژوهشی، تربیت مدیران خلاق و معرفی آنها به مسئولان ارشد کشور است کوتاهی کرده است.

شاید وقت آن است که بپذیریم در عیار نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران، سیستم آموزشی مقبول است که مانند کمیته استعدادیاب باشگاه ورزشی عمل کند و رسالت آن کشف، پرورش، آموزش و سازماندهی استعدادهای درخشان دانشگاهی با هدف پذیرش مسئولیت در آینده کشور است، نه اینکه این وظیفه خطیر را به مراکز آموزشی بین‌المللی واگذار کند که نخبگان مملکت را مفت و رایگان شکار کرده و با خود ببرند.

در زمینه نظام آموزشی ایران باید به‌گونه‌ای هدف‌گذاری و برنامه‌ریزی شود که بتواند از بالاترین سطوح مدیریتی وزرا تا مدیران یک واحد صنعتی و تولیدی را به‌طور اختصاصی و هدفمند گزینش و تربیت کرده و در دامن خود آموزش دهد.

خدایا چنان کن سرانجام کار تو خشنود باشی و ما رستگار